

Beatus vir q̄ nō abiit
in cōsilio impioꝝ / ⁊ i
via peccatoꝝ nō ste-
tit: et i cathedra pesti
lētie nō sedit. Sed i
lege dn̄i volūtas ei⁹:
et in lege ei⁹ meditabitur die ac no
cte. Et erit tanq̄ lignū quod plā-
tatum est sec⁹ decursus aquarum:
quod fructum suum dabit in tem
pore suo. Et foliū ei⁹ non defluet:
et omnia quecūq̄ faciet ꝓsperabū
tur. Nō sic impii nō sic: sed tanq̄
puluis quem proicit vētus a facie
terre. Ideo nō resurgūt impii in
iudicio: neq̄ peccatores i cōsilio iu-
storum. Qm̄ nouit dn̄s viam iu-
storū: ⁊ iter impioꝝ peribit. Glo-
ria patri et filio: ⁊ spui. scō. Sicut
erat in principio et nunc et semp: ⁊ in

secula seculorū. Amē. Psalmus .ii.
Quare fremuerūt gentes: et
populi meditati sūt inania
Astiterūt reges terre: ⁊ principes
conuenerūt in vnū: aduersus dn̄m
et aduersus christū eius. Dirum-
pamus vincula eorum: et ꝓiciam⁹
a nobis iugum ipsorum. Qui ha-
bitat in celis irridebit eos: et dn̄s
subsānabit eos. Tūc loquetur ad
eos i ira sua: ⁊ in furore suo contur
babit eos. Ego autem cōstitutus
sum rex ab eo super syō montē san
ctum eius: predicās preceptū eius.
Dn̄s dixit ad me filius meus es
tu: ego hodie genui te. Postula a
me et dabo tibi gētes hereditatem
tuam: ⁊ possessionem tuam termi-
nos terre. Reges eos in virga fer
rea: et tanq̄ vas figuli confringes
eos. Et nūc reges intelligite: eru-

dimini qui iudicatis terram. Ser
uite domino ĩ timore: ⁊ exultate ei
cum tremore. Apprehēdite disci=
plinā nequādo irascatur domin⁹:
et pereatis de via iusta. Cū exar=
serit in breui ira eius: beati omnes
qui confidunt in eo. Psalmus. iii.

DOmine quid multiplicati
sūt q̄ tribulāt me: multi i=
surgunt aduersum me. Multi di=
cunt anime mee: nō est salus ipi in
deo ei⁹. Tu autem domine susce=
ptor me⁹ es: gloria mea et exultās
caput meū. Voce mea ad domi=
num clamaui: et exaudiuit me de
mōte sancto suo. Ego dormiui et
soporatus sum ⁊ exurrexi quia do
minus suscepit me. Non timebo
milia pp̄li circūdantis me: exurge
dn̄e saluum me fac de⁹ me⁹. Qm̄
tu ꝑcussisti oēs aduersantes michi

ſine cauſa dentes pctõꝝ contriui-
ſti. Domini eſt ſalus: ⁊ ſuꝑ popu-
lum tuum benedictio tua. ps. iiii.

Cum inuocarē exaudiuit me
de⁹ iuſticie mee: i tribulatio
ne dilataſti michi. Miſerere mei:
⁊ exaudi orationem meam. Filii
hoim vſq₃quo graui corde: vt q̄d
diligitis vanitatē et q̄ritis mēda-
cium. Et ſcitote qm̄ mirificauit
dn̄s ſctm̄ ſuū: dn̄s exaudiet me cū
clamauero ad eū. Iraſcimini et
nolite peccare: q̄ dicitis i cordib⁹ ve
ſtris: et i cubilib⁹ vr̄is cōpungimi
ni. Sacrificate ſacrificiū iuſticie ⁊
ſperate in dn̄o: multi dicūt q̄s oſtē
dit nobis bona. Signatū eſt ſuꝑ
nos lumen vult⁹ tui dn̄e: dediſti le
ticiam in corde meo. A fructu fru
mēti vini et olei ſui: multiplicati
ſūt. In pace i idipſū: dormiā ⁊ re-

quiescã. Qm̄ tu dn̄e singulariter
i spe: cōstituisti me. Gl'ia pa. ps. v.
Uerba mea aurib⁹ pcipe dn̄e
intellige clamorem meum
Intende voci orationis mee: rex
me⁹ & deus me⁹. Qm̄ ad te orabo
dn̄e: mane exaudies vocem meam
Mane astabo tibi et videbo: qm̄
nō de⁹ volēs iniq̄tatē tu es. Neq3
habitabit iuxta te malignus: neq3
permanebūt iniusti ante oculos tu=
os. Odisti om̄es qui operātur ini=
quitatē: perdes oēs qui loquūtur
mēdacium. Uirū sanguinum et
dolosū obhominabit' dn̄s: ego au=
tē in multitudine misericordie tue
Introibo i domum tuam: adora
bo ad templum sanctum tuū in ti
more tuo. Domine deduc me i iu
sticia tua propter iimicos meos: di
rige i conspectu tuo viam meam.

Qm̄ nō est in ore eorum veritas:
cor eorum vanū est. Sepulchrum
patēs est guttur eorum/ liguis su-
is dolose agebāt: iudica illos deus.
Decidāt a cogitationibus suis se
cūdum multitudinem impietatū
eorū expelle eos: quoniam irrita-
uerūt te dn̄e. Et letentur omnes
qui sperant ī te: ineternum exulta
būt et habitabis in eis. Et gloria
buntur ī te om̄es qui diligunt no-
men tuum: qm̄ tu benedices iusto
Dn̄e vt scuto: bone volūtatis tue
coronasti nos. Gl'ia. Psalmꝰ. vii.
Domine ne in furore tuo ar-
guas me: neq̧ ī ira tua cor-
ripias me. Miserere mei dn̄e qm̄
īfirmꝰ sum: sana me dn̄e qm̄ cōtur
bata sunt ossa mea. Et aīa mea
turbata est valde: sed tu dn̄e vsq̧-
quo. Cōuertere dn̄e et eripe aīam

meam: saluū me fac ꝓpter miseri-
cordiam tuam. Qm̄ nō est ī mor-
te qui memor sit tui: in īferno aūt
q̄s ꝯfitebit̄ tibi. Laboraui ī gemi
tu meo lauabo ꝑ singulas noctes
lectum meū: lachrymis meis stra-
tum meū rigabo. Turbat⁹ est a
furore oculus meus: īueterau in-
ter om̄es inimicos meos. Discedi
te a me oēs qui operamini iniqui-
tatem: quoniam exaudiuit domi-
nus vocem flet⁹ mei. Exaudiuit
domin⁹ deprecationē meam: dn̄s
orationem meam suscepit. Eru-
bescant ꝛ conturbentur vehemen-
ter omnes inimici mei: conuertan
tur et erubescant valde velociter.
Gloria patri. Per aduentum. an.
Nō auferet̄ sceptrū de iuda et dux
de femore ei⁹ donec veniat q̄ mit-
tēdus est. Post oct. epy. an. Serui-

te domino i timore. Post octa. tri-
nita. an. Pro fidei meritis vocitat
iure beatus legem qui domini me
ditatur nocte dieqꝫ. Psalmus. vii.

Domine deus meus i te spe-
raui saluum me fac: ex oib⁹
persequẽtib⁹ me ⁊ libera me. Ne-
quãdo rapiat vt leo aiam meam:
dũ nõ est qui redimat neqꝫ qui sal-
uum faciat. Dñe deus meus si fe-
ci istud: si est iniquitas i manibus
meis. Si reddidi retribuẽtib⁹ mi-
chi mala: decidam merito ab iimi-
cis meis ianis. Persequat inimi-
cus aiam meam ⁊ comprehẽdat et
cõculcet in terra vitã meã: et glori-
am meã i puluerẽ deducat. Exur-
ge dñe in ira tua: et exaltare in fini
bus inimicorũ meorꝫ. Et exurge
dñe de⁹ meus i precepto quod mã-
dasti: ⁊ synagoga populorũ circũ-

dabit te. Et propter hāc in altum regredere: dominus iudicat populos. Iudica me dñe secundū iusticiam meā: et scdm inocētiam meam super me. Cōsumetur nequitia peccatorum / & diriges iustum: scrutans corda & renes deus. Iustum adiutoriū meum a dño: qui saluos facit rectos corde. Deus iudex iustus fortis et patiēs: nūquid irascit per singulos dies. Nisi cōuersi fueritis gladiū suū vibrauit: arcum suū tetendit & parauit illū. Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardētibus effecit. Ecce parturit iniusticiā: concepit dolorem & peperit iniquitatem. Lacū aperuit et effodit eum: & incidit in foueam quam fecit. Cōuertetur dolor eius in caput eius: & in verticem ipsius iniquitas eius descendet

Confitebor dño secundũ iusticiã
eius: ⁊ psallam nomini domini al-
tissimi. Gloria pri. Psalm⁹. viii.
Domine dñs noster: q̃ admi
rabile est nomẽ tuũ in vni-
uersa t̃ra. Qm̃ eleuata est magni
ficẽtia tua: super celos. Ex ore in-
fantium ⁊ lactentiũ ꝑfecisti laudẽ
ꝓpter inimicos tuos: vt destruas
inimicũ et vltorẽ. Qm̃ videbo ce-
los tuos opera digitoꝝ tuoꝝ: lunã
et stellas que tu fũdasti. Quid est
homo ꝙ memor es ei⁹: aut fili⁹ ho-
minis quoniã visitas eũ. Minui-
sti eũ paulomin⁹ ab ãgelis / gloria
et honore coronasti eũ: ⁊ cõstituisti
eũ sup̃ op̃a manuũ tuaꝝ. Oĩa sub
iecisti sub pedib⁹ ei⁹ / oues ⁊ boues
vniuersas: ĩsup̃ ⁊ pecora cãpi. Uo
lucres celi ⁊ pisces maris: qui pam
bulant semitas maris. Dñe dñs

noster: q̄ admirabile est nomē tuū
in vniuersa terra. Gloria patri. ps. ix.

Confitebor tibi dñe in toto
corde meo: narrabo oīa mi=
rabilia tua. Letabor & exultabo ī
te: psallā noī tuo altissime. In cō=
uertēdo inimicū meū retrorsum:
infirmabunt & pibunt a facie tua.
Qm̄ fecisti iudiciū meū et causā
meā: sedes sup thronum q̄ iudicas
iusticiā. Increpasti gētes & periit
impiꝰ: nomē eorum delesti ineter=
num & ī seculū seculi. Inimici de
fecerunt framee in finē: & ciuitates
eorū destruxisti. Periit memoria
eorum cū sonitu: et dñs ī eternum
pmanet. Parauit in iudicio thro=
num suū: et ipse iudicabit orbē tre
in eq̄tate: iudicabit populos in iu=
sticia. Et factꝰ est dñs refugium
pauperi: adiutor ī oportunitatibꝰ

in tribulatiõe. Et sperẽt in te qui
nouerũt nomẽ tuum: qm̃ non de-
reliquisti querẽtes te dñe. Psalli-
te dño qui habitat in syõ: annũcia
te inter gentes studia ei9. Quoni
am requirens sanguinẽ eorum re-
cordatus est: nõ est oblitus clamo-
rem pouperuz. Miserere mei dñe:
vide humilitatem meam de ĩimi-
cis meis. Qui exaltas me de por-
tis mortis: vt annũciẽ omnes lau-
dationes tuas in portis filie syon.
Exultabo ĩ salutari tuo: ĩfixe sũt
gentes ĩ interitu quẽ fecerũt. In
laqueo isto quem abscõderũt com
prehensus est pes eorum. Cogno
scetur dñs iudicia faciẽs: in operi-
bus manuũ suaꝝ cõprehensus est
peccator. Cõuertãtur peccatores
in ĩfernum oẽs gentes que obliui-
scũtur deũ. Qm̃ non in finẽ obli-

uio erit pauperis: patiētia paupe-
rum nō peribit in finem. Exurge
dn̄e nō cōfortetur homo: iudicētur
gentes in cōspectu tuo. Cōstitue
dn̄e legislatorem super eos: sciant
gētes qm̄ hoīs sunt. Ut quid dn̄e
recessisti longe: despicis in oportu-
nitatibus in tribulatione. Dum
superbit impiꝰ incenditur pauper
comprehendūtur in consiliis qui-
bus cogitāt. Qm̄ laudatur pecca
tor ī desideriis aīe sue: ⁊ īiquus be-
nedicitur. Exacerbauit dominū
peccator: secūdum multitudinem
ire sue nō queret. Non est deus in
cōspectu eius: īiquitate sunt vie il-
lius ī omni tempore. Auferūtur
iudicia tua a facie eius: oīm inimi-
corum suoꝝ dominabitur. Dixit
enim ī corde suo nō mouebor: a ge-
neratione ī generationē sine malo

Cuius maledictione os plenū est
et amaritudine & dolo: sub lingua
eius labor & dolor. Sedet ī insidi=
is cum diuitibus: in occultis vt in=
terficiat innocentem. Oculi eius
in pauperem respiciūt: insidiatur
in abscondito quasi leo in spelūca
sua. Insidiat̄ vt rapiat pauperē:
rapere pauperem dū attrahit eum
In laqueo suo humiliabit eū in=
clinabit se et cadet cum dñatꝰ fue=
rit pauperū. Dixit enim in corde
suo oblitꝰ est deꝰ: auertit faciē suā
ne videat ī finem. Exurge domi=
ne deus & exaltetur manus tua: ne
obliuiscaris pauperū: Propter ꝗd
irritauit impiꝰ deum: dixit enim ī
corde suo nō requiret. Vides qm̄
tu laborem & dolorē consideras: vt
tradas eos ī manꝰ tuas. Tibi de=
relictꝰ est pauper: orphano tu eris

tis ꝛ maligni: quereť pctm̄ illius ꝛ nō inuenieť. Dn̄s regnabit ieternum et i seculū seculi: peribitis gētes de ťra illi⁹. Desideriū pauperū exaudiuit dn̄s: p̄parationē cordis eorum audiuit auris tua. Iudicare pupillo et humili: vt nō apponat vltra magnificare se homo sup terrā. Gloria pr̄i. Psalmus .x.

In dn̄o cōfido quomodo dicitis aīe mee: trāsmigra i mōtē sicut passer. Qm̄ ecce pctōres itenderūt arcum parauerūt sagittas suas i pharetra: vt sagittēt in obscuro rectos corde. Qm̄ que pfecisti destruxerūt: iust⁹ aūt q̇d fecit. Dn̄s i tēplo sctō suo: dn̄s in celo sedes ei⁹. Oculi ei⁹ i pauperem respiciūt: palpebre ei⁹ inťrogāt filios hoim. Dn̄s iterrogat iustū ꝛ

Cuius maledictione os plenū est
et amaritudine ⁊ dolo: sub lingua
eius labor ⁊ dolor. Sedet ĩ insidi-
is cum diuitibus: in occultis vt in-
terficiat innocentem. Oculi eius
in pauperem respiciūt: insidiatur
in abscondito quasi leo in speluca
sua. Insidiat͛ vt rapiat pauperē:
rapere pauperem dū attrahit eum
In laqueo suo humiliabit eū in-
clinabit se et cadet cum dñatꝰ fue-
rit pauperū. Dixit enim in corde
suo oblitꝰ est deꝰ: auertit faciē suā
ne videat ĩ finem. Exurge domi-
ne deus ⁊ exaltetur manus tua: ne
obliuiscaris pauperū: Propter q̄d
irritauit impiꝰ deum: dixit enim ĩ
corde suo nō requiret. Uides qm̄
tu laborem ⁊ dolorē consideras: vt
tradas eos ĩ manꝰ tuas. Tibi de-
relictꝰ est pauper: orphano tu eris

tis ⁊ maligni: quereł pctm̃ illius ⁊ nō inuenieł. Dñs regnabit ieter-num et ī seculū seculi: peribitis gē-tes de t̃ra illi⁹. Desideriū paupe-rū exaudiuit dñs: p̃parationē cor-dis eorum audiuit auris tua. Iu-dicare pupillo et humili: vt nō ap-ponat vltra magnificare se homo sup terrā. Gloria pr̃i. Psalmus. x.

In dño cōfido quomodo dicitis aīe mee: trāsmigra ī mō-tē sicut passer. Qm̃ ecce pctōres i-tenderūt arcum parauerūt sagit-tas suas ī pharetra: vt sagittēt in obscuro rectos corde. Qm̃ que p-fecisti destruxerūt: iust⁹ aūt q̇d fe-cit. Dñs ī tēplo sctō suo: dñs in ce-lo sedes ei⁹. Oculi ei⁹ ī pauperem respiciūt: palpebre ei⁹ int̃rogāt fi-lios hoim. Dñs iterrogat iustū ⁊

odit aiam suam. Pluit super pec catores laqos: ignis sulphur et spi rit⁹ procellarum pars calicis eorū. Quoniā iustus domin⁹ & iustici as dilexit: equitatē vidit vult⁹ ei⁹ Gloria patri. ān. Erit ipse expecta tio gentiū lauabitqꝫ vino stolā su am & sanguie vue pallium suum. ān. Domine deus meus in te spe raui. ān. Iuste de⁹ iudex fortis pa tiensqꝫ benign⁹ i te sperantes mu ni miserando fideles. Psalmus. xi

Saluum me fac dn̄e quoniā defecit sanct⁹: quoniam di minute sūt veritates a filiis homi nū. Uana locuti sunt vnusquisqꝫ ad proximū suum: labia dolosa in corde & corde locuti sunt. Disper dat dominus vniuersa labia dolo sa: & linguā magniloquam. Qui

dixerunt linguã nostram magni-
ficabimꝰ: labia nostra a nobis sũt
quis noster dominus est. Propter
miseriã inopum et gemitum pau
perum: nunc exurgam dicit domi-
nus. Ponam in salutari: fiduciali
ter agam in eo. Eloquia domini
eloquia casta: argentum igne exa-
minatum/probatum terre purga-
tum septuplum. Tu domine ser-
uabis nos: & custodies nos a gene-
ratione hac ĩeternũ. In circuitu
impii ãbulãt scd̃m altitudinẽ tuã
multiplicasti filios hoĩm. Ps. xii.

USqꝫquo domine obliuisce-
ris me ĩ finẽ: vsqꝫquo auer-
tis faciem tuam a me. Quandiu
ponam consilia in anima mea: do-
lorẽ in corde meo per diem. Usqꝫ-
quo exaltabitur inimicꝰ meus su-
per me: respice et exaudi me domi-

ne deus meus. Illumina oculos
meos ne unq̄ obdormiam in mor
te: nequādo dicat inimicus meus
preualui aduersus eum. Qui tri-
bulant me exultabūt si motus fue
ro: ego autem in misericordia tua
speraui. Exultabit cor meū in sa-
lutari tuo: cātabo domino qui bo-
na tribuit michi: et psallā nomini
domini altissimi. Psalmus. xiii.
Dixit insipiēs in corde suo:
nō est deus. Corrupte sūt et
abominabiles facti sunt in studiis
suis: nō est qui faciat bonum / non
est usq; ad unum. Dominus de ce-
lo prospexit super filios hominū: ut
videat si est itelligēs aut requirēs
deū. Omnes declinauerūt simul
inutiles facti sūt: nō est qui faciat
bonū non est usq; ad unū. Sepul-
chrū patēs est guttur eorum: linguis

suis dolose agebāt: venenum aspi
dum sub labiis eorum. Quorꝝ os
maledictiōe ⁊ amaritudine plenū
est: veloces pedes eorū ad effunden
dum sanguinē. Contritio ⁊ īfeli-
citas ī viis eorꝝ: et viam pacis non
cognouerūt: nō est timor dei ante
oculos eorꝝ. Nōne cognoscēt om-
nes qui operantur iniquitatē: qui
deuorant plebem meā sicut escam
panis. Dominum non īuocaue-
runt: illic trepidauerūt timore vbi
nō erat timor. Quoniā dominus
in generatione iusta est: consilium
inopis cōfudistis: quoniam domi-
nus spes eiꝰ est. Quis dabit ex sy
on salutare israel: cū auerterit dn̄s
captiuitatem plebis sue/ exultabit
iacob ⁊ letabitur israel. Gloria pa
tri et filio: et spūi sācto. Sicut erat
in principio ⁊ nūc et semꝑ. ps. xiiii.

Domine quis habitabit i ta
bernaculo tuo: aut quis re-
quiescet i monte sancto tuo. Qui
igreditur sine macula: et operatur
iusticiam. Qui loquitur veritatē
in corde suo: qui nō egit dolum in
ligua sua. Nec fecit proximo suo
malum: et opprobrium nō accepit
aduersus proximos suos. Ad nichi
lum deductus est in cōspectu eius
malignus: timentes autem domi
nū glorificat. Qui iurat proximo
suo et nō decipit: qui pecuniam su-
am non dedit ad vsuram/ et mune-
ra super innocentem non accepit.
Qui facit hec nō mouebit ineter-
num. Gloria patri. an. Pulchriores
sūt oculi eius vino: et dētes eius lacte
candidiores. an. Respice et exaudi
me dn̄e deus meus. an. Surge et iei-
nium serua munimine sacro: custo

diq̄z tuos astripotẽs famulos. p̄s. xv

Conserua me domine quoniam speraui i te dixi domino deus meus es tu: quoniam bonorꝝ meorũ nõ eges. Sanctis qui sunt in terra eius: mirificauit om̄es ĩfirmitates meas in eis. Multiplicate sunt voluntates eorꝝ: postea accelerauerũt. Non congregabo cõuẽticula eorũ de sanguinibus: nec memor ero nominũ eorum per labia mea. Dominus pars hereditatis mee ⁊ calicis mei: tu es qui restitues hereditatem meam michi. Funes ceciderũt michi in preclaris: etenim hereditas mea preclara est michi. Benedicam dominũ q̄ tribuit michi intellectũ: insuper et vsq̄z ad noctem increpuerũt me renes mei. Prouidebã dñm in conspectu meo semp̄: qm̄ a dextris est

michi nō ꝯmoueat. Propter hoc le-
tatum est cor meum ꝛ exaltauit li-
gua mea: insup ꝛ caro mea requie-
scet i spe. Quoniā nō derelinques
animā meam in iferno: nec dabis
sctm̄ tuū videre corruptionē. No-
tas michi fecisti vias vite: adiple-
bis me leticia cū vultu tuo: delecta
tiones i dextera tua vsq in finem.
Gloria. Per aduentū. an. Bethleē
nō es minima i principib9 iuda: ex
te eni exiet dux q̄ regat populū me
um israel: ipse eni saluū faciet po-
pulū suum a pctis eorū. Post octa.
epy. an. Bonorū meorū nō idiges i
te speraui conserua me dn̄e. Post
oct. trinit. an. Nature genitor con-
serua morte redemptos: facq tuo
dignos seruitio famulos. ps. xvi.
Exaudi dn̄e iusticiā meā: itē-
de depcatione meā. Auri-

bus ꝑcipe orationẽ meã: nõ ĩ labiis
dolosis. De vultu tuo iudiciũ me
um ꝓdeat: oculi tui videãt eq̃tates.
Probasti cor meũ et visitasti no=
cte: igne me examinasti: ⁊ nõ est ĩ=
uẽta ĩ me iniq̃tas. Ut nõ loquat̃
os meũ oꝑa hoĩm: ꝓpter ꝟba labio
rũ tuorꝫ ego custodiui vias duras.
Perfice gress⁹ meos ĩ semitis tuis
vt non moueantur vestigia mea.
Ego clamaui quoniaʒ exaudisti
me de⁹: iclina aurẽ tuã michi ⁊ ex=
audi verba mea. Mirifica miseri=
cordias tuas: q̇ saluos facis speran
tes ĩ te. A resistẽtib⁹ dextere tue:
custodi me vt pupillã oculi. Sub
vmbra alaruʒ tuarum ꝓtege me:
a facie impiorũ qui me afflixerũt.
Inimici mei animã meã circun=
dederũt adipem suum cõcluserũt:
os eorum locutum est superbiam.

Proiicientes me nūc circundede-
runt me: oculos suos statuerūt de=
clinare in terram. Susceperūt me
sicut leo paratꝰ ad predam: & sicut
catulus leonis habitās in abditis
Exurge dn̄e preueni eū et supplā
ta eū: eripe animam meam ab im=
pio: frameā tuā ab inimicis manꝰ
tue. Dn̄e a paucis de terra diuide
eos ī vita eorū: de absconditis tuis
adimpletus est vēter eorum. Sa=
turati sūt filiis: et dimiserūt reliq=
as suas paruulis suis. Ego autē
in iusticia apparebo in conspectu
tuo: satiabor cum apparuerit glo=
ria tua. Gloria. an. Ecce virgo cō=
cipiet et pariet filiū et vocabit no=
men eius emanuel. ā. Inclina dn̄e
aurem tuam michi et exaudi ver=
ba mea. an. Pectora nr̄a tibi tu cō=
ditor orbis adure igne pio purgās

atqꝫ cremando probans.

Diligā te domine fortitudo
mea: dn̄s firmamētū meū
et refugiū meū et liberator meus.
Deꝰ meꝰ adiutor meꝰ: ⁊ sperabo
in eū. Protector meus ⁊ cornu sa-
lutis mee: et susceptor meꝰ. Lau-
dans īuocabo dominum: et ab ini-
micis meis saluus ero. Circūde-
derūt me dolores mortis: et torren
tes iniquitatis cōturbauerūt me.
Dolores īferni circūdederūt me:
p̄occupauerunt me laquei mortis
In tribulatione mea īuocaui do
minum: et ad deum meū clamaui
Et exaudiuit de tēplo sancto suo
vocem meam: et clamor meꝰ in cō
spectu eius ītroiuit in aures eius.
Cōmota est ⁊ ꝯtremuit terra: fū-
damēta montiū conturbata sunt:
et commota sūt: qm̄ iratus est eis.

Ascendit fumus ī ira eiꝰ: ⁊ ignis
a facie eiꝰ exarsit: carbones succen-
si sūt ab eo. Inclinauit celos ⁊ de
scendit: ⁊ caligo sub pedibus eius.
Et ascendit super cherubin ⁊ vo-
lauit: volauit super pēnas vento-
rū. Et posuit tenebras latibuluꝫ
suū ī circuitu eius: tabernaculum
eiꝰ tenebrosa aqua ī nubibꝰ aeris.
Pre fulgore in conspectu eius nu-
bes transierūt: grando ⁊ carbones
ignis. Et intonuit de celo dn̄s et
altissimus dedit vocem suam: grā
do ⁊ carbones ignis. Et misit sa-
gittas suas ⁊ dissipauit eos: fulgu
ra multiplicauit ⁊ cōturbauit eos
Et apparuerūt fontes aquarū: ⁊
reuelata sūt fundamēta orbis ter-
rarum. Ab increpatione tua dn̄e:
ab īspiratione spiritꝰ ire tue. Mi-
sit de sūmo ⁊ accepit me: ⁊ assūpsit

me de aq̃s multis. Eripuit me de
inimicis meis fortissimis: & ab his
qui oderũt me/quoniam cõfortati
sunt super me. Preuenerũt me in
die afflictiõis mee: & factus est dñs
protector meꝰ. Et eduxit me ĩ la=
titudinẽ: saluum me fecit qm̃ vo=
luit me. Et retribuet michi dñs
scd̃m iusticiam meã: et secundum
puritatem manuum meaꝝ retri=
buet michi. Quia custodiui vias
dñi: nec ĩpie gessi a deo meo. Quo
niam omnia iudicia eius ĩ conspe=
ctu meo: & iusticias eiꝰ nõ repuli a
me. Et ero ĩmaculatꝰ cũ eo et ob=
seruabo me ab ĩiq̃tate mea. Et re
tribuet michi dñs secũdũ iusticiaz
meam: et secũdũ puritatẽ manuũ
mearũ in cõspectu oculorum eius.
Cum sancto sanctus eris: & cũ vi=
ro innocẽte innocẽs eris. Et cum

electo electus eris: et cū peruerso puer
teris. Qm̄ tu pplm̄ humilē saluū
facies: et oculos supborum humi=
liabis. Qm̄ tu illuminas lucer=
nam meā: dn̄e deus meus illumina
tenebras meas. Qm̄ i te eripiar a
tentatione: et in deo meo transgre=
diar murū. Deus meus impollu
ta via eius: eloquia dn̄i igne exami=
nata: ptector est oīm sperantium
i se. Qm̄ qs deus preter dn̄m: aut
qs deus pter deū nr̄m. Deus q preci=
xit me virtute: et posuit imaculatā
viā meā. Qm̄ pfecit pedes meos
tanq̄ ceruorū: et sup excelsa statuēs
me. Qui docet manus meas ad
preliū: et posuisti vt arcū ereū bra=
chia mea. Et dedisti michi prote=
ctionē salutis tue: et dextera tua su
scepit me. Et disciplina tua corre=
xit me in finē: et disciplina tua ipsa

me docebit. Dilatasti gressꝰ me-
os subtꝰ me: et nõ sũt ĩfirmata ve-
stigia mea. Persequar inimicos
meos & ꝯphendã illos: et nõ cõuer-
tar donec deficiãt. Cõfringam il-
los nec poterũt stare: cadent subtꝰ
pedes meos. Et precinxisti me vir-
tute ad bellũ: & supplãtasti ĩsurgẽ-
tes ĩ me subtus me. Et inimicos
meos dedisti michi dorsum: & odiẽ
tes me dispdidisti. Clamauerunt
nec erat q̇ saluos faceret ad domi-
num: nec exaudiuit eos. Et cõmi-
nuam eos vt puluerem ãte faciem
venti: vt lutũ platearũ delebo eos.
Eripies me de cõtradictionibus
populi: constitues me in caput gẽ-
tiũ. Populus quẽ nõ cognoui ser-
uiuit michi: in auditu auris obedi
uit michi. Filii alieni mẽtiti sũt
michi: filii alieni inueterati sunt &

claudicauerũt a semitis suis. Ui-
uit dñs et benedictus deus meus:
et exaltetur de⁹ salutis mee. De⁹
qui das vindictas michi: ⁊ subdis
populos sub me liberator meus de
inimicis meis iracũdis. Et ab in-
surgẽtibus in me exultabis me: a
viro iiquo eripies me. Propterea
confitebor tibi i nationibus dñe: ⁊
nomini tuo psalmũ dicam. Ma-
gnificans salutes regis eius: ⁊ fa-
ciẽs misericordiam xp̄o suo dauid:
et semini ei⁹ vsqꝫ i seculũ. Gloria.
an. Orietur i diebus eius iusticia
et abundantia pacis ⁊ adorabunt
eum omnes reges oĩes gẽtes ser-
uient ei. an. Domin⁹ firmamentũ
meum ⁊ refugium meum. an. Tu
populum humilem saluasti ab ho-
ste redemptor atqꝫ superba tuo col-
la premis iaculo. Psalmus. xviii.

Celi enarrant gloriam dei: et
opera manuū eius annūci-
at firmamētū. Dies dies eructat
verbum: et nox nocti īdicat scienti
am. Nō sunt loquele neqꝫ sermo-
nes: quorum nō audiantur voces
eoꝝ. In omnē terrā exiuit sonus
eorū: ⁊ ī fines orbis terre ꝟba eorū.
In sole posuit tabernaculū suū:
et ipse tanq̄ spōsus ꝓcedēs de thala
mo suo. Exultauit vt gygas ad
currendā viā: a sūmo celo egressio
eiꝰ. Et occursus eiꝰ vsqꝫ ad sum-
mum eiꝰ: nec est q̄ se abscōdat a ca-
lore eiꝰ. Lex dn̄i immaculata cōuer
tens aīas: testimoniū dn̄i fidele/sa-
piētiā prestās paruulis. Iusticie
dn̄i recte letificātes corda: preceptū
dn̄i lucidū illuminās oculos. Ti-
mor dn̄i sctūs ꝑmanet ī seculū sctī:
iudicia dn̄i ꝟa iustificata ī semet-

ipsa. Desiderabilia suꝑ aurũ ⁊ la-
pidē ꝑciosũ multũ: et dulciora suꝑ
mel et fauũ. Eteni seru⁹ tuus cu-
stodit ea: ī custodiēdis illis retribu-
tio multa. Delicta q̄s ītelligit ab
occultis meis mũda me: et ab alie-
nis parce seruo tuo. Si mei nõ fue-
rit dñati tũc īmaculat⁹ ero: ⁊ emũ-
dabor a delicto maximo. Et erũt
vt complaceāt eloquia oris mei: et
meditatio cordis mei ī ↄspectu tuo
semper. Domine adiutor me⁹: et
redēptor me⁹. Gloria. Per aduen-
tum. añ. Nox precessit dies aut ap-
propiquauit abiiciamus ergo ope-
ra tenebrarum ⁊ induamur arma
lucis. Post oct. epy. añ. Preceptum
domini lucidũ illuminans oculos
Post octa. trinit. añ. Sponsus vt e
thalamo processit xp̄s ī orbē descē-
dens celo iure salutifero. ps. xix.

Exaudiat te dñs i die tribula
tiõis: protegat te nomē dei
iacob. Mittat tibi auxiliū de san-
cto: & de syon tueat te. Memor sit
oīs sacrificii tui: & olocaustū tuum
pingue fiat. Tribuat tibi secūdū
cor tuū: & omne cõsiliū tuū confir-
met. Letabitur in salutari tuo: &
in nomine dei nostri magnificabi-
mur. Impleat dñs oēs petitiões
tuas: nunc cognoui qm̄ saluū fecit
dñs xp̄m suū. Exaudiet illū de ce
lo sancto suo: in potētatibus salus
dextere eius. Hi in curribus & hi i
equis: nos autem i nomine dei no-
stri iuocabim9. Ipsi obligati sūt
et ceciderūt: nos autē surreximus
et erecti sum9. Domine saluū fac
regem: & exaudi nos in die qua in-
uocauerim9 te. Gloria patri. an.
Hora est iā nos de somno surgere

et apti sunt oculi nostri surgere ad
xp̄m quia lux vera est fulgēs in ce-
lis. añ. Impleat dominꝰ oīes pe-
titiones tuas. añ. Auxilium nobis
saluator mitte salutis: et tribuas
vitā tēpore ppetuo. Psalmus. xx.
Domine ī virtute tua letabi
tur rex: et sup salutare tuū
exultabit vehemēter. Desideriū
cordis eius tribuisti ei: et volūtate
labiorū eiꝰ non fraudasti eū. Quo-
niam preuenisti eum ī benedictionibus
dulcedinis: posuisti ī capite eius co
ronā de lapide precioso. Vitā pe-
tiit a te: et tribuisti ei: lōgitudiez die
rum in seculū et in seculum seculi.
Magna est glīa eiꝰ ī salutari tuo:
gloriam et magnū decorem impo-
nes super eū. Quoniam dabis eū ī bn̄di
ctionē ī sclm̄ seculi: letificabis eum
in gaudio cum vultu tuo. Quo-

niam rex sperat i domino: et in mi-
sericordia altissimi non cõmouebi-
tur. Inueniatur manus tua omi-
bus inimicis tuis dextera tua inue-
niat omes qui te oderunt. Pones
eos vt clibanũ ignis in tẽpore vul
tus tui: dñs in ira sua conturbabit
eos et deuorabit eos ignis. Fru-
ctum eorum de terra perdes: et se-
men eoꝝ a filiis hoim. Qm̃ decli-
nauerũt i te mala: cogitauerũt cõ-
silia q̃ nõ potuerũt stabilire. Qm̃
ponẽs eos dorsũ i reliqis tuis: ꝑpa-
rabis vultũ eoꝝ. Exaltare dñe in
virtute tua: cãtabim⁹ et psallem⁹
ꝟtutes tuas. Gl'ia. añ. Gaudete i
dño sẽp modestia vr̃a nota sit oib⁹
hoib⁹ dñs ꝓpe est nichil solliciti sci
tis sed i oi orõne petitiões vr̃e īno-
tescãt apd deũ. añ. Dñe i ꝟtute tua
letabitur rex. añ. Rex sine fine ma-

mens miseris tu parce ruinis p̄mia
cōcedēs et tua cūcta regēs. ps. xxi.
D Eus de⁹ meus respice ī me
quare me dereliquisti: lōge
a salute mea verba delictorū meo-
rum. D eus me⁹ clamabo per diē
et nō exaudies: et nocte ⁊ nō ad in-
sipiētiam michi. T u autē in san-
cto habitas: laus israel. I n te spe-
rauerūt p̄res nostri: sperauerunt ⁊
liberasti eos. A d te clamauerūt et
salui facti sunt: ī te sperauerunt et
non sunt cōfusi. E go autem sum
vermis ⁊ non homo: opprobrium
hominum ⁊ abiectio plebis. O m-
nes vidētes me deriserunt me: lo-
cuti sunt labiis et mouerūt caput.
S perauit in dn̄o eripiat eum: sal-
uum faciat eū qm̄ vult euz. Q m̄
tu es q̄ extraxisti me de vētre: spes
mea ab vberibus matris mee: ī te

piectus sum ex utero. De ventre
matris mee de⁹ meus es tu: ne di-
scesseris a me. Qm̄ tribulatio p-
xima ē: qm̄ nō est q̄ adiuuet. Cir-
cundederūt me vituli multi: tauri
pingues obsederūt me. Aperue-
rūt super me os suum: sicut leo ra-
piens et rugiēs. Sicut aqua effu-
sus sum: ⁊ dispersa sunt oīa ossa
mea. Factū est cor meū tāq̄ cera
liq̄scēs ī medio vētris mei. Aruit
tanq̄ testa virt⁹ mea/⁊ ligua mea
adhesit faucibus meis: et ī pulue-
rē mortis deduxisti me. Quoni-
am circūdederunt me canes mul-
ti: consilium malignantium obse
dit me. Foderūt manus meas et
pedes meos: dinumerauerunt oīa
ossa mea. Ipsi vero ꝯsiderauerūt
et inspexerūt me: diuiserūt sibi ve
stimēta mea/et sup vestem meam

miserũt soꝛtẽ. Tu aũt dñe ne elõ-
gaueris auxiliũ tuũ a me: ad defẽ-
sionẽ meã cõspice. Erue a framea
deus aĩam meã: et de manu canis
vnicã meam. Salua me ex oꝛe leo
nis: ⁊ o coꝛnib⁹ vnicoꝛniũ humili-
tatem meã. Narrabo nomẽ tuũ
fratrib⁹ meis: ĩ medio ecclesie lau-
dabo te. Qui timetis dñm lauda
te eũ: vniuersum semẽ iacob gloꝛi-
ficate eum. Timeat eum om̄e se-
mẽ israel: qm̃ nõ spꝛeuit neq; despe
xit depꝛecationem pauperis. Nec
auertit faciẽ suam a me: ⁊ cum cla-
marẽ ad eũ exaudiuit me. Apud
te laus mea ĩ ecclesia magna: vota
mea reddam in cõspectu timentiũ
eũ. Edent pauperes et saturabũ-
tur: ⁊ laudabũt dñm qui requirũt
eum/ viuẽt coꝛda eoꝛum ĩ seculum
seculi. Reminiscẽtur et conuertẽ-

tur ad dominū: vniuersi fines tre.
Et adorabūt i conspectu eiꝰ: vni-
uerse familie gentiū. Qm dñi est
regnum: et ipse dñabitur gētium.
Māducauerūt ⁊ adorauerūt om-
nes pingues terre: in conspectu eiꝰ
cadent omnes qui descēdūt in ter-
rā. Et anima mea illi viuet: et se-
men meū seruiet ipsi. Annūciabi
tur dño generatio vētura/⁊ annū-
ciabūt celi iusticiā eiꝰ: populo qui
nascetur quem fecit dñs. ps.xxii.

Dominus regit me ⁊ nichil
michi deerit: in loco pascue
ibi me collocauit. Sup aquā refe-
ctiōis educauit me: aiaꝫ meā ꝯuer-
tit. Deduxit me sup semitas iu-
sticie: ꝑpt nomē suū. Nā ⁊ si am-
bulauero i medio vmbre mortis:
nō timebo mala/qm̄ tu mecum es
Virga tua ⁊ baculꝰ tuus: ipa me

consolata sunt. Parasti in conspe
ctu meo mēsam: aduersus eos qui
tribulāt me. Impinguasti ī oleo
caput meū: et calix meus inebriās
ꝙ p̄clarꝰ est. Et misericordia tua
subsequetur me: oībus diebꝰ vite
mee. Et vt ihabitē in domo dn̄i:
in lōgitudinem dierum. ps. xxiii.

Domini est terra ꝛ plenitu-
do eiꝰ: orbis terrarū et vni-
uersi qui habitāt in eo. Quia ipse
suꝑ maria fundauit eū: ꝛ super flu
mina preparauit eū. Quis ascen-
det ī montē dn̄i: aut quis stabit in
loco sancto eiꝰ. Innocēs manibꝰ
et mundo corde qui non accepit in
vano aīam suam: nec iurauit ī do-
lo primo suo. Hic accipiet benedi
ctionē a dn̄o: ꝛ miām a deo saluta-
ri suo. Hec est generatio querētiū
eū: querētiū faciem dei iacob. Et

tollite portas pricipes vr̄as et ele-
uamini porte eternales:et itroibit
rex glorie. Quis est iste rex glorie
dominus fortis ⁊ potēs dominus
potens i prelio. Attollite portas
principes vestras ⁊ eleuamini por
te eternales: ⁊ introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie:dn̄s virtu
tum ipse est rex glorie.
ps.xxiiii.
AD te dn̄e leuaui aīaz meā:
deus meus in te cōfido nō
erubescam. Neq3 irrideāt me ini-
mici mei: eteni vniuersi q̄ sustinēt
te nō cōfundētur. Confundātur
oēs iniqua agētes:supuacue. Vi-
as tuas dn̄e demōstra michi:et se-
mitas tuas edoce me. Dirige me
i veritate tua ⁊ doce me quia tu es
deus saluator meꝰ:⁊ te sustinui to
ta die. Reminiscere miserationū
tuarū dn̄e:⁊ misericordiarū tuarū

que a seculo sunt. elicta iuuētu
tis mee: ⁊ ignorātias meas ne me-
mineris. cd̄m misericordiā tuā
memēto mei tu: propter bonitatē
tuā dñe. ulcis et rect⁹ dñs: ꝓpt
hoc legē dabit deliquētibus in via
iriget māsuetos in iudicio: do-
cebit mites vias suas. niuerse
vie dñi mia ⁊ ꝟitas: requirētibus
testamētū eius ⁊ testimonia eius.
ropter nomē tuū dñe propicia-
beris peccato meo: multū est enim
uis est homo qui timet dñz: le-
gē statuit ei ī via quā elegit. ni
ma eius ī bonis demorabitur: ⁊ se-
men ei⁹ hereditabit terram. ir-
mamentū est dñs timentibus eū:
et testamentū ipsius vt manifeste
tur illis. culi mei semꝑ ad dñm
qm̄ ipe euellet de laqueo pedes me
os. espice ī me et miserere mei:

qꝛ vnicꝰ et pauꝑ sū ego. Tribula-
tiões coꝛdis mei multiplicate sūt:
de necessitatibꝰ meis erue me. Vi
de humilitatē meā et laboꝛē meū:
et dimitte vniuersa delicta mea.
Respice īimicos meos qm̄ multi-
plicati sūt: et odio īiquo oderūt me.
Custodi aīam meam et erue me:
nō erubescā qm̄ speraui ī te. In-
nocētes ⁊ recti adheserūt michi: qꝛ
sustinui te. Libera deꝰ israel ex oī-
bus tribulationibus suis. ps. xxv.
Iudica me dn̄e qm̄ ego ī in-
nocētia mea ingressus sū: et
in domino sperans nō infirmaboꝛ.
Proba me domine et tēta me: vꝛe
renes meos et coꝛ meū. Quoniaꝫ
misericoꝛdia tua āte oculos meos
est: et cōplacui ī veritate tua. Nō
sedi cū consilio vanitatis: ⁊ cū ini-
qua gerētibus non introibo. Odi

ui ecclesiam malignãtium: ⁊ cum
ĩpiis nõ sedebo. Lauabo ĩter in=
nocẽtes manus meas: et circunda=
bo altare tuũ dñe. Et audiã vocẽ
laudis tue: ⁊ enarrẽ vniuersa mi=
rabilia tua. Dñe dilexi decorem
domus tue: ⁊ locum habitationis
glorie tue. Ne ꝑdas cũ impiis de=
us animã meam: ⁊ cum viris san=
guinum vitam meam. In quoꝝ
manibus iniquitates sũt: dextera
eorũ repleta est muneribus. Ego
autẽ in innocẽtia mea ĩgressus sũ:
redime me et miserere mei. Pes
meus stetit ĩ directo: in ecclesiis be
nedicã te domine. Psalmus .xxvi.

DOmin⁹ illuminatio mea:
⁊ salus mea quem timebo.
Dñs ꝓtector vite mee: a quo tre=
pidabo. Dũ appropiãt suꝑ me no
cẽtes: vt edant carnes meas. Qui

tribulant me inimici mei: ipsi ĩfir-
mati sunt ⁊ ceciderũt. Si cõsistãt
aduersuz me castra: nõ timebit coꝛ
meum. Si exurgat aduersuz me
pꝛeliũ: in hoc ego sperabo. Vnam
petii a dño hãc requiram: vt ĩhabi-
tem ĩ domo domini omnibus die-
bus vite mee. Vt videam volũta
tem dñi: ⁊ visitem templum eius.
Qm̃ abscõdit me in tabernaculo
suo in die maloꝝũ: pꝛotexit me ĩ ab
scõdito tabernaculi sui. In petra
exaltauit me ⁊ nunc exaltauit ca-
put meũ: sup inimicos meos. Cir
cuiui et ĩmolaui ĩ tabernaculo eiꝰ
hostiã vociferatiõis: cãtabo ⁊ psal-
mũ dicã dño. Exaudi dñe vocem
meaz qua clamaui ad te: miserere
mei et exaudi me. Tibi dixit coꝛ
meũ exq̇siuit te facies mea: faciem
tuã dñe req̇raz. Ne auertas faciẽ

tuā a me: ne declines in ira a seruo
tuo. Adiutor meus esto dñe ne dere
liquas me: neqꝫ despicias me deus sa
lutaris meus. Qm̄ pater meus &
mater mea dereliquerunt me: do=
minus autem assumpsit me. Le=
gē pone michi domine in via tua:
et dirige me ī semita recta: propter
īimicos meos. Ne tradideris me
in animas tribulantiū me: quoni=
am insurrexerūt in me testes iniq̄
et mētita est iniquitas sibi. Cre=
do videre bona domini: ī terra vi=
uētium. Expecta dominum vi=
riliter age: & confortetur cor tuum
et sustine dominum. ps. xxvii.

Ad te dñe clamabo deus meus
ne sileas a me: neqñ taceas
a me et assimilabor descēdentibus
ī lacū. Exaudi dñe vocē depcatio=
nis mee dū oro ad te: dum extollo

manus meas ad tēplū sctm̄ tuum
Ne simul tradas me cū peccato-
ribus: et cum operātibus iniq̄tatē
ne perdas me. Qui loquūtur pa-
cem cū ꝓximo suo: mala autem in
cordib⁹ eorū. Da illis scdm̄ opera
eorum: ⁊ secundum nequiciam ad
inuētionū ipsorū. Secūdū opera
manuū eorū tribue illis: redde re-
tributionē eorꝝ ipsis. Qm̄ non in-
tellexerūt opera dn̄i: ⁊ in opera ma
nuū eius: destrues illos ⁊ nō edifi-
cabis eos. Benedict⁹ dn̄s: qm̄ ex-
audiuit vocem deprecatiōis mee.
Dn̄s adiutor me⁹ et ꝓtector me-
us: ⁊ i ipso sperauit cor meū et ad-
iut⁹ sū. Et refloruit caro mea: et
ex volūtate mea ꝯfitebor ei. Dn̄s
fortitudo plebis sue: ⁊ ꝓtector sal-
uationū xp̄i sui est. Saluū fac po-
pulū tuū dn̄e/ ⁊ benedic hereditati

tue: ꝛ rege eos et extolle illos vsqȝ i
eternū. [G]loꝛia pr̄i. Dominus
defensoꝛ vite mee.
[A]fferte dn̄o filii dei: afferte
dn̄o filios arietū. [A]fferte
dn̄o gloꝛiā et honoꝛem afferte dn̄o
gloꝛiā nomini eius: adoꝛate dn̄m i
atrio sancto ei⁹. [V]ox domini sup
aquas de⁹ maiestatis ītonuit: dn̄s
sup aquas mltas. [V]ox dn̄i ī vtu-
te: vox dn̄i in magnificētia. [V]ox
dn̄i confringentis cedꝛos: ꝛ cōfrin-
get dn̄s cedꝛos libani. [E]t commi-
nuet eos tanq̄ vitulū libani: et di-
lectus quemadmodū fili⁹ vnicoꝛ-
niū. [V]ox dn̄i īterciddētis flām̄am
ignis: vox dn̄i concutiētis desertū
et cōmouebit dn̄s desertum cades
[V]ox domini pꝛeparātis ceruos ꝛ
reuelabit condēsa: et in templo ei⁹
om̄es dicēt gloꝛiam. [D]omin⁹ di-

luuiū ihabitare facit: et sedebit do-
minꝰ rex ieternum. ñs virtutē
populo suo dabit: dominus bene-
dicet populo suo in pace.
altabo te dñe qm̄ suscepi-
sti me: nec delectasti īimicos
meos sup me. ñe deus meꝰ cla-
maui ad te: ⁊ sanasti me. omi-
ne eduxisti ab īferno aīam meam:
saluasti me a descēdentibꝰ in lacū
sallite dño scti eius: et cōfitemi-
ni memorie sctitatis eiꝰ. m̄ ira
in īdignatiōe eiꝰ: ⁊ vita ī volūtate
eiꝰ. d vesperū demorabit̄ fletꝰ:
et ad matutinū leticia. go autē
dixi in abūdantia mea: nō moue-
bor ieternū. ñe in volūtate tua
pstitisti decori meo vtutē. uer-
tisti faciē tuā a me: et factus sū con
turbatus. d te dñe clamabo: et
ad deū meū deprecabor. ue vti-
li.

litas i sanguine meo: dū descēdo i
corruptionē. ūquid ꝯfitebit ti-
bi puluis: aut annūciabit veritatē
tuam. udiuit dn̄s et misertus
est mei: dn̄s factꝰ est adiutor meus
onuertisti plāctū meū in gau-
diū michi: cōcidisti saccū meū ⁊ cir-
cūdedisti me leticia. t cātet tibi
glr̄ia mea ⁊ nō ꝯpūgar dn̄e deꝰ meꝰ
ieternū ꝯfitebor tibi. lr̄ia. Ado-
rate dn̄m in aula sctā eiꝰ.

N te dn̄e speraui nō ꝯfūdar
ieternū: i iusticia tua libera
me. nclina ad me aurē tuā: acce
lera vt eruas me. sto michi i de-
um protectorem: et in domum re-
fugii: vt saluum me facias. m
fortitudo mea et refugiuz meū es
tu: et propter nomē tuum deduces
me ⁊ enutries me. duces me de
laqueo quē abscōderūt michi: qm̄

tu es ꝓtector meꝰ. In manus tu-
as cōmēdo spiritū meū: redemisti
me dn̄e deus veritatis. Odisti ob-
seruantes vanitates: superuacue.
Ego aūt in domino speraui: exul
tabo et letabor ī mīa tua. Qm̄ re-
spexisti humilitatez meā: saluasti
de necessitatibus aīam meā. Nec
cōclusisti me ī manibꝰ inimici: sta-
tuisti in loco spacioso pedes meos.
Miserere mei dn̄e qm̄ tribulor/ cō
turbatus est ī ira oculꝰ meus: ani-
ma mea et vēter meꝰ. Quoniam
defecit ī dolore vita mea: ⁊ āni mei
in gemitibꝰ. Infirmata est ī pau
pertate virtus mea: et ossa mea cō-
turbata sunt. Super om̄es inimi-
cos meos factus sum opprobrium
vicinis meis valde: et timor notis
meis. Qui videbāt me foras fuge
rūt a me: obliuioni datus sū tanq̄

mortu⁹ a corde. Factus sū tanq̄ vas perditū: qm̄ audiui vitupera-tionem multorum cōmorātium i circuitu. In eo dum cōuenirēt si-mul aduersum me: accipere aiam meam cōsiliati sunt. Ego aūt i te speraui dn̄e: dixi deus meus es tu in manib⁹ tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicoruz meorum: et a persequētib⁹ me. Illustra fa-ciem tuaz sup seruū tuū: saluū me fac i mīa tua: dn̄e nō cōfundar qm̄ īuocaui te. Erubescāt impii & de-ducantur i infernū: muta fiant la-bia dolosa. Que loquūtur aduer-sus iustū iniqtatē: i supbia & i abu-siōe. Quā magna multitudo dul-cedinis tue domine: quā abscondi-sti timētibus te. Perfecisti eis qui sperant i te: in conspectu filiorum hoim. Abscōdes eos in abscondi-

to faciei tue: a cõturbatione homi-
num. Proteges eos ĩ tabernaculo
tuo: a cõtradictiõe liguaꝝ. Bene-
dictꝰ dñs qm̃ mirificauit mĩaz suã
michi: ĩ ciuitate munita. Ego au-
tẽ dixi ĩ excessu mẽtis mee: ꝓiectꝰ
sum a facie oculorũ tuorũ. Ideo
exaudisti vocem oratiõis mee: dũ
clamarẽ ad te. Diligite dominũ
oẽs sancti eius: qm̃ veritatẽ requi-
ret dominus: et retribuet abundã-
ter faciẽtibus superbiã. Viriliter
agite ⁊ confortetur cor vestrũ: oẽs
qui speratis in domino. ps. xxxi.
Beati quoꝝ remisse sũt iniq̃-
tates: ⁊ quoꝝ tecta sunt pec-
cata. Beatus vir cui non imputa
uit dñs pctm̃: nec est ĩ spiritu eius
dolus. Quoniã tacui inueteraue
rũt ossa mea: dũ clamarẽ tota die.
Qm̃ die ac nocte grauata est sup

me man⁹ tua:cõuersus sũ i erum-
na mea dũ cõfigitur spina. D eli-
ctum meũ cognitũ tibi feci:et iiu-
sticiã meã non abscõdi. D ixi cõfi
tebor aduersum me iiusticiã meã
dño:et tu remisisti ipietatẽ pecca-
ti mei. P ro hac orabit ad te omnis
sanctus:in tẽpore oportuno. V e-
rũtamen i diluuio aquarum mul-
tarum:ad eum nõ approximabũt.
T u es refugiũ meũ a tribulatio-
ne q̃ circũdedit me: exultatio mea
erue me a circũdantibus me. I n-
tellectum tibi dabo ⁊ instruã te in
via hac qua gradieris:firmabo su-
per te oculos meos. N olite fieri si
cut equus ⁊ mulus:q̃bus nõ est in
tellect⁹. I n chamo ⁊ freno maxil
las eorũ cõstringe: qui non appro-
ximãt ad te. M ulta flagella pecca
toris sperãtem autem in dño: mi-

sericordia circūdabit. etamini i
dño exultate iusti: ⁊ gl'iamini om=
nes recti corde. Gl'ia. In tua
iusticia libera me dñe.
Xultate iusti i dño: rectos de
cet collaudatio. ōfitemi=
ni dño i cythara: i psalterio decem
cordarum psallite illi. antate ei
cāticum nouum: bene psallite ei in
vociferatiōe. uia rectū est ver=
bū dñi: et oīa opa ei⁹ in fide. iri=
git misericordiā ⁊ iudiciū: miseri=
cordia dñi plena est terra. erbo
dñi celi firmati sunt: et spiritu oris
eius om̄is virtus eoꝝ. ōgregās
sicut in vtre aquas maris: ponens
in thesauris abyssos. imeat do
minū oīs terra: ab eo aūt cōmoue=
ant᷑ oēs inhabitātes orbem. m̄
ipse dixit ⁊ facta sūt: ipse mādauit
et creata sūt. ñs dissipat cōsilia

gētiū: repꝛobat autē cogitationes populoꝝ et repꝛobat consilia pꝛin-
cipū. ōsilium autē dn̄i ieternū
manet: cogitationes coꝛdis eius i
generatione ⁊ generationē. ea-
ta gens cui⁹ est dn̄s de⁹ ei⁹: popul⁹
quē elegit i hereditatē sibi. e ce-
lo respexit dn̄s: vidit omnes filios
hominum. e pꝛeparato habita
culo suo: respexit sup oīnes qui ha-
bitāt terrā. ui finxit sigillatim
coꝛda eoꝝ: qui itelligit omnia ope-
ra eoꝛū. ō saluatoꝛ rex per mul-
tam virtutem: et gygas nō salua-
bitur i multitudine virtutis sue.
allax equus ad salutē: in abun-
dantia autem virtutis sue nō sal-
uabitur. cce oculi domini sup
metuentes eum: et i eis qui sperāt
super misericoꝛdia ei⁹. t eruat
a moꝛte animas eoꝛum: ⁊ alat eos

i fame. Anima nostra sustine dominum: quoniam adiutor et protector noster est. Quia i eo letabitur cor nostrũ: & in nomine sancto eius sperauim⁹. Fiat misericordia tua dñe sup nos: quemadmodum sperauimus in te. ps. xxxiii.

Benedicam dñm i omi tẽpore: semper laus ei⁹ i ore meo. In domino laudabitur aia mea: audiant mansueti et letent. Magnificate dñm mecũ: & exaltemus nomen ei⁹ in idipsum. Exquisiui dominũ & exaudiuit me: & ex oib⁹ tribulationibus meis eripuit me. Accedite ad eũ et illuminamini: et facies vestre nõ ↄfundent. Iste pauper clamauit et dñs exaudiuit eum: et ex omnibus tribulationib⁹ eius saluauit eũ. Immittit ãgelus dñi in circuitu timẽtium eum

⁊ eripiet eos. Gustate ⁊ videte qm̄ suauis est dn̄s: beat⁹ vir q̄ sperat i eo. Timete dominū om̄es sancti eius: qm̄ non est inopia timētibus eū. Diuites eguerūt et esurierūt: inquirētes autem dominū nō minuenť oi̅ bono. Venite filii audite me: timorē domine docebo vos. Quis est homo q̄ vult vitā: diligit dies videre bonos. Prohibe linguā tuā a malo: et labia tua ne loquanť dolum. Diuerte a malo et fac bonum: iquire pacē ⁊ psequere eam. Oculi domini sup iustos: et aures ei⁹ ad preces eorū. Vultus aūt dn̄i super faciētes mala: vt perdat de terra memoriā eorū. Clamauerūt iusti et dominus exaudiuit eos: et ex om̄ibus tribulationibus eorū liberauit eos. Iusta est domin⁹ his q̄ tribulato sūt corde:

et hũiles spiritu saluabit. Multe
tribulatiões iustoꝝ: ⁊ de omnibus
his liberabit eos dominꝰ. Custo-
dit dñs oĩa ossa eoꝝ: vnũ ex his nõ
cõteretur. Mors peccatorũ pessi-
ma: ⁊ qui oderũt iustũ delinquẽt.
Redimet dominꝰ animas seruo-
rum suoꝝ: ⁊ nõ delinquent omnes
qui sperãt ĩ eo. Gloria pr̃i. an. Re-
ctos decet collaudatio. ps. xxxiiii.

Iudica domine nocẽtes me:
expugna impugnantes me.
Apprehẽde arma ⁊ scutũ: ⁊ exur-
ge in adiutoriuz michi. Effunde
frameã ⁊ ꝯclude aduersus eos qui
ꝑsequũtur me: dic aĩe mee salꝰ tua
ego sum. Cõfũdant ⁊ reuereant:
querentes aĩam meã. Auertant
retrorsum ⁊ cõfundantur: cogitã-
tes michi mala. Fiãt tanꝙ pul-
uis ãte faciẽ vẽti: et ãgelꝰ dñi coar-

tans eos. iat via illoꝛũ tenebꝛe
⁊ lubꝛicũ: ⁊ angelus dñi ꝑsequens
eos. m̃ gratis absconderũt mi-
chi interitũ laquei sui: suꝑuacue ex-
pꝛobꝛauerũt aĩam meã. eniat il-
li laq̃us quẽ ignoꝛãt et captio quã
abscõdit: appꝛehẽdat eũ et ĩ laque-
um cadat in ipsũ. ia aũt mea ex
ultabit ĩ dño: ⁊ delectabit sup salu
tari suo. ia ossa mea dicent: dñe
q̃s sĩlis tibi. ripiẽs iopẽ de ma-
nu foꝛtioꝛũ eius: egenũ ⁊ pauperẽ
a diripiẽtibus eũ. urgentes te-
stes iniqui: qui ignoꝛabam ĩterro-
gabant me. etribuebant michi
mala ꝓ bonis: sterilitatẽ aĩe mee.
go aũt cũ michi molesti essent:
ĩduebar cilicio. umiliabam ĩ ie-
iunio aĩam meã: et oꝛatio mea ĩ si-
nu meo ꝯuertet. uasi pꝛoximũ
⁊ quasi fratrẽ nostrũ sic ꝯplacebã:

quasi lugẽs ⁊ ɔtristat⁹ sic humilia
bar. t aduersũ me letati sũt ⁊ cõ
uenerũt: cõgregata sũt sup me fla=
gella et ignoraui. issipati sunt
nec cõpũcti tẽtauerũt me subsãna
uerũt me subsannatione frendue=
runt super me dẽtibus suis. ñe
qñ respicies restitue aĩam meam a
malignitate eorũ: a leonib⁹ vnicã
meam. onfitebor tibi ĩ ecclesia
magna: in ppl̃o graui laudabo te.
õ supergaudeãt michi qui ad=
uersant michi inique: q̇ oderũt me
gratis ⁊ annuũt oculis. ñ mi=
chi quidem pacifice loquebãtur: et
in iracũdia terre loquentes dolos
cogitabãt. t dilatauerũt super
me os suũ dixerũt euge euge: vide
rũt oculi nr̃i. idisti dñe ne sile=
as: dñe ne discedas a me. xurge
et intẽde iudicio meo deus me⁹: et

dominus meus in causam meam.
Iudica me secūdū iusticiā tuam
dn̄e deus meus: et nō supergaude-
ant michi. Non dicāt in cordibus
suis. euge euge aīe nostre: nec dicāt
deuorabimus eum. Erubescāt et
reuereātur simul: qui gratulātur
malis meis. Induātur confusio-
ne ⁊ reuerētia: qui maligna loquū-
tur super me. Exultēt et letentur
qui volūt iusticiam meā: ⁊ dicant
semper magnificetur dominꝰ qui
volūt pacem serui eius. Et ligua
mea meditabitur iusticiam tuaꝫ:
tota die laudem tuam. ps. xxxv.
Dixit iniustus vt delinquat i
semetip̄o: non est timor dei
ante oculos eiꝰ. Quī dolose egit i
cōspectu eius: vt inueniat̄ iniq̄tas
eiꝰ ad odiū. Verba oris eiꝰ iniq̄tas
et dolus: noluit intelligere vt bene

ageret. Iniquitatē meditatꝰ est
i cubili suo:astitit omni vie nō bo-
ne maliciā aūt nō odiuit. Dñe in
celo mīa tua:⁊ veritas tua vsqꝫ ad
nubes. Iusticia tua sicut mōtes
dei:iudicia tua abyssꝰ multa. Ho
mines ⁊ iumēta saluabis dñe quē
admoduz multiplicasti misericor-
diam tuā deus. Filii autē homi-
num:in tegmine alarum tuarum
sperabūt. Inebriabūtur ab vber
tate domꝰ tue:⁊ torrente volupta-
tis tue potabis eos. Qm̄ apđ te ē
fons vite: ⁊ in lumine tuo videbi-
mus lumē. Pretēde misericordiā
tuam sciētibus te:et iusticiā tuam
his qui recto sūt corde. Non veni-
at michi pes supbie: et manꝰ pecca
toris nō moueat me. Ibi cecide-
rūt q̄ operant̄ iniq̄tatē:expulsi sūt
nec potuerūt stare. Gloria. An. Ex

pugna impugnãtes me. ps. xxxvi.

Noli emulari in malignãti
bus: neqꝫ zelaueris faciẽtes
iniquitatẽ. Quoniã tanqꝫ fenũ velociter
ter arescent: et queadmodum olera
herbarum cito decidẽt. Spera in
dño et fac bonitatẽ et ihabita terrã:
et pasceris i diuitiis ei9. Delecta-
re i dño: et dabit tibi petitiones cor-
dis tui. Reuela dño viã tuã: et spa
i eo: et ipse faciet. Et educet quasi
lumẽ iusticiã tuam/ et iudiciũ tuũ
tanqꝫ meridiẽ: subditus esto dño et
ora eũ. Noli emulari in eo qui p-
speratur i via sua: in homine faciẽ
te iniusticias. Desine ab ira et de-
relique furorẽ: noli emulari vt ma
ligneris. Quoniã qui malignãtur ex
terminabũtur: sustinentes autem
dñz ipi hereditabũt terrãt. Et ad-
huc pusillũ et nõ erit peccator: et q-

res locum ei⁹ ⁊ nõ inuenies. Man
sueti autem hereditabunt terrã: ⁊
delectabũtur ĩ multitudine pacis.
Obseruabit peccatoꝛ iustũ et stri-
debit super eũ dẽtibus suis. Dñs
autem irridebit eum: qm̃ ꝓspicit
ꝙ veniat dies ei⁹. Gladium eua-
ginauerũt peccatoꝛes: intenderũt
arcum suum. Ut decipiãt paupe-
rẽ et inopẽ: vt trucident rectos coꝛ
de. Gladius eoꝝ intret ĩ coꝛda ip-
soꝛũ: ⁊ arcus eoꝝ cõfringat̃. Meli-
us est modicuꝫ iusto: sup diuitias
pctõꝝ multas. Qm̃ bꝛachia pctõ-
rum cõterentur: confirmat autem
iustos dñs. Nouit dñs dies ima-
culatoꝛũ: et hereditas eoꝝ ĩeternũ
erit. Nõ cõfundent̃ in tẽpoꝛe ma-
lo: et ĩ diebus famis saturabũtur:
qꝛ pctõꝛes ꝑibũt. Inimici ꝟo dñi
mox vt honoꝛificati fuerint et ex-

altati: deficiētes quemadmodum fum⁹ deficiēt. Mutuabitur pecca cator et nō soluet: iustus autē miseretur et tribuet. Quia bn̄dicētes ei hereditabūt terraꝫ: maledicētes autem ei disperibūt. Apud dn̄m gressus hoīs dirigetur: et viā ei⁹ volet. Cū ceciderit iust⁹ nō collidet: qꝛ dn̄s supponit manū suā. Iunior fui etenim senui: et nō vidi iustū derelictum: nec semen eius querēs panem. Tota die miseret et cōmodat: et semē illius in bn̄dictiōe erit. Declina a malo et fac bonū: et inhabita i seculū seculi. Qꝛ dn̄s amat iudiciū et nō derelinquet sanctos suos: ineternū cōseruabūtur. Iniusti punientur: et semen impioꝝ peribit. Iusti aūt hereditabūt terrā et inhabitabūt in seculum seculi super eā. Os iusti meditabit sapien

tiam: ⁊ lingua eius loquetur iudi-
cium. ex dei eius in corde ipsi⁹:
et nō supplātabūtur gressus eius.
ōsiderat pctōr iustum: ⁊ querit
mortificare eū. ñs aūt nō dere-
linquet eū in manib⁹ ei⁹: nec dam-
nabit eū cū iudicabitur illi. xpe
cta dñm ⁊ custodi viā ei⁹: et exalta
bit te vt hereditate capias terram:
cū perierit pctōres videbis. ide
ipiū superexaltatū: et eleuatū sicut
cedros libani. t trāsiui ⁊ ecce nō
erat: quesiui eū et non est inuētus
locus eius. ustodi inocētiam et
vide eqtatē: qm̄ sūt reliqe homini
pacifico. niusti aūt disperibunt si
mul reliquie impiorū interibunt.
al⁹ autem iustorum a domino:
et protector eorum in tēpore tribu
lationis. t adiuuabit eos dñs ⁊
liberabit eos: ⁊ eruet eos a peccato-

ribus et saluabit eos: quia spera-
uerunt in eo. Psalmus.xxxvii.

DOmine ne in furore tuo ar-
guas me: neq; ĩ ira tua cor-
ripias me. Quĩ sagitte tue infixe
sũt michi: & ↄfirmasti sup me ma-
nũ tuã. Nō ē sanitas ĩ carne mea
a facie ire tue: nō est pax ossib⁹ me-
is a facie pctōꝝ meoꝝ. Quĩ iiq̃ta-
tes mee supgresse sunt caput meũ:
sicut onus graue grauate sũt sup
me. Putruerũt & corrupte sunt ci
catrices mee: a facie ĩsipientie mee
Miser fact⁹ sũ & curuat⁹ sũ vsq; ĩ
finē: tota die ↄtristat⁹ ingrediebar
Quĩ lũbi mei ĩpleti sũt illusiōib⁹
et nō est sanitas ĩ carne mea. Af-
flictus sũ & humiliat⁹ sũ nimis: ru
giebã a gemitu cordis mei. Dñe
ante te oĩne desiderium meum: et
gemitus me⁹ a te nō est abscondi-

tus. Coꝛ meum cõturbatum eſt
dereliquit me virtus mea:et lumẽ
oculoꝛum meoꝛum ⁊ ipſum nõ eſt
mecũ. Amici mei ⁊ pꝛoximi mei:
aduerſũ me appꝛopinquauerũt et
ſteterũt. Et qui iuxta me erãt de
longe ſteterũt:et vim faciebãt qui
querebant aĩam meã. Et qui in=
quirebãt mala michi locuti ſũt va
nitates:⁊ dolos tota die meditabã
tur. Ego autem tanq̃ ſurdus nõ
audiebam:⁊ ſicut mutus non ape
riẽs os ſuũ. Et factus ſũ ſicut ho=
mo non audiens:⁊ non habens in
oꝛe ſuo redargutiões. Qm̃ i te do
mine ſꝑaui:tu exaudies me domi=
ne de⁹ meus. Quia dixi neq̃n ſu=
pergaudeant michi inimici mei/⁊
dum cõmouẽtur pedes mei:ſuper
me magna locuti ſunt. Qm̃ ego i
flagella paratus ſum:⁊ doloꝛ me⁹

in cõſpectu meo ſemper. Qm̄ ini-
quitatē meā annūciabo: et cogita-
bo pro peccato meo. Inimici aūt
mei viuūt: et cõfirmati ſunt ſuper
me: et multiplicati ſūt qui oderūt
me iique. Qui retribuūt mala ꝓ
bonis detrahebāt michi: qm̄ ſeque
bar bonitatē. Ne dereliquas me
domine deus meꝰ: ne diſceſſeris a
me. Intēde in adiutorium meū:
dn̄e deus ſalutis mee. Gloria pa-
tri et filio. An. Reuela domino viā
tuam. ¶ Feria tertia. ps. xxxviii.

DIxi cuſtodiam vias meas:
vt non delinquā in lingua
mea. Poſui ori meo cuſtodiaꝫ: cū
conſiſteret pctōr aduerſū me. Ob
mutui ⁊ hūiliatꝰ ſum ⁊ ſilui a bo-
nis: ⁊ dolor meꝰ renouatꝰ eſt. Cõ-
caluit cor meū itra me: ⁊ i medita-
tiõe mea exardeſcet ignis. Locu-

tus sũ ĩ ligua mea: notũ fac michi
dñe finẽ meuz. Et numerũ dierũ
meoꝝ q̇s est: vt sciã quid desit mi-
chi. Ecce mẽsurabiles posuisti di-
es meos: et substãtia mea tanq̃ ni-
chilũ ante te. Verũtamẽ vniuer-
sa vanitas: oĩs homo viuens. Ve
rũtamen ĩ ymagine pertrãsit hõ:
sed ⁊ frustra conturbat̃. Thesau-
rizat: ⁊ ignorat cui cõgregabit ea.
Et nũc q̃ est expectatio mea: non-
ne dñs ⁊ substãtia mea apud te est
Ab oĩbus iniquitatibus meis
erue me: opprobrium ĩsipiẽti dedi-
sti me. Obmutui ⁊ non aperui os
meũ qñ tu fecisti: amoue a me pla
gas tuas. A fortitudĩe manꝰ tue
ego defeci in increpationibus: pro-
pter ĩiquitatem corripuisti homi-
nem. Et tabescere fecisti sicut ara
neã animã eius: veruntamen va-

ne cõturbatur omnis homo. E xaudi orationē meā domine / et deprecationem meam : aurib⁹ ꝑcipe lachrymas meas . N e sileas qm̄ aduena ego sū apud te et ꝑegrin⁹: sicut oīes patres mei. R emitte michi vt refrigerer priusq̄ȝ abeam: et amplius nō ero. Psalm⁹. xxxix.

E Xpectās expectaui dominū: ⁊ intēdit michi. E t exaudiuit ꝑces meas: ⁊ eduxit me de lacu miserie ⁊ de luto fecis. E t statuit supra petrā pedes meos : et direxit gress⁹ meos. E t immisit ī os meum canticū nouū: carmen deo nostro. V idebunt multi ⁊ timebūt: et sperabūt in dn̄o. B eatus vir cuius est nomen domini spes eius: et nō respexit ī vanitates ⁊ insanias falsas. M ulta fecisti tu dn̄e deus me⁹ mirabilia tua: ⁊ cogitatiōib⁹

tuis non est q̃ similis sit tibi. n=
nũciaui et locutus sum: multipli=
cati sũt super numerum. acrifi=
cium et oblationez noluisti: aures
autem perfecisti michi. olocau=
stum ⁊ pro peccato non postulasti:
tũc dixi ecce venio. n capite libri
scriptũ est de me vt facerem volun
tatem tuam deus me⁹ volui: et le=
gem tuã i medio cordis mei. n=
nũciaui iusticiam tuam i ecclesia
magna: ecce labia mea nõ prohibe
bo domine tu scisti. usticiã tuã
non abscõdi in corde meo: veritatẽ
tuã ⁊ salutare tuũ dixi. õ abscõ
di miam tuã et veritatẽ tuã: a cõsi
lio multo. u autem dñe ne lõge
facias miseratiões tuas a me: mi=
sericordia tua et veritas tua semp
susceperũt me. m circũdederũt
me mala quorũ nõ est numer⁹: cõ=

prehenderũt me iniqtates mee: et nõ potui vt viderẽ. Multiplicate sunt sup capillos capitis mei: ⁊ cor meũ dereliqt me. Cõplaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuãdũ me respice. Confundãtur et reuereãtur simul: q̄ querũt aiam meã vt auferãt eã. Cõuertant retrorsũ et reuereant: q̄ volũt michi mala. Ferãt cõfestim cõfusionẽ suã: qui dicũt michi euge euge. Exultẽt ⁊ letẽtur sup te oẽs querẽtes te: et dicãt semper magnificetur dñs q̄ diligũt salutare tuũ. Ego autẽ mẽdicus sũ ⁊ pauper: dñs sollicit9 est mei. Adiutor me9 ⁊ protector me9 tu es: deus meus ne tardaueris. Gloria patri. An. Ut nõ delinquam in ligua mea. Psalmus. xl.

Beatus q̄ itelligit sup egenũ et pauperẽ: i die mala libera

bit eũ dñs. Dñs ꝯseruet eũ ⁊ viui
ficet eũ/⁊ beatũ faciat eũ i terra: et
nõ tradat eũ i aiam inimicoꝝ ei⁹.
Dñs opẽ ferat illi suꝑ lectũ dolo=
ris ei⁹: vniuersũ stratũ ei⁹ ꝟsasti i
ĩfirmitate eius. Ego dixi dñe mi=
serere mei: sana aiaꝫ meam/qꝛ pec=
caui tibi. Inimici mei dixerũt ma
la michi: qñ moriet̃ et ꝑibit nomẽ
eius. Et si igrediebat̃ vt videret
vana loquebat̃: coꝛ ei⁹ cõgregauit
iniq̃tatẽ sibi. Egrediebat̃ foꝛas: et
loquebat̃ i idip̄z. Aduersũ me su=
surrabãt oẽs inimici mei: aduersũ
me cogitabant mala michi. Ver=
bũ iniquum cõstituerunt aduersũ
me: nũquid q̃ doꝛmit non adiiciet
vt resurgat. Etenim hõ pacis mee
in quo speraui q̃ edebat panes me=
os: magnificauit super me supplã=
tationẽ. Tu autem dñe miserere

mei et resuscita me: ꝛ retribuā eis:
n hoc cognoui qm̄ voluisti me:
qm̄ nō gaudebit inimic⁹ meus su-
per me. e autem ꝑpter innocē-
tiam suscepisti: ꝛ cōfirmasti me in
cōspectu tuo ineternum. enedi-
ctus domin⁹ deus iserael a seculo ꝛ
in seculum: fiat fiat.
Uēadmodū desiderat cer-
uus ad fōtes aquarum: ita
desiderat aīa mea ad te de⁹. iti-
uit aīa mea ad deū fōtem: viuū: qñ
veniam ꝛ apparebo ante faciē dei.
uerūt michi lachꝛyme mee pa-
nes die ac nocte: duz dicitur michi
quotidie vbi est de⁹ tuus. ec re-
coꝛdatus sum ꝛ effudi in me aiam
meā: qm̄ trāsibo i locum taberna-
culi admirabilis vsqꝫ ad domū dei
n voce exultationis ꝛ confessio
nis: son⁹ epulātis. uare tristis

es anima mea: & quare conturbas
me. Spera in deo qm̄ adhuc cōfi-
tebor illi salutare vultꝰ mei et de-
us meus. D meip̄m aīa mea cō-
turbata est: propterea memor ero
tui de terra iordanis & hermonii a
mōte modico. bys̄sus abyssum
iuocat: in vote catharactaꝝ tuarū.
Omnia excelsa tua & fluctꝰ tui: su
per me trāsierūt. In die mādauit
dn̄s miam suā: et nocte canticum
eiꝰ. pd̄ me oratio deo vite mee:
dicā deo susceptor meꝰ es. Quare
oblitus es mei et quare ꝯtristatus
incedo: dum affligit me inimicus.
um confringūtur ossa mea: ex-
probrauerunt michi qui tribulāt
me inimici mei. um dicunt mi
chi ꝑ singulos dies vbi est deꝰ tuꝰ.
uare tristis es aīa mea: et qua-
re cōturbas me. pera in deo qm̄

adhuc cõfitebor illi: salutare vult9
mei et de9 meus. Gloria. ãn. Sana
dñe aiaz meã qr peccaui tibi. ps. xlii.
Iudica me de9 & discerne cau
sam meã de gẽte nõ sancta:
ab homine iniquo & doloso erue me.
Quia tu es de9 fortitudo mea qua=
re me repulisti: et quare tristis ince=
do dũ affligit me inimic9. Emit=
te lucẽ tuam et veritatẽ tuam: ip=
sa me deduxerũt et adduxerunt in
montẽ sctm̃ tuum & i tabernacula
tua. Et introibo ad altare dei: ad
deũ qui letificat iuuentutem meã
Confitebor tibi in cythara de9 de
us me9 quare tristis es aĩa mea: et
quare cõturbas me. Spera in deo
qm̃ adhuc confitebor illi: salutare
vultus mei & deus meus. ps. xliii.
Deus aurib9 nostris audiui
mus: patres nostri ãnũcia=

uerūt nobis. Opus quod operatus
es ī diebus eorū: et in diebus antiquis
Manus tua gētes disperdidit: et plan
tasti eos afflixisti populos et expu=
listi eos. Nec enī ī gladio suo possi
derūt terrā: et brachiū eorū nō salua=
bit eos. Sed dextra tua et brachiū
tuū et illuminatio vultus tui: qm̄ cō
placuisti ī eis. Tu es xp̄e rex meus
et deus meus: qui mandas salutes
iacob. In te inimicos nostros vē=
tilabimus cornu: et in noīe tuo sper=
nemus insurgentes in nobis. Non
enim in arcu meo sperabo: et gladi=
us meus nō saluabit me. Salua=
sti enī nos de affligentibus nos: et
odientes nos confudisti. In deo
laudabimur tota die: et in nomine
tuo confitebimur in seculū. Nūc
autē repulisti et cōfudisti nos: et nō
egredieris deus ī virtutibus nr̄is.

uertiſti nos retroꝛſum poſt ini
micos noſtros: et qui oderunt nos
diripiebãt ſibi. ediſti nos tanq̄
oues eſcarũ: et in gẽtibus diſperſi
ſti nos. endidiſti populũ tuum
ſine p̃cio: ⁊ nõ fuit multitudo ĩ con
mutatiõib⁹ eoꝛum. oſuiſti nos
oppꝛobꝛiũ vicinis noſtris: ſubſan
natiõe et deriſũ his qui ĩ circuitu
noſtro ſunt. oſuiſti nos ĩ ſimili
tudinem gẽtibus: commotionem
capitis in populis. ota die vere
cũdia mea cõtra me eſt: et confuſio
faciei mee cooꝑuit me. voce ex
pꝛobꝛãtis ⁊ obloquẽtis: a facie ini
mici ⁊ perſequẽtis. ec omnia ve
nerũt ſuꝑ nos nec obliti ſumus te:
et inique nõ egimus in teſtamẽto
tuo. t nõ receſſit retro coꝛ nr̃m: et
declinaſti ſemitas nr̃as a via tua:
uoniam humiliaſti nos ĩ loco

afflictiōis: & cooperuit nos vmbra
mortis. i obliti sumꝰ nomē dei
nostri: & si expandimus manꝰ no-
stras ad deū alienū. ōne deꝰ re-
quiret ista: ipse eni nouit abscōdita
cordis. uoniā ꝓpt te mortifica-
mur tota die: estimati simus sicut
oues occisiōis. xurge quare ob-
dormis domine: exurge & ne repel-
las in finē. uare faciē tuā auer-
tis: obliuisceris inopie nostre et tri-
bulatiōis nostre. m̄ humiliata
est i puluere aīa nostra: cōglutina-
tus est in terra venter noster. x-
urge domine adiuua nos: et redi-
me nos ꝓpter nomē tuū.

Ructauit cor meū verbū bo
nū: dico ego opera mea regi.
ingua mea calamꝰ scribe: velo-
citer scribentis. peciosus forma
pre filiis hominū: diffusa est grā i

labiis tuis: propterea benedixit te
deus ineternū. ccingere gladio
tuo super femur tuū: potētissime.
pecie tua ⁊ pulchritudine tua: ī-
tēde prospere ꝓcede ⁊ regna. ꝓ-
pter veritatē ⁊ māsuetudinē ⁊ iu-
sticiā: ⁊ deducet te mirabilit̄ dexte-
ra tua. agitte tue acute: populi
sub te cadēt ī corda īimicoꝝ regis.
edes tua deꝰ ī seculū seculi: vga
directiōis vga regni tui. ilexi-
sti iusticiā ⁊ odisti iniq̄tatē: ꝓpt̄ea
vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie pre
cōsortibꝰ tuis. yrrha ⁊ gutta ⁊
casia a vestimētis tuis a domibus
eburneis: ex q̄bꝰ delectauer̄t te filie
regū ī honore tuo. stitit regina
a dextris tuis in vestitu deaurato.
circūdata varietate. udi filia et
vide ⁊ īclina aurē tuā: et obliuisce-
re populū tuū et domū patris tui.

t cõcupiſcet rex decorẽ tuũ qm̃
ipſe eſt dñs deus tuus: et adorabũt
eũ. t filie tyri i muneribus: vul-
tũ tuũ deprecabuntur oẽs diuites
plebis. mnis gloria eiꝰ filie regis
abintus in fimbriis aureis: circũ-
amicta varietatibus. dducent
regi virgines poſt eã: proxime eiꝰ
afferẽtur tibi. fferẽtur in leticia
et exultatiõe: adducẽtur i templũ
regis. ro patribus tuis nati ſũt
tibi filii: ꝯſtitues eos principes ſuꝑ
oẽm terram. emores erũt nois
tui dñe: i oĩni generatiõe ⁊ genera
tionẽ. ropterea populi cõfitebũ-
tur tibi ineternũ: ⁊ iſeculum ſecu-
li. loria pa. Eructauit cor me-
um verbum bonũ.

Eus noſter refugiũ et vir-
tus: adiutor i tribulationi-
bus que iuenerũt nos nimis. Pro-

pterea nō timebimus dū turbabi
tur terra: et trāſferentur mōtes in
coꝛ maris. onuerunt et turbate
ſunt aque eoꝝ: ꝯturbati ſunt mon
tes ī foꝛtitudine eius. luminis
impetus letificat ciuitatem dei: ſā
ctificauit tabernaculū ſuuꝫ altiſſi
mus. eus ī medio eiꝰ nō cōmo
uebit: adiuuabit eam deꝰ mane di
luculo. onturbate ſunt gētes et
īclinata ſunt regna: dedit vocē ſuā
mota eſt terra. n̄s virtutuꝫ no
biſcū: ſuſceptoꝛ noſter deus iacob.
enite ⁊ videte opa dñi: q̄ poſuit
pꝛodigia ſuper terram. uferēs
bella vſqꝫ ad finem terre arcū cōte
ret et cōfringet arma ⁊ ſcuta com
buret igni. acate ⁊ videte quo
niā ego ſum deꝰ: exaltaboꝛ in gen
tibus et exaltaboꝛ ī terra. omi
nus virtutum nobiſcuꝫ: ſuſceptoꝛ

noster deus iacob. Psalmus. xlvi.

Omnes gẽtes plaudite mani-
bus: iubilate deo ĩ voce exul-
tatiõis. Qm̃ dñs excelsus terribi-
lis: rex magnus sup̱ omnẽ terram
Subiecit populos nobis: et gẽtes
sub pedib⁹ nostris. Elegit nobis
hereditatẽ suã: speciẽ iacob quẽ di-
lexit. Ascẽdit deus ĩ iubilo: ⁊ dñs
ĩ voce tube. Psallite deo nr̃o psalli
te: psallite regi nr̃o psallite. Quo-
niam rex oĩs terre deus: psallite
sapiẽter. Regnabit deus sup̱ gen-
tes: deus sedet super sedẽ sanctam
suam. Principes populorum con-
gregati sũt cũ deo abraham: quo-
niã dii fortes terre vehementer ele-
uati sunt. Gloria pr̃i. Adiutor
in tribulationibus. Psalm. xlvii.

Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis ni-
mis: ĩ ciuitate dei nostri in

mōte sancto eius. undatur ex
ultatiōe vniuerse terre: mons syon
latera aq̄lonis : ciuitas regis ma-
gni. eus ī domibus eius cogno
scetur: cum suscipiet eaꝫ. īn ecce
reges terre cōgregati sunt: cōuene-
rūt in vnum. psi vidētes sic ad-
mirati sunt cōturbati sunt ꝛmoti
sunt: tremoꝛ appꝛehēdit eos. bi
doloꝛes vt parturiētis: ī spiritu ve-
hementi ꝯteres naues tharsis. i
cut audiuimus sic vidimus ī ciui-
tate domini virtutū : ī ciuitate dei
nostri deꝰ fundauit eā ineternum
uscepimus deus miam tuam: i
medio templi tui. ecūdū nomē
tuū deus: sic et laus tua ī fines ter-
re iusticia plena est dextra tua. e
tetur mons syon ꝛ exultēt filie iu-
de : ꝓpter iudicia tua dn̄e. ircū-
date syon ꝛ cōplectimini eam: nar-

cate in turribus ei9. onite co2da
vestra i virtute eius: et distribuite
domos eius: vt enarretis i p2oge=
nie altera. m̄ hic est deus deus
noster ineternū ꝛ i seculum seculi:
ipse reget nos in secula.

Audite hec oēs gētes: auri=
bus pcipite om̄es q̇ habita=
tis o2bem. uiqꝫ terrigene ꝛ filii
hoīm: simul i vnū diues et pauper
s meū loquet sapiētiā: et medi=
tatio co2dis mei p2udētiā. ncli=
nabo in parabolā aurē meā: aperi=
am in psalterio p2opositionē meā.
ur timebo in die mala: iniqtas
calcanei mei circūdabit me. ui
cōfidūt i v̄tute sua: ꝛ i multitudi=
ne diuitiaꝝ suarū glo2iant. ra=
ter nō redimit redimet hō: non da=
bit deo placationē suā. t pciū re
dēptiōis aīe sue: ꝛ labo2abit ieter=

nũ et viuet adhuc ĩ finẽ. õ vide-
bit iteritum cum viderit sapiẽtes
moriẽtes: simul ĩsipiens et stultus
peribũt. t reliquẽt alienis diui-
tias suas: & sepulchra eorũ domus
illoꝝ ineternũ. abernacula eoꝝ
in progenie & progenie: vocauerũt
noĩa sua in terris suis. t homo
cum in honore esset non intellexit:
comparatus est iumẽtis insipien-
tibus et similis factꝰ est illis. ec
via illoꝝ scãdalum ipĩs: et postea ĩ
ore suo complacebũt. icut oues
in ĩferno positi sũt: mors depascet
eos. t dñabũtur eorũ iusti ĩ ma-
tutino: & auxilium eoꝝ veterascet
in ĩferno a gloria eorũ. eruntñ
deꝰ redimet aĩam meam de manu
inferi: cũ acceperit me. e timue-
ris cũ diues factꝰ fuerit hõ: et cum
multiplicata fuerit gła domꝰ eiꝰ.

Q uoniā cū interierit non sumet
oīa: neq̄ descēdet cū eo gloria eius.
Q uia aīa eius ī vita ipi⁹ benedi-
cetur: cōfitebitur tibi cū bn̄feceris
ei. I ntroibit vsq̄ ī progenies pa-
trū suorū: & vsq̄ ieternū nō videbit
lumē. H omo cū ī honore esset nō
intellexit: cōparat⁹ est iumētis isi-
pientibus & similis factus est illis.
G loria pa. an. Auribus percipite
qui habitatis orbē. Psalm⁹ xlix.
D Eus deorū dn̄s locut⁹ est: &
vocauit terrā. A solis ortu
vsq̄ ad occasum: ex syon species de
coris ei⁹. D eus manifeste veniet:
deus noster & nō silebit. I gnis in
conspectu eius exardescet: & in cir-
cuitu eius tempestas valida. A d-
uocauit celum de sursum: et terrā
discernere populū suum. C ongre
gate illi sanctos eius: qui ordināt

testamentum eius super sacrificia
Et annūciabūt celi iusticiā eius:
qm̄ deus iudex est. Audi popul9
me9 et loquar israel:et testificabor
tibi:de9 deus tuus ego sum. Non
in sacrificiis tuis arguā te: olocau-
sta autem tua i cōspectu meo sunt
semper. Nō accipiā de domo tua
vitulos:neq3 de gregibus tuis hir-
cos. Qm̄ mee sūt om̄es fere silua-
rū : iumēta in montibus et boues.
Cognoui oīa volatilia celi:et pul-
chritudo agri mecū est. Si esurie-
ro nō dicā tibi:me9 est eni orbis tre
et plenitudo eius. Nūquid man-
ducabo carnes taurorū:aut sāgui-
nē hircorū potabo? Immola deo
sacrificiū laudis: et redde altissimo
vota tua. Et inuoca me in die tri-
bulatiōis : eruā te et honorificabis
me. Peccatori aūt dixit de9:quare

tu enarras iusticias meas: et assu-
mis testamētū meū p os tuū. u
vero odisti disciplinā: ⁊ ꝓiecisti ser
mones meos retrorsum. i vide-
bas furē currebas cū eo: et cū adul-
teris portionē tuaʒ ponebas. s
tuum abūdauit malicia: ⁊ lingua
tua concinabat dolos. edēs ad-
uersus fratrē tuum loquebaris: et
aduersꝰ filiū matris tue ponebas
scādalū: hec fecisti ⁊ tacui. xisti-
masti inique ꝙ ero tui similis: argu
am te ⁊ statuā cōtra faciem tuam.

ntelligite hec q̇ obliuiscimini
deū: nequādo rapiat et non sit qui
eripiat. acrificiuʒ laudis hono-
rificabit me: et illic iter quo osten-
dam illi salutare dei.

Miserere mei deꝰ: scđm ma-
gnam mīaʒ tuam. t se-
cūdū multitudinē miserationum

tuarū:dele iniquitatē meā. m-
plius laua me ab iniq̄tate mea:⁊ a
peccato meo mūda me. m̄ iniq-
tatē meam ego cognosco: et pecca-
tum meum contra me est semper.
ibi soli peccaui ⁊ maluz corā
te feci: vt iustificeris ī sermonibus
tuis et vincas cum iudicaris. cce
enim ī iniq̄tatibus cōceptus sū:⁊ ī
pctīs ꝯcepit me mater mea. cce
enī veritatē dilexisti:īcerta ⁊ occul
ta sapiētie tue manifestasti michi.
sperges me dñe ysopo ⁊ mūda-
bor:lauabis me ⁊ sup̲ niuē dealba-
bor. uditui meo dabis gaudiū
et leticiā:⁊ exultabūt ossa humilia
ta. uerte faciē tuā a pctīs meis:
et oēs iīquitates meas dele. or
mundū crea ī me deus: ⁊ spiritum
rectū īnoua ī visceribus meis. e
p̲iicias me a facie tua: et spūm sctūm

tuum ne auferas a me. Redde mi
chi leticiã salutaris tui: ⁊ spũ prin-
cipali ꝯfirma me. Docebo ĩiquos
vias tuas: et impii ad te conuertẽ-
tur. Libera me de sanguinib⁹ de-
us de⁹ salutis mee: et exultabit lin
gua mea iusticiã tuã. Dñe labia
mea aperies: ⁊ os meũ annũciabit
laudẽ tuaꝫ. Qm̃ si voluisses sacri
ficiũ dedissẽ: vtiqꝫ holocaustis non
delectaberis. Sacrificiũ deo spũs
cõtribulat⁹: cor cõtritũ ⁊ humilia-
tũ de⁹ non despicies. Benigne fac
dñe ĩ bona voluntate tua syon: vt
edificẽtur muri hierusalem. Tũc
acceptabis sacrificiuꝫ iusticie obla-
tiones et holocausta: tũc ĩponẽt su
per altare tuum vitulos. Ps. li.

Quid gloriaris in malicia: q̃
potens es in iniq̃tate. To-
ta die ĩiusticiam cogitauit lingua

tua:sicut nouacula acuta fecisti do-
lum. ilexisti maliciā sup̱ beni-
gnitatē: īiquitatē magis q̄ loqui
equitatē. ilexisti oīa verba p̄ci-
pitatiōis: ligua dolosa. ropter-
ea deus destruet te ī finē: euellet te
⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo
et radicem tuā de terra viuētium.
idebūt iusti ⁊ timebūt⁊ sup̱ eū
ridebūt:et dicēt ecce homo q̄ nō po-
suit deū adiutorē suū. ed spera-
uit ī multitudine diuitiarū suarū:
et preualuit ī vanitate sua. go
autē sicut oliua fructifera ī domo
dei speraui ī mīa dei ieternū:et ī se-
culum seculi. onfitebor tibi ī se-
culum quia fecisti: ⁊ expectabo no-
men tuū quoniā bonum est in con
spectu sanctorum tuorum. lia
patri ⁊ fi. Deus deorū domin⁹
locutus est. ¶

DIxit insipiēs ī corde suo: nō
est deus. Corrupti sunt et
abhominabiles facti sunt in iniq̄-
tatibus: non est qui faciat bonum
Deus de celo ꝓspexit super filios
hominū: vt videat si est intelligēs
aut requirēs deū. Omnes declina
uerūt simul iutiles facti sunt: non
est qui faciat bonum nō est vsq; ad
vnum. Nonne scient omnes qui
operantur iniquitatem: qui deuo-
rant plebem meam vt cibū panis.
Deum non inuocauerūt: illic tre-
pidauerunt timore vbi non fuit ti-
mor. Quoniā deꝰ dissipauit ossa
eorum qui hominibus placent: cō-
fusi sunt quoniam deꝰ spreuit eos.
Quis dabit ex syon salutare isra
el: cum conuerterit deus captiuita
tem plebis sue: exultabit iacob ⁊ le
tabitur israel.

DEus ĩ nomine tuo saluum
me fac: ⁊ ĩ virtute tua iudi-
ca me. Deꝰ exaudi oratione̅ me-
am: auribꝰ percipe verba oris mei.
Quoniam alieni ĩsurrexeru̅t ad-
uersum me: ⁊ fortes quesieru̅t ani-
mam meam: ⁊ non proposuerunt
deum ante co̅spectum suum. Ec-
ce enim deus adiuuat me: et domi-
nus susceptor est aĩe mee. Auerte
mala inimicis meis: et in veritate
tua disp̃de illos. Volu̅tarie sacri-
ficabo tibi et co̅fitebor nomini tuo
domine: quoniaz bonu̅ est. Quo-
niam ex oi̅ni tribulatioe̅ eripuisti
me: et super inimicos meos despe-
xit oculus meus. Psalmus. liiii.

EXaudi deus orationem mea̅
et ne despexeris dep̃catione̅
meam: intende michi ⁊ exaudi me
Contristatus sum ĩ exercitatioe̅

mea: et cõturbatus sum a voce ini-
mici: et a tribulatione peccatoris.
Quoniam declinauerũt ĩ me ini-
quitates: et ĩ ira molesti erant mi-
chi. Cor meum cõturbatum est ĩ
me: & formido mortis cecidit super
me. Timor et tremor venerũt su-
per me: & contexerunt me tenebre.
Et dixi q̃s dabit michi pennas si-
cut columbe: & volabo & req̃escam
Ecce elõgaui fugiens: & mansi in
solitudine. Expectabaz eum qui
saluuz me fecit: a pusillanimitate
spũs & tempestate. Precipita dñe
et diuide liguas eorũ: qm̃ vidi ini-
quitatẽ et cõtradictionem in ciui-
tate. Die ac nocte circundabit eã
sup̱ muros eiꝰ iniquitas: et labor ĩ
medio eius & ĩiusticia. Et non de-
fecit de plateis eiꝰ: vsura et dolus.
Qm̃ si inimicus meꝰ maledixisset

michi: sustinuissem vtiq;. Et si is
qui oderat me super me magna lo
cutus fuisset: abscondissem me for-
sitan ab eo. Tu vero homo vnani
mis: dux me⁹ et not⁹ me⁹. Qui si
mul mecū dulces capiebas cibos: i
domo dei ambulauim⁹ cum cōsen
su. Veniat mors super illos: ꝛ de-
scendāt in īfernum viuētes. Qm̄
nequicie ī habitaculis eorū: in me-
dio eorꝝ. Ego aūt ad dn̄m clama-
ui: ꝛ dn̄s saluauit me. Vespere et
mane ꝛ meridie narrabo ꝛ annun
ciabo: ꝛ exaudiet vocē meam. Re
dimet ī pace aiam meā ab his q̄ ap
propiquant michi: qm̄ inter mul-
tos erant mecū. Exaudiet deus ꝛ
humiliabit illos: qui est āte secula.
Nō enim est illis commutatio et
nō timuerūt deū: extēdit manum
suam ī retribuēdo. Contamina-

uerūt testamentū eius: diuisi sunt
ab ira vultus eiꝰ: et appropinqua-
uit cor illiꝰ. Molliti sūt sermones
eiꝰ super oleum: et ipsi sunt iacula.
Iacta super dn̄m curā tuā et ip-
se te enutriet: et nō dabit ineternū
fluctuationē iusto. Tu vero deus
deduces eos: in puteum interitus.
Uiri sanguinū et dolosi nō dimi-
diabūt dies suos: ego aūt sꝑabo
i te dn̄e. Gloria. an. Auertet domi
nus captiuitatē plebis sue. ps. lv.
Miserere mei deꝰ qm̄ cōculca
uit me homo: tota die im-
pugnās tribulauit me. Cōculca-
uerūt me inimici mei tota die: qm̄
multi bellantes aduersū me. Ab
altitudine diei timebo: ego v̄o i te
sꝑabo. In deo laudabo sermones
meos: i deo sꝑaui nō timebo quid
faciat michi caro. Tota die v̄ba

mea execrabātur: aduersū me oēs
cogitatiōes eoꝝ ī malū. I nhabi-
tabūt ⁊ abscōdēt: ipi calcaneū me-
um obseruabūt. S icut sustinue-
rūt aīaꝫ meā: ꝓ nichilo saluos faci
es illos ī ira pplos cōfringes. D e-
us vitā meā annūciaui tibi: posui
sti lachrymas meas ī ꝯspectu tuo.
S icut ⁊ ī ꝓmissiōe tua: tūc ꝯuertē
tur īimici mei retrorsū. I n qua-
cūqꝫ die inuocauero te: ecce cogno-
ui qm̄ deꝰ meꝰ es. I n deo lauda-
bo verbū: ī dn̄o laudabo sermonē/
in deo speraui nō timebo q̄d faciat
michi hō. I n me sunt deus vota
tua q̄ reddā laudatiōes tibi. Q m̄
eripuisti aīam meā de morte ⁊ pe-
des meos de lapsu: vt placeā coraꝫ
deo in lumine viuentium. ps. lvi.


M Iserere mei deus miserere
mei: qm̄ ī te ꝯfidit aīa mea.

Et ī vmbra alarū tuarū sperabo:
donec trāseat iniq̄tas. Clamabo
ad deū altissimū: deū q̄ bn̄fecit mi-
chi. Misit de celo et liberauit me:
dedit ī opprobriū conculcantes me
Misit de⁹ mīaȝ suā ⁊ v̄itatē suā: ⁊
eripuit aīaȝ meā de medio catuloꝝ
leonum dormiui ꝯturbat⁹. Filii
hoīm dētes eoꝝ arma et sagitte: et
līgua eoꝝ gladius acutus. Exal-
tare super celos deus ⁊ ī oēm terrā
gloria tua. Laqueū parauerūt pe-
dibus meis: ⁊ incuruauerūt aīam
meā. Foderūt āte faciem meā fo-
ueam: et inciderūt ī eā. Paratum
cor meum de⁹ paratū cor meū: can
tabo ⁊ psalmū dicā. Exurge glo-
ria mea/ exurge psalteriū ⁊ cytha-
ra: exurgā diluculo. Cōfitebor ti-
bi in populis dn̄e: ⁊ psalmū dicam
tibi ī gētibus. Quoniā magnifi-

cata est usq ad celos mia tua: et us
q ad nubes veritas tua. Exalta-
re super celos deus: et super omnē
terrā gl'ia tua. Gl'ia pr'i. an. Mihi
te confidit anima mea. ps. lvii.

SI vere utiq iusticiā loqui-
mini: recte iudicate filii ho-
minū. Etenim in corde iniq̄tates
opamini i terra: iiusticias manus
vr̄e cōcinnāt. Alienati sunt pctō-
res a vulua: erraueēt ab utero locu
ti sūt falsa. Furor illis scd̄z simili
tudinē serpētis: sicut aspidis surde
et obturātis aures suas. Que nō
exaudiet vocem icātantium: et ve-
nefici incātantis sapiēter. Deus
conteret dentes eoꝝ i ore ipsorum:
molas leonū cōfriget dn̄s. Ad ni-
chilū deuenient tanq̄ aqua decur-
rens: intendit arcum suum donec
infirmentur. Sicut cera que fluit

auferentur: super cecedit ignis et
non viderunt solem. Priusq̄ intel-
ligerent spine vestre rhamnum: si
cut viuentes sic in ira absorbet eos
Letabitur iustus cum viderit vi
dictam: manus suas lauabit i san-
guine peccatoris. Et dicet homo
si vtiq; est fruct⁹ iusto: vtiq; est de-
us iudicans eos in terra. ps. lviii.

ERipe me de inimicis meis de-
us meus: & ab insurgētibus
in me libera me. Eripe me de ope-
rātibus iniq̄tatē: & de viris sangui
nū salua me. Quia ecce ceperūt aiaz
meā: irruerūt in me fortes. Neq;
iniq̄tas mea neq; pctm̄ meū dn̄e: si
ne iniq̄tate cucurri & direxi. Exur-
ge i occursū meū & vide: & tu dn̄e de
us virtutū de⁹ israel. Intēde ad
visitandas oēs gētes: non miserea
ris oibus q̄ operātur iniquitatem.

Cõuertent᷑ ad vesperã ⁊ famẽ pa-
tiẽtur vt canes: ⁊ circuibũt ciuita-
tẽ. Ecce loquent᷑ in ore suo: et gla-
dius ĩ labiis eorum: qm̃ quis audi-
uit. Et tu domine deridebis eos:
ad nichilũ deduces omnes gentes.
Fortitudinẽ meã ad te custodiã:
quia deꝰ susceptor meꝰ es: deꝰ me-
us misericordia eius preueniet me
Deus ostẽdit michi super inimi-
cos meos: ne occidas eos neq̃ obli-
uiscãtur populi mei. Disperge il-
los ĩ virtute tua: ⁊ depone eos pro-
tector meꝰ domine. Delictũ oris
eoꝝ sermonem labioꝝ ipsorũ: et cõ-
prehendãtur in sup̄bia sua. Et de
execratione et mendatio: annũcia-
bunt in consũmatione. In ira cõ-
summationis ⁊ nõ erunt: et scient
quia deꝰ dñabitur iacob ⁊ finium
terre. Cõuertent᷑ ad vesperam et

famē patientur vt canes: et circui-
būt ciuitatem. Ipsi dispergētur
ad mādūcandū: si vero non fuerit
saturati et murmurabunt. Ego
aūt cātabo fortitudinem tuam: et
exaltabo mane misericordiā tuaz.
Quia fact9 es susceptor meus: et
refugium meū i die tribulationis
mee. Adiutor meus tibi psallam
quia deus susceptor meus es: deus
meus mia mea. Gloria. an. Juste
iudicate filii hominum. ps. lix.
Deus repulisti nos & destru-
xisti nos: irat9 es et misert9
es nobis. Cōmouisti terram & cō
turbasti eam: sana cōtritiōes eius
quia ɔmota est. Ostēdisti populo
tuo dura: potasti nos vino compū
ctionis. Dedisti metuētibus te si-
gnificationē: vt fugiant a facie ar-
cus. Vt liberent dilecti tui: saluū

fac dextera tua ⁊ exaudi me. Deꝰ
locutus est in sancto suo: letabor et
partibor sichimam: et cōuallem ta
bernaculoꝝ metibor. Meus est
galaad ⁊ meus est manasses: et ef-
fraim fortitudo capitis mei. Iu-
da rex meus: moab olla spei mee.
In idumeam extēdam calciamē
tum meū: michi alienigene subdi-
ti sūt. Quis deducet me ī ciuitatē
munitā: q̄s deducet me vsq̄ ī idu-
meam? Nōne tu deꝰ qui repulisti
nos: ⁊ nō egredieris deꝰ ī virtutibꝰ
nr̄is. Da nobis auxiliū de tribu-
latiōe: ⁊ vana salus hoīs. In deo
facienꝰ virtutē: ⁊ ip̄e ad nichilum
deducet tribulantes nos. ps. lx

Exaudi deꝰ dep̄cationē meā:
intēde oratiōi mee. A fini-
bus terre ad te clamaui dū āxiaret̄
cor meū: ī petra exaltasti me. De-

duxisti me quia fact⁹ es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo i tabernaculo tuo i secula: protegar in velamēto alaꝝ tuarum. Qm̄ tu de⁹ meus exaudisti oratione̅ mea̅: dedisti hereditate̅ timentib⁹ nomen tuu̅. Dies sup̱ dies regis adiicies: annos eius vsq̄ i die̅ generatio̅is et generationis. Permanet ineternu̅ in co̅spectu dei: mia̅ ꝛ veritate̅ ei⁹ q̄s req̄ret. Sic psalmu̅ dica̅ noī tuo i seculu̅ seculi: vt redda̅ vota mea de die i diem. Gloria. an̄. Da nobis dn̄e auxilium de tribulatione. ps. lxi.

Nonne deo subiecta erit anima mea: ab ipso ei salutare meu̅. Nam ꝛ ipse deus meus ꝛ salutaris meus: susceptor meus non mouebor amplı⁹. Quousq̄ irruitis i hominem: interficitis vniuer-

ſi vos tanq̄ parieti iclinato/et ma-
cerie depulſe. Ueruntamen preci-
um meum cogitauerũt repellere:
cucurri i ſiti ore ſuo benedicebãt et
corde ſuo maledicebant. Uerũta-
men deo ſubiecta eſto anima mea:
quoniam ab ipſo patientia mea.
Quia ipe deꝰ meꝰ et ſaluator me-
us: adiutor meus non emigrabo.
In deo ſalutare meũ ⁊ gl̃ia mea:
deus auxilii mei ⁊ ſpes mea in deo
eſt. Sperate in eo omnis congre-
gatio populi: effũdite corã illo cor-
da veſtra deꝰ adiutor noſter ieter-
nũ. Ueruntñ vani filii hoim/mẽ-
daces filii hoim i ſtateris: vt decipi
ant ipſi de vanitate i idipſũ. No-
lite ſperare i iniq̃tate ⁊ rapinas no
lite ꝯcupiſcere: diuitie ſi affluãt no
lite cor apponere. Semel locutus
eſt deꝰ duo hec audiui: qꝛ poteſtas

dei est et tibi dñe mia: q2 tu reddes vnicuiq3 iuxta opera sua. ps. lxii.

Deus de9 meus: ad te de luce vigilo. Sitiuit i te anima mea: q̄ multipliciter tibi caro mea In terra deserta inuia ꝛ inaquosa sic i sancto apparui tibi: vt viderē virtutē tuā ꝛ gloriaz tuam. Q̄m melior est misericordia tua sup vitas: labia mea laudabunt te. Sic bñdicā te in vita mea: et in nomine tuo leuabo man9 meas. Sicut adipe et piguedine repleat̃ anima mea: ꝛ labiis exultatiōis laudabit os meū. Sic memor fui tui super stratū meū in matutinis meditabor i te: q2 fuisti adiutor me9. Et i velamēto alaꝝ tuaꝝ exultabo adhesit anima mea post te: me suscepit dextera tua. Ipsi vero i vanū q̄sierūt aiam meā introibūt in infe-

riora terre tradētur in manus gla
dii: partes vulpiū erūt. Rex vero
letabit in deo laudabūtur omnes
qui iurāt i eo: q2 obstructum est os
loquētium iniqua. Psalmus .lxiii.

Exaudi deus orationē meam
cū deprecor: a timore inimici
eripe animā meā. Protexisti me a
conuētu malignātium: a multitu
dine operantiū iniquitatē. Quia
exacuerūt vt gladium linguas su-
as: intēderunt arcū rem amarā vt
sagittēt i occultis imaculatū. Su
bito sagittabunt eum et non time-
bunt: firmauerūt sibi sermonē ne-
quā. Narrauerūt vt absconderēt
laqueos: dixerūt quis videbit eos.
Scrutati sūt iniquitates: defece-
runt scrutātes scrutinio. Accedet
homo ad cor altū: et exaltabitur de
us. Sagitte paruulorū facte sunt

plage eorum: et infirmitate sunt cõtra eos lingue eorũ. Conturbati sunt oẽs qui videbant eos: et timuit oĩs homo. Et annũciauerunt opera dei: et facta eius itellexerũt. Letabitur iustus i dño et sperabit in eo: et laudabũtur omnes recti corde. Gloria. añ. A timore inimici eripe aiam meã domine. Psalm⁹. lxiiii.

Te decet hymnus deus i syon: et tibi reddet votũ i hierusalẽ. Exaudi orationẽ meã: ad te oĩs caro veniet. Verba iniquorũ pualuerũt sup nos: et ipietatib⁹ nr̃is tu ppiciaberis. Beat⁹ quẽ elegisti et assũpsisti: ihabitabit i atriis tuis. Replebimur i bonis domus tue: sãctũ est templũ tuũ mirabile in equitate. Exaudi nos de⁹ salutaris noster: spes omniũ finiũ terre et i mari longe. Preparãs mon

tes i virtute tua accinctus poten-
tia: qui cõturbas pꝛofundum ma-
ris sonũ fluctuũ eius. Turbabun-
tur gẽtes ⁊ timebũt q̃ habitãt ter-
minos a signis tuis: exit⁹ matuti-
ni et vespere delectabis. Visitasti
terrã ⁊ iebꝛiasti eã: multiplicasti lo-
cupletare eã. Flumen dei repletũ
est aquis: parasti cibũ illoꝝ/ qm̃ ita
est pꝛeparatio ei⁹. Riuos ei⁹ iebꝛi-
ans multiplica genimina eius: in
stillicidiis ei⁹ letabitur germinãs.
Benedices coꝛone anni benigni-
tatis tue: et campi tui replebuntur
vbertate. Pinguescẽt speciosa de-
serti: et exultatione colles accingẽ-
tur. Induti sunt arietes ouiũ et
valles abũdabũt frumẽto: clama-
bunt etenĩ hymnũ dicent. ps. lrv.
Iubilate deo oĩs terra/ psal-
mũ dicite nomini eius: date

gloriā laudi ei⁹. Dicite deo q̄ ter-
ribilia sunt opera tua dñe: i multi-
tudine virtutis tue mētiētur tibi
inimici tui. Oīs terra adoret te et
psallat tibi: psalmū dicat nomini
tuo. Venite et videte opa dei: ter-
ribilis i cōsiliis sup filios hominū.
Qui cōuertit mare i aridam i flu-
mine pertransibūt pede: ibi letabi-
mur i ipso. Qui dominatur i vir-
tute sua ineternū: oculi eius super
gētes respiciūt: q̇ exasperāt nō ex-
altētur in semetipsis. Benedicite
gētes deū nostrū: ⁊ auditam facite
vocē laudis ei⁹. Qui posuit aīam
meā ad vitā: ⁊ nō dedit in commo
tionem pedes meos. Qm̄ ꝓbasti
nos de⁹ igne nos examinasti: sicut
examinatur argentū. Induxisti
nos in laqueū: posuisti tribulatio-
nes in dorso nostro: iposuisti hoīes

super capita nr̄a. Trāsiuimus p̱
ignem et aquā: et eduxisti nos i re-
frigeriū. Introibo i domū tuam
in olocaustis: reddā tibi vota mea
que distinxerūt labia mea. Et lo-
cutum est os meū: in tribulatione
mea. Olocausta medullata offerā
tibi cū incēsu arietū: offerā tibi bo-
ues cū hircis. Venite audite ⁊ nar-
rabo om̄es qui timetis deū: quāta
fecit aīe mee. Ad ipm̄ ore meo cla-
maui: ⁊ exultaui sub lingua mea.
Iniquitatē si aspexi i corde meo:
nō exaudiet dn̄s. Propterea exau-
diuit de⁹: et attendit voci depreca-
tionis mee. Benedictus deus: qui
nō amouit orationem meā: ⁊ mise-
ricordiā suam a me.

Deus misereat̄ nostri ⁊ bene-
dicat nobis: illuminet vul-
tū suū sup̱ nos et misereat̄ nostri.

Ut cognoscamꝰ in terra viã tuã:
in omnibus gentibus salutare tuũ.
Cõfiteãtur tibi populi deus: cõfi-
teãtur tibi populi oẽs. Letẽtur ⁊
exultent gentes: quoniam iudicas
populos ĩ equitate et gẽtes in ter-
ra dirigis. Confiteantur tibi popu-
li deus: cõfiteãtur tibi populi om-
nes terra dedit fructũ suum. Be-
nedicat nos deus deꝰ noster bene-
dicat nos deus: et metuant eũ om-
nes fines terre. Psalmus lxvii.

Exurgat deꝰ et dissipentur ini-
mici eius: ⁊ fugiant qui ode-
runt eum a facie eius. Sicut defi-
cit fumus deficiant: sicut fluit cera
a facie ignis: sic pereãt peccatores
a facie dei. Et iusti epulẽtur et ex-
ultent in conspectu dei: ⁊ delecten-
tur ĩ leticia. Cantate deo psalmũ
dicite nomini eiꝰ: iter facite ei qui

ascēdit super occasum domin⁹ no
men illi. Exultate in cōspectu ei⁹
turbabuntur a facie eius: p̄ris orpha
norum ⁊ iudicis viduarū. Deus
ī loco sancto suo: deus qui īhabita-
re facit vnius moris ī domo. Qui
educit vinctos ī fortitudine: simili
ter eos qui exasperāt qui habitant
in sepulchris. Deus cū egredieris
in cōspectu populi tui: cū pertrāsi-
res ī deserto. Terra mota est ete-
nim celi distillauerūt a facie dei sy
nai: a facie dei israel. Pluuiam vo
lūtariam segregabis deus heredi-
tati tue et īfirmata est: tu vero per
fecisti eam. Animalia tua habita
bunt in ea: parasti ī dulcedine tua
pauperi deus. Domin⁹ dabit ver
bū euāgelizātib⁹: virtute multa.
Rex virtutū dilecti dilecti: ⁊ speciei
dom⁹ diuidere spolia. Si dormia-

tis iter medios cleros penne colū-
be deargentate: et posteriora dorsi
eius i palore auri. Dum discernit
celestis reges sup eam niue dealba
bunt in selmō: mons dei mōs pin-
guis. Mōs coagulatus mōs pin-
guis: vt quid suspicamini montes
coagulatos. Mons i quo benepla-
citum est deo habitare i eo: etenim
dn̄s habitabit i finē. Currꝰ dei de-
cē milibꝰ multiplex milia letātiū:
dn̄s i eis i syna i sctō. Ascēdisti in
altum: cepisti captiuitatē accepisti
dona i hoībꝰ. Etenim non creden
tes: inhabitare dominū deū. Be-
nedictꝰ dominꝰ die quotidie: pro-
sperū iter faciet nobis deꝰ saluta-
rium nostrorum. Deus noster deus
saluos faciēdi: et domini dn̄i exitꝰ
mortis. Verūtamen deus cōfrin-
get capita inimicorū suorum: ver-

ticem capilli per ambulantiū ī deli
ctis ſuis. ixit dominꝰ ex baſan
conuertam: conuertam in pꝛofun=
dum maris. t intinguatur pes
tuus ī ſanguine: lingua canū tuo=
rum ex inimicis ab ipſo. iderūt
ingreſſus tuos deus: ingreſſus dei
mei regis mei qui eſt in ſctō. ꝛe=
uenerūt pꝛīcipes coniūcti pſallen=
tibus: ī medio iuuēcularum tym=
paniſtriaruz. n eccleſiis benedi=
cite deo: domino de fōtibus iſrael.
bi beniamin adoleſcētulus: in
mētis exceſſu. ꝛincipes iuda du=
ces eoꝛum: pꝛīcipes zabulon pꝛinci
pes neptalim. āda deus virtu=
ti tue: cōfirma hoc deus quod ope=
ratus es ī nobis. templo tuo in
hieruſalem: tibi offerent reges mu
nera. ncrepa feras arūdinis: cō=
gregatio tauroꝛū ī vaccis populo=

rũ: vt excludãt eos q̃ pbati sũt ar-
gẽto. Dissipa gẽtes q̃ bella volũt
venient legati ex egypto: ethiopia
pueniet man⁹ ei⁹ deo. Regna tre
cantate deo: psallite dño. Psallite
deo qui ascẽdit super celum celi: ad
oriẽtem. Ecce dabit voci sue vo-
cem ꝟtutis date gloriam deo su-
per israel: magnificẽtia eius ꝛ vir-
tus eius i nubibus. Mirabilis de-
us i sanctis suis: deus israel ip̃e da-
bit virtutem et fortitudinem ple-
bi sue benedictus de⁹. Gloria pa.
An. In ecclesiis bñdicite domino.
C
Saluum me fac de⁹: qm̃ itra-
uerũt aq̃ vsq; ad aiãm me
am. Infixus sum i limo profun-
di: et nõ est substãtia. Ueni in al-
titudinẽ maris: ꝛ tẽpestas demer-
sit me. Laboraui clamans rauce

facte sunt fauces mee: defecerunt
oculi mei dum spero ĩ deū meum.
Multiplicati sunt suꝑ capillos ca
pitis mei: q̄ oderūt me gratis. Cō
fortati sūt qui ꝑsecuti sunt me ini-
mici mei iniuste: que non rapui tūc
exsoluebam. Deus tu scis ĩsipien
tiam meam: et delicta mea a te nō
sunt abscōdita. Non erubescāt in
me qui expectāt te dñe: dñe virtu-
tum. Non cōfundātur super me:
qui querūt te deꝰ israel. Qm̄ ꝓ-
pter te sustinui opprobriū: operuit
cōfusio faciem meam. Extraneꝰ
factꝰ sū fratribꝰ meis: ⁊ peregrinꝰ
filiis mr̄is mee. Quoniā zelus do
mus tue comedit me: et opprobria
exprobrātium tibi ceciderūt super
me. Et operui ĩ ieiunio aĩam me-
am: ⁊ factū est in opprobriū michi.
Et posui vestimentū meū ciliciū:

et factꝰ sum illis i parabolā. Ad=
uersum me loquebantur qui sede=
bāt in porta: ⁊ in me psallebāt qui
bibebant vinū. Ego vero oratio=
nem meā ad te dn̄e: tp̄s bn̄placiti
deꝰ. In multitudine mīe tue: ex=
audi me i ꝟitate salutis tue. Eri=
pe me de luto vt nō infigar: libera
me ab his q̄ oderūt me et de ꝓfun=
dis aquarum. Nō me demergat
tēpestas aque: neqꝫ absorbeat me
ꝓfundū/neqꝫ vrgeat super me pu=
teus os suos. Exaudi me dn̄e qm̄
benigna est mīa tua: scd̄m multi=
tudinē miserationum tuaꝝ respi=
ce in me. Et ne auertas faciez tuā
a puero tuo: qm̄ tribulor velociter
exaudi me. Intende aīe mee et li=
bera eā: ꝓpter inimicos meos eri=
pe me. Tu scis improperiū meuz
et cōfusionē meā: ⁊ reuerētiā meā.

n ↄspectu tuo sunt oēs q̄ tribu-
lāt me: iṗropriū expectauit cor meū
et miseriā. t sustinui qui simul
cōtristaret̄ ⁊ nō fuit: ⁊ q̄ ↄsolaret̄ ⁊
nō lueni. t dederūt in escā meā
fel: et ī siti mea potauer̄t me aceto.
iat mēsa eorꝝ corā ipis ī laq̄um:
et ī retributiōes ⁊ in scādalū. b-
scurent̄ oculi eorū ne videāt: ⁊ dor-
sū eorꝝ semꝑ īcurua. ffunde suꝑ
eos irā tuā: ⁊ furor ire tue cōprehē-
dat eos. iat habitatio eorꝝ deser-
ta: ⁊ ī tabernaculis eorū nō sit q̄ in
habitet. m quē tu ꝑcussisti ꝑse-
cuti sūt: ⁊ suꝑ dolorē vulnerꝝ meorꝝ
addider̄t. ppone iniq̄tatē super
iniq̄tatē eorū: et nō intrēt ī iusticiā
tuā. eleāt̄ de libro viuētiū: ⁊ cū
iustis nō scribātur. go sū pauꝑ
et dolēs: salꝰ tua deus suscepit me.
audabo nomē dei cū cantico: et

magnificabo eū ī laude. t place-
bit deo super vitulū nouellum: cor-
nua ꝑducētem ⁊ vngulas. ide
ant paupes ⁊ letētur: querite deuꝫ
et viuet aīa vrā. m̄ exaudiuit
paupes dn̄s: ⁊ victos suos non de-
speꝛit. audēt illū celi ⁊ tra: ma-
re ⁊ oīa reptilia ī eis. m̄ de⁹ sal-
uā faciet syō: ⁊ edificabunt ciuita-
tes iude. t īhabitabūt ibi: et he-
reditate acquirēt eā. t semē ser-
uoꝛū ei⁹ possidebit eā: et q̄ diligūt
nomē ei⁹ habitabūt in ea.

DEus in adiutoꝛiū meū intē
de: dn̄e ad adiuuādū me fe-
stina. ōfundātur ⁊ reuereātur:
qui q̄rūt aīaꝫ meā. uertātur re-
troꝛsū ⁊ erubescāt: qui volūt michi
mala. uertant statim erubescē
tes: q̄ dicūt michi euge euge. x-
ultēt ⁊ letent ī te oēs qui querunt

te: et dicāt semꝑ magnificet dñs q̄
diligūt salutare tuum. Ego vero
egenus et pauper sum: deus adiuua
me. Adiutor meus ⁊ liberator me-
us es tu: dñe ne moreris. Gloria pa-
tri et filio. An. Domine deus in ad-
iutorium meum intende. ps. lxx

In te dñe speraui nō confun-
dar ineternum: i iusticia tua
libera me et eripe me. Inclina ad
me aurē tuā: ⁊ salua me. Esto mi-
chi i deū protectorem et i locū mu-
nitum: vt saluuz me facias. Qm̄
firmamētum meū: ⁊ refugiū meū
es tu. Deus meus eripe me de ma-
nu peccatoris: et de manu cōtra le-
gē agentis ⁊ iniqui. Qm̄ tu es pa
tiētia mea dñe: dñe spes mea a iu-
uētute mea. In te cōfirmatus sū
ex vtero: de vētre matris mee tu es
ꝓtector meus. In te cantatio mea

sēꝑ tanq̄ ꝓdigiū factus sū multis:
et tu adiutoꝛ foꝛtis. epleatur os
meū laude vt cātē gloꝛiā tuā: tota
die magnitudinē tuā. e ꝓiicias
me i tempoꝛe senectutis: cū defece-
rit virtus mea ne derelinquas me
ꝛ dixerūt īimici mei michi: et q̄
custodiebāt aīam meā cōsiliū fece-
rūt i vnum. icētes deus dereli-
quit eū: ꝑseq̄mini ⁊ cōpꝛehēdite eū
q꞉ nō est q̄ eripiat. eus ne elōge
ris a me: deꝰ meꝰ in auxiliū meum
respice. ōfundātur ⁊ deficiāt de
trahētes aīe mee: opianꝶ confusio-
ne et pudoꝛe: qui querūt mala mi-
chi. go autē sēꝑ sꝑabo: ⁊ adiiciā
suꝑ omnem laudeꝫ tuā. s meū
ānūciabit iusticiā tuā: tota die sa-
lutare tuū. m̄ nō cognoui litte-
raturā ītroibo ī potētias domini:
dn̄e memoꝛaboꝛ iusticie tue solius

eꝰ docuisti me a iuuẽtute mea:
⁊ vsqꝫ nũc pꝛonunciabo mirabilia
tua. t vsqꝫ i senectã et seniũ: deꝰ
ne dereliquas me. onec annũci
em bꝛachiũ tuũ: generationi omni
q̃ vẽtura est. otentiã tuã ⁊ iusti
ciã tuã deꝰ vsqꝫ i altissima q̃ fecisti
magnalia: deus quis similis tibi.
uantas ostendisti michi tribu-
lationes multas ⁊ malas et cõuer-
sus viuificasti me: et de abyssis tre
iterũ reduxisti me. ultiplicasti
magnificẽtiam tuam: et cõuersus
consolatus es me. am ⁊ ego cõ-
fitebor tibi i vasis psalmi veritatẽ
tuã deꝰ: psallã tibi in cythara san-
ctus israel. xultabũt labia mea
cũ cantauero tibi: ⁊ in anima mea
quã redemisti. ed ⁊ lingua mea
tota die meditabitur iusticiã tuã:
cũ confusi ⁊ reueriti fuerint q̃ que-

unt mala michi.

Eus iudiciũ tuũ regi da: et
iusticiã tuã filio regis. u
dicare populũ tuũ ĩ iusticia: ⁊ pau
peres tuos in iudicio. uscipiant
montes pacẽ populo: et colles iusti
ciaꝫ. udicabit pauperes populi
⁊ saluos faciet filios pauperũ: ⁊ hu
miliabit calũniatorẽ. t ꝑmane-
bit cum sole et ante lunam: in ge-
nerationes generationũ. escen
det sicut pluuia in vellꝰ: ⁊ sicut stil
licidia stillãtia sup terrã. rietᷣ in
diebus eius iusticia ⁊ habũdantia
pacis: donec auferatᷣ luna. t do-
minabitᷣ a mari vsqꝫ ad mare: et a
flumine vsqꝫ ad tmĩnos orbis ter-
rarũ. oram illo procidẽtᷣ ethyo-
pes: et inimici eius terram lingẽt.
eges tharsis ⁊ ĩsule munera of-
ferẽt: reges arabũ et saba dona ad-

ducēt. t adorabūt eū omnes re-
ges:oēs gentes seruient ei. uia
liberabit pauperē a potente:⁊ pau
perē cui non erat adiutor. arcet
paupi et inopi:⁊ aīas pauperū sal-
uas faciet. x vsuris et iīquitate
redimet aīas eorum:et honorabile
nomē eorū coram illo. t viuet ⁊
dabitur ei de auro arabie:⁊ adora-
būt de ipso semper tota die benedi-
cent ei. rit firmamētū i terra in
sūmis mōtiū/ supextollet᷑ sup liba
num fruct⁹ ei⁹:⁊ florebūt de ciuita
te sicut fenū terre. it nomē eius
benedictū i secula:āte solē pmanet
nomē eius. t benedicentur i ip-
so oēs tribus terre:oēs gentes ma-
gnificabūt eū. enedict⁹ dñs de⁹
israel:qui facit mirabilia sol⁹. t
bñdictū nomē maiestatis eius in-
eternū:⁊ replebit᷑ maiestate ei⁹ oīs

terra: fiat fiat. ria. Esto mi-
chi dñe i deū ꝓtectorem.
Uam bonus israel de⁹: his
q̄ recto sunt corde. ei au-
tē pene moti sūt pedes: pene effusi
sūt gressus mei. uia zelaui sup
iniquos: pacem peccatorum vidēs
uia non est respectus morti eo-
rum: ⁊ firmamentum in plaga eo-
rum. n labore hominū nō sunt:
et cū hominib⁹ non flagellabūtur
deo tenuit eos supbia: opti sunt
iniq̄tate ⁊ impietate sua. rodiit
quasi ex adipe iniq̄tas eoꝝ: transie
runt i effectum cordis. ogitaue-
rūt et locuti sūt nequiciā: iniq̄tatē
in excelso locuti sunt. osuerūt i
celū os suū: ⁊ ligua eorum trāsiuit
i terra. deo cōuertet popul⁹ me-
us hic: ⁊ dies pleni inuenientur in
eis. t dixerūt quomodo scit deus

si est scientia excelso. Ecce ipsi pec-
catores et abūdantes ī seculo: obti-
nuerūt diuitias. Et dixi ergo sine
causa iustificaui cor meū: ⁊ laui in-
ter inocētes manus meas. Et fui
flagellatus tota die: et castigatio
mea in matutinis. Si dicebā nar-
rabo sic: ecce nationē filioꝝ tuoꝝ re-
probaui. Existimabam vt cogno-
scerē: hoc labor est āte me. Donec
intrem ī sanctuariū dei: et ītelligā
in nouissimis eoꝝ. Veruntn̄ pro-
pter dolos posuisti eis: deiecisti eos
dū alleuarent̄. Quō facti sūt ī de-
solationē subito defecerūt: perierūt
propter iniq̄tatē suā. Velut som-
nium surgentiū: dn̄e ī ciuitate tua
imaginē ipsoꝝ ad nichilū rediges.
Quia īflammatum est cor meū ⁊
renes mei cōmutati sunt: ⁊ ego ad
nichilū redact⁹ sum ⁊ nesciui. Ut

iumētū factus sum apud te: & ego
semper tecum. Tenuisti manum
dexterā meā et in volūtate tua de-
duxisti me: & cū gl'ia suscepisti me.
Quid eni michi est i celo: & a te q̄d
volui super terram. Defecit caro
mea & cor meum: de⁹ cordis mei et
pars mea de⁹ ieternū. Quia ecce q̄ elō-
gāt se a te pibūt: pdidisti oēs q̄ for-
nicant abs te. Michi aūt adherere
deo bonū est: ponere i dño deo spē
meā. Ut annūciē oēs p̄dicatiōes
tuas: in portis filie syon. ps. lxxiii.

Ut quid de⁹ repulisti i finē:
iratus est furor tu⁹ sup oues
pascue tue. Memor esto cōgrega-
tionis tue: quā possedisti ab initio.
Redemisti v'gā hereditatis tue:
mons syon in quo habitasti in eo.
Leua man⁹ tuas i superbias eo-
rum i finē: quanta malignatus est

inimicus ĩ sancto. t gloriati sūt
qui oderūt te: ĩ medio solennitatis
tue. osuerunt signa sua signa: ⁊
nō cognouerūt sicut ĩ exitu suꝑ sū-
mū. uasi ĩ silua lignorum secu-
ribus exciderūt ianuas eius in id-
ipsum: ĩ securi ⁊ ascia deiecerūt eā.
ncēderūt igni sanctuariū tuū:
in terra polluerūt tabernaculū no
minis tui. ixerūt ĩ corde suo co-
gnatio eoꝝ simul: q̄escere faciam⁹
oēs dies festos dei a terra. igna
nr̄a nō vidim⁹ iā nō est ꝓpheta: et
nos nō cognoscet amplius. sq̄z-
quo deus improperabit inimicus:
irritat aduersarius nomē tuum ĩ
finē. t q̄d auertis manū tuā et
dexterā tuā: de medio sinu tuo ĩ fi-
nē. e⁹ autē rex noster ante secu-
la: oꝑat⁹ est salutem ĩ medio terre.
u cōfirmasti ĩ virtute tua ma-

te: ꝯtribulasti capita draconum in
aquis. u ꝯfregisti capita draco=
nis dedisti eũ escã populis ethiopũ
u dirupisti fontes et torrentes:
tu siccasti fluuios ethan. uꝰ es
dies et tua est nox: tu fabricatus es
auroram et solem. u fecisti oẽs
terminos terre: estatẽ ꝛ ver tu plas
masti ea. emor esto huiꝰ inimi=
cus improperauit dño: et populis
insipiẽs incitauit nomẽ tuũ. e
tradas bestiis aĩas cõfitẽtes tibi: ꝛ
aĩas pauperum tuoꝝ ne obliuisca=
ris ĩ finẽ. espice ĩ testamẽtũ tu=
um: quia repleti sũt qui obscurati
sunt terre domibus iniquitatum.
e auertatur humilis factus cõ=
fusus: pauper ꝛ iops laudabũt no=
men tuũ. xurge deꝰ iudica cau
sam tuã: memor esto improperiorũ
tuoꝝ eoꝝ q̃ ab ĩsipiẽte sũt tota die.

Ne obliuiscaris voces inimicorũ tuorũ: superbia eorũ q̇ te oderũt ascẽdit semper. Gloria. An. Liberasti virgam hereditatis tue. Ps. lxxiiii.

Confitebimur tibi deus: cõfitebimur: et inuocabimus nomẽ tuum. Narrabimus mirabilia tua: cũ accepero tẽpus ego iusticias iudicabo. Liquefacta est terra et oẽs q̇ habitant i ea: ego confirmaui colũnas eius. Dixi iniq̇s nolite inique agere: et delinquẽtibus nolite exaltare cornu. Nolite extollere i altũ cornu vestrũ: nolite loqui aduersus deũ iniq̇tatẽ. Quia neq3 ab oriẽte neq3 ab occidẽte neq3 a desertis montibus: qm̃ deus iudex est. Hunc humiliat et hunc exaltat: q2 calix i manu dñi vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc i hoc / verũtamẽ fex eius nõ est

exinanita: bibēt oēs pctōres terre. Ego autē annunciabo in seculū: cantabo deo iacob. Et oīa cornua peccatorū cōfringam: et exultabū-tur cornua iusti. Psalmus.lxxv.

Notus in iudea deus: ī israel magnum nomē eius. Et fact⁹ est in pace locus eius: et habi-tatio eius ī syon. Ibi cōfregit po-tentias: arcū scutū gladium et bel-lū. Illuminans tu mirabiliter a mōtibus eternis: turbati sunt oēs insipiētes corde. Dormierūt sum-num suū: et nichil īuenerūt omnes viri diuitiarū ī manibus suis. Ab increpatiōe tua deus iacob: dormi-tauerūt qui ascēderūt equos. Tu terribilis es et quis resistet tibi: ex tūc ira tua. De celo auditum feci-sti iudiciū: terra tremuit et quieuit Cum exurgeret in iudicio de⁹: vt

saluos faceret oẽs mãsuetos ter-
re. Quoniã cogitatio hominis cõ-
fitebitur tibi: & reliquie cogitatio-
nis diem festum agẽt tibi. Voue-
te & reddite domino deo vestro: om-
nes qui ĩ circuitu eius affertis mu-
nera. Terribili & ei qui aufert spi-
ritum p̄ncipium: terribili apud re-
ges terre. Gloria. Ant. In israel ma-
gnum nomẽ eius.

Uoce mea ad dñm clamaui:
voce mea ad deũ et intẽdit
michi. In die tribulationis mee
deũ exquisiui manib9 meis nocte
contra eum: et non sum deceptus.
Renuit cõsolari anima mea: me-
mor fui dei & delectat9 sum et exer-
citatus sum: et defecit spũs meus.
Anticipauerũt vigilias oculi mei:
turbatus sum & non sum locutus.
Cogitaui dies antiquos: et ãnos

eternos in mente habui. Et medi
tatus sum nocte cum corde meo: &
exercitabar & scopebã spiritũ meũ
Nũquid ineternũ proiiciet deus:
et non apponet vt complacitior sit
adhuc. Aut ĩ finem miam suam
abscidet: a generatiõe ĩ generatio-
nem. Aut obliuiscet̃ misereri de-
us aut cõtinebit in ira sua miseri-
cordias suas. Et dixi nũc cepi: hec
mutatio dexte̅e excelsi. Memor fui
operũ domini: quia memor ero ab
initio mirabiliũ tuorum. Et me-
ditabor ĩ omnib⁹ operibus tuis: et
in adinuẽtionibus tuis exercebor.
Deus ĩ sancto via tua: quis deus
magn⁹ sicut deus noster: tu es de-
us q̇ facis mirabilia. Notã fecisti
ĩ populis virtutẽ tuam: redemisti
ĩ brachio tuo populũ tuum: filios
iacob & ioseph. Viderũt te aque de-

us viderũt te aque ⁊ timuerunt: ⁊ turbate sũt abyssi. Multitudo sonitus aquaꝝ: vocem dederunt nubes. Etenim sagitte tue transeũt vox tonitrui tui ĩ rota. Illuxerũt chorusca tiões tue orbi terre: cõmota est et cõtremuit terra. In mari via tua ⁊ semite tue ĩ aquis multis: ⁊ vestigia tua nõ cognoscẽtur. Deduxisti sicut oues ppłm tuuz: in manu moysi et aarõ. ps. lxxvii.

Attendite popule meꝰ legẽ meã: inclinate aurẽ vestrã in verba oris mei. Aperiã ĩ parabolis os meũ: loquar ꝓpositiones ab initio. Quãta audiuimꝰ ⁊ cognouimus ea: ⁊ patres nostri narrauerũt nobis. Nõ sunt occultata a filiis eorum: ĩ generatiõe altera. Narrantes laudes dñi et virtutes eius: ⁊ mirabilia eius que fe-

cit. Et suscitauit testimoniū ī ia-
cob: et legem posuit ī israel. Quā-
ta mandauit patrib⁹ nostris: nota
facere ea filiis suis vt cognoscat ge
neratio altera. Filii q̄ nascētur et
exurgēt: enarrabūt filiis suis. Et
ponāt in deo spem suam et nō obli-
uiscantur operū dei: et mādata ei⁹
exq̄rant. Ne fiāt sicut patres eoꝝ:
generatio praua et exasperās. Ge-
neratio q̄ nō direxit coꝛ suū: et nō ē
credit⁹ cū deo spūs ei⁹. Filii effrē
intēdētes et mittētes arcū: cōuersi
sunt ī die belli. Non custodierunt
testamētū dei: et ī lege ei⁹ noluerūt
ābulare. Et obliti sunt benefacto
rū ei⁹: et mirabiliū ei⁹ que ostēdit
eis. Coꝛā patribus eoꝝ fecit mira
bilia ī terra egypti: ī campo thane-
os. Interrupit mare et pduxit eos:
et statuit aquas quasi in vtre. Et

deduxit eos in nube diei: ꝛ tota no
cte ī illūminatione ignis. nterupit
petram ī heremo: ꝛ adaquauit eos
velut in abysso multa. t eduxit
aquam de petra: ꝛ eduxit tanꝙ flu
mina aquas. t apposuerunt ad
huc peccare ei: ī iram excitauerunt
excelsum ī inaquoso. t tentaue-
rūt deum in cordibus suis: vt pete
rēt escas animabꝰ suis. t male
locuti sunt de deo: dixerūt nūquid
poterit deus parare mensam in de
serto. ſm pcussit petrā et fluxerīt
aque: ꝛ torrētes iundauerūt. ū-
quid ꝛ panē poterit dare: aut para-
re mēsam populo suo. deo audi
uit dn̄s ꝛ distulit ꝛ ignis accēsꝰ est
ī iacob: ꝛ ira ascēdit ī israel. ꝛ nō
crediderūt ī deo: nec sꝑauerīt ī salu-
tari eiꝰ. t mandauit nubibꝰ de-
supꝛ: et ianuas celi aꝑuit. t pluit

illis mãna ad manducandũ:et pa-
nem celi dedit eis. anẽ angeloꝛũ
manducauit hõ:cibaria misit eis ĩ
abundantiã. rãstulit austrum
de celo:⁊ induxit in virtute sua af-
fricũ. t pluit super eos sicut pul
uerem carnes:⁊ sicut arenam ma-
ris volatilia pẽnata. t ceciderũt
ĩ medio castroꝝ eoꝛum: circa taber
nacula eoꝛum. t mãducauerũt
⁊ saturati sũt nimis/⁊ desiderium
eoꝝ attulit eis: nõ sunt fraudati a
desiderio suo. dhuc esce eoꝛum
erãt ĩ oꝛe ipoꝝ: ⁊ ira dei ascendit su
per eos. t occidit pingues eoꝛũ:
et electos israel impediuit. n oĩ-
bus his peccauer̃t adhuc:et nõ cre-
diderũt in mirabilibus eius. t
defecerũt in vanitate dies eoꝛuꝫ:et
anni eoꝛũ cum festinatiõe. um
occideret eos q̃rebant eum ⁊ reuer

tebantur: ⁊ diluculo veniebant ad
eum. Et rememorati sũt quia de
us adiutor est eorũ: ⁊ de⁹ excels⁹ re-
demptor eorꝫ est. Et dilexerũt euz
in ore suo: et ligua sua mētiti sunt
ei. Cor autem eorꝫ nõ erat rectum
cum eo: nec fideles habiti sunt i te-
stamēto ei⁹. Ipsi autem est mise-
ricors et ꝓpici⁹ fiet peccatis eorũ:
et nõ disperdet eos. Et abũdauit
vt auerteret iram suam: ⁊ nõ accē-
dit oēm irã suam. Et recordatus
est quia caro sunt: spiritus vadens
et nons rediēs. Quotiens exacer-
bauerũt eũ in deserto: in iram cõci
tauerũt eũ i inaquoso. Et cõuersi
sunt et tētauerũt deũ: ⁊ sctm̃ israel
exacerbauerũt. Nõ sunt recorda-
ti man⁹ eius die qua redemit eos:
de manu tribulãtis. Sicut posuit
i egypto signa sua: et prodigia sua

in campo thaneos. Et cõuertit in
sanguinẽ flumina eorũ: et imbres
eorũ ne biberẽt. Misit in eos cino-
miã & comedit eos: & ranã & disꝑdi
dit eos. Et dedit erugini fructꝰ eo
rũ: & labores eoꝝ locuste. Et occi-
dit ĩ grãdine vineas eorũ: & moros
eorũ ĩ pruina. Et tradidit grandi
ni iumenta eoꝝ: & possessionẽ eorũ
igni. Misit ĩ eos irã indignatiõis
sue ĩdignationẽ & irã & tribulatio-
nem ĩmissiões per angelos malos.
Viã fecit semite ire sue: nõ peper
cit a morte aĩaꝝ eoꝝ: & iumẽta eoꝝ
in morte cõclusit. Et ꝑcussit om-
ne primogenitũ ĩ terra egypti: pri-
mitias oĩs laboris eorũ ĩ taberna-
culis chã. Et abstulit sicut oues
ppłm suũ: et ꝑduxit eos tanꝗ gre-
gẽ in deserto. Et eduxit eos in spe
et nõ timuerũt: & inimicos eorũ ope

ruit mare. Et eduxit eos in mon-
tē sctificatiōis sue: mōtē quē acq̄si-
uit dextra eiꝰ. Et eiecit a facie eorū
gētes ⁊ sorte diuisit eis terrā: in fu-
niculo distributiōis. Et habitare
fecit ī tabernaculis eorū: tribus is-
rael. Et tētauerūt et exacerbaue-
rūt deū excelsū: et testimonia eius
nō custodierūt. Et auerterūt se et
nō seruauerūt pactū: quemadmo-
dū patres eorum cōuersi sūt ī arcū
prauum. In iram concitauerunt
eum in collibus suis: ⁊ in sculptili-
bus suis ad emulationem eū ꝓuo-
cauerūt. Audiuit deus ⁊ spreuit:
⁊ ad nichilum redegit valde israel.
Et repulit tabernaculum sylo: ta
bernaculū suū vbi habitauit ī ho-
minibus. Et tradidit ī captiuita-
tem virtutē eorū: et pulchritudinē
eorū in manus inimici. Et cōclu-

sit i gladio populū suū: et heredita
tem suā sp̄reuit. Iuuenes eoꝝ co=
medit ignis: ⁊ virgines eoꝝ nō sūt
lamētate. Sacerdotes eoꝝ in gla=
dio ceciderūt: ⁊ vidue eoꝝ nō ploꝛa=
bātur. Et excitatus est tanꝙ doꝛ=
miēs dn̄s: tanꝙ potēs crapulatus
a vino. Et ꝑcussit inimicos suos
in posterioꝛa: oppꝛobꝛiū sempiter=
num dedit illis. Et repulit taber=
naculuȝ ioseph: ⁊ tribum effraym
non elegit. Sed elegit tribū iuda:
mōtem syon quē dilexit. Et edifi=
cauit sicut vnicoꝛnis sāctificiū su=
um i terra: quā fundauit in secula.
Et elegit dauid seruū suū ⁊ sustu
lit eū de gregib⁹ ouium: depost fe=
tātes accepit eū. Pascere iacob ser
uum suū: et israel hereditateȝ suā.
Et pauit eos in innocētia coꝛdis
sui: ⁊ in itellectibus manuū suarū

deduxit eos. Gloria. An. Tu es deus qui facis mirabilia. ps. lxxviii.

Deus venerũt gẽtes in hereditatẽ tuã: polluerũt tẽplũ sctm̃ tuum: posuerũt hierusalẽ ĩ pomoꝝ custodiã. Posuerũt morticinia seruoꝝ tuoꝝ escas volatilibus celi: carnes sctõꝝ tuoꝝ bestiis terre. Effuderũt sanguinẽ eoꝝ tanq̃ aquam ĩ circuitu hierusalẽ: ⁊ nõ erat q̃ sepeliret. Facti sumus opprobriũ vicinis nostris: subsannatio et illusio his q̃ ĩ circuitu nostro sũt. Usq̃quo dñe irasceris ĩ finẽ: accẽdetur velut ignis zelus tuus. Effunde iram tuam in gentes q̃ te nõ nouerunt: ⁊ in regna que nomẽ tuũ nõ inuocauerũt. Quia comederũt iacob: et locum eius desolauerũt. Ne memineris iniquitatũ nostrarum antiquarũ: cito anticipẽt

nos mīe tue: qꝛ pauꝑes facti sum⁹
nimis. Adiuua nos de⁹ salutaris
noster: & ꝓpter gloꝛiā noīs tui dn̄e
libera nos et ꝓpicius esto peccatis
nr̄is ꝓpter nomē tuū. Ne foꝛte di
cāt in gētib⁹ vbi est de⁹ eoꝝ et īno
tescat i natiōibus coꝛā oculis nr̄is.
Ultio sāguis seruoꝛū tuoꝝ q̄ effu-
sus est: introeat in cōspectu tuo ge-
mit⁹ cōpeditoꝛū. Secūdū magni
tudinem bꝛachii tui: posside filios
moꝛtificatoꝛuꝫ. Et redde vicinis
nr̄is septuplū i sinu eoꝛū: ip̄ꝛoperi-
um ipsoꝛū quod exꝓꝛobꝛauerūt ti-
bi dn̄e. Nos aūt ꝓpl̄us tu⁹ & oues
pascue tue: cōfitebimur tibi i scl̄m.
In gn̄atiōe & generationē: annū-
ciabimus laudem tuam. ps. lxxix.

QUi regis isrl̄ intēde: q̄ dedu
cis velut ouē ioseph. Qui
sedes sup̄ cherubin manifestare co-

ram effraim beniamin & manasse.
Excita potētiā tuā & veni: vt sal-
uos facias nos. Deus ꝯuerte nos:
et ostēde faciē tuā et salui erimus.
Dñe deꝰ virtutū: quousqꝫ irasce-
ris super orationē serui tui. Ciba-
bis nos pane lachrymaꝝ & potum
dabis nobis ī lachrymis in mensu
ra. Posuisti nos ī cōtradictionem
vicinis nostris: & īimici nostri sub-
sānauerūt nos. Deus virtutum
cōuerte nos: et ostēde faciē tuam et
salui erimus. Vineam de egypto
trāstulisti: eiecisti gentes & planta
sti eam. Dux itineris fuisti ī ꝯspe-
ctu eius: & plantasti radices eius et
impleuit terram. Operuit mōtes
vmbra eius: & arbusta eius cedros
dei. Extendit palmites suos vsqꝫ
ad mare: & vsqꝫ ad flumē ꝑpagines
eiꝰ. Vt q̄d destruxisti maceriam

ei⁹: ⁊ vīdemiāt eam oīes qui pꝛe-
tergrediūtur viā. Exterminauit
eam aper de silua: ⁊ singularis fer⁹
depast⁹ est eam. Deus virtutum
conuertere: respice de celo ⁊ vide et
visita vineā istā. Et ꝑfice eā quā
plātauit dextera tua: et sup̲ filiū ho-
minis quē cōfirmasti tibi. Incen
sa igni ⁊ suffossa: ab icrepatiōe vul
tus tui ꝑibūt. Fiat man⁹ tua su-
per virū dextere tue: ⁊ sup̲ filiū ho-
minis quē cōfirmasti tibi. Et nō
discedimus a te viuificabis nos: et
nomē tuū iuocabimus. Dñe de⁹
virtutū ꝯuerte nos: ⁊ ostende faciē
tuā ⁊ salui erim⁹. Gloria. An. Pꝛo
pici⁹ esto peccatis nostris domine.

¶ Feria sexta. Psalmus. lxxx.

Exultate deo adiutoꝛi nr̃o: iu
bilate deo iacob. Sumite
psalmū ⁊ date tympanū: psalteriū

iocūdum cum cythara. Buccina-
te ī neomenia tuba: in īsigni die so
lēnitatis vr̄e. ꝛ p̄ceptū in israel
est: et iudiciū deo iacob. estimo-
niū in ioseph posuit illud cū exiret
de terra egypti: liguā quā nō noue
rat audiuit. iuertit ab oneribꝰ
dorsū eiꝰ: manꝰ eius ī cophino ser-
uierūt. n tribulatiōe inuocasti
me ⁊ liberaui te: exaudiui te in ab-
scondito tēpestatis: ꝓbaui te apud
aquā ꝯtradictiōis. udi populꝰ
meꝰ et ꝯtestabor te: isrl̄ si audieris
me nō erit ī te deus recēs: neqꝫ ado-
rabis deū alienū. go eni sū dn̄s
deꝰ tuꝰ qui eduxi te de t̄ra egypti:
dilata os tuū ⁊ implebo illud. t
nō audiuit populꝰ meꝰ vocē meā.
et israel nō ītēdit michi. t dimi-
sit eos scd̄m desideria cordis eorū:
ibūt in adinuētiōibꝰ suis. i po-

pulus meus audisset me: israel si i
viis meis ābulasset. Pro nichilo
forsitā inimicos eorū humiliassez:
⁊ sup̄ tribulātes eos misissē manū
meā. Inimici dn̄i mētiti sunt ei:
et erit tp̄s eorum i secula. Et ciba=
uit illos ex adipe frumēti: et de pe=
tra melle saturauit eos.

DEus stetit i synagoga deo=
rū: i medio aūt deos diiudi=
cat. Vsq̄quo iudicatis iniq̄tatē: et
facies peccatoꝝ sumitis. Iudica=
te egeno et pupillo: humilē et pau=
perē iustificate. Eripite paupē et
egenum: de manu pctōris liberate
Nescierūt neq̄ itellexerūt i tenebris
ābulant: mouebunt oīa fundamē
ta tre. Ego dixi dii estis ⁊ filii ex=
celsi oēs. Vos autem sicut hoīes
moriemini: ⁊ sicut vn⁹ de principi=
bus cadetis. Surge de⁹ iudica ter

ram: qm̄ tu hereditabis ĩ om̄ibus
gentib⁹. Gloria. an̄. Exultate deo
adiutori nostro. Psalmus. lxxxii.
Deus q̇s similis erit tibi: ne
taceas neq̄ compescaris de
us. Qm̄ ecce inimici tui sonuerūt
et qui oderūt te extulerunt caput.
Sup̄ pp̄lm tuū malignauerūt cō
siliū: et cogitauer̄t aduersus sctōs
tuos. Dixer̄t venite et disp̄dam⁹
eos de gēte: ⁊ nō memoret̄ nomen
israel vltra. Qm̄ cogitauer̄t vna-
nimiter simul aduersū te testamē
tum disposuer̄t: tabernacula idu-
meorū ⁊ ismaelite. Moab et aga-
reni gebal ⁊ amon ⁊ amalech: alie-
nigene cū habitātib⁹ tyrum. Et-
enim assur venit cū illis: facti sūt i
adiutoriū filiis loth. Fac illis si-
cut madiā ⁊ sisare: sicut iabin i tor
rente cison. Disperierunt i endor:

facti sunt vt sterc⁹ tre. Pone pꝛīci-
pes eoꝛū sicut oꝛeb ⁊ zeb: et zebee et
salmana. Omnes pꝛīcipes eoꝛū: qui
dixerūt: hereditate possideam⁹ sā-
ctuariū dei. Deus me⁹ pone illos
vt rotā: ⁊ sicut stipulam ante faciē
venti. Sicut ignis qui comburit
siluam: et sicut flamma comburēs
mōtes. Ita ꝑsequeris illos ī tēpe-
state tua: et ī ira tua turbabis eos.
Imple facies illoꝝ ignominia: et
querēt nomen tuum dn̄e. Erube-
scāt ⁊ cōturbent̄ ī seculum seculi: ⁊
cōfundant̄ et pereant. Et cogno-
scant qꝛ nomē tibi de⁹: tu solus al-
tissimus in omni terra. ps. lxxxiii.

Quam dilecta tabernacula
tua dn̄e ꝟtutū: ꝯcupiscit et
deficit aīa mea in atria dn̄i. Coꝛ
meū ⁊ caro mea: exultauerūt ī deū
viuū. Eteni passer iuenit sibi do-

mū ⁊ turtur nidū sibi vbi reponat
pullos suos. Altaria tua dñe ṽtu
tū: rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. Beati q̄ ha-
bitant ī domo tua: in secula seculo-
rum laudabūt te. Beatus vir cu-
ius est auxilium abs te: ascēsiones
ī corde suo disposuit ī valle lachry-
marū in loco quem posuit. Etenī
benedictiōes dabit legislator: ibūt
de ṽtute ī virtutem videbitur de-
us deorum ī syon. Domine deus
virtutum exaudi orationem meā:
auribus percipe deꝰ iacob. Prote-
ctor noster aspice deus: et respice in
faciē christi tui. Quia melior est
dies vna ī atriis tuis: super milia.
Elegi abiectꝰ esse ī domo dei mei
magis q̄ habitare in tabernaculis
peccatorū. Quia misericordiam
⁊ veritatem diligit deus: gratiam
et gloriā dabit dominus. Nō pri-

uabit bonis eos qui ambulāt i in=
nocētia: domine virtutum beatus
homo qui sperat in te. Gloria pa.
an. Tu solus altissimus super om=
nem terram.

Benedixisti domine terrā tu=
am: auertisti captiuitatē ia=
cob. Remisisti īiquitatem plebis
tue: operuisti oīa peccata eorum
Mitigasti omnem iraz tuā: auer=
tisti ab ira īdignationis tue. Con
uerte nos de9 salutaris nr̄: ꝛ auer=
te iram tuam a nobis. Nunquid
ineternum irasceris nobis: aut ex=
tēdes iram tuam a generatione in
generationem. Deus tu conuer=
sus viuificabis nos: ꝛ plebs tua le=
tabitur i te. Ostēde nobis domine
misericordiā tuam: et salutare tu=
um da nobis. Audiā q̄d loquat̄ i
me domin9 deus: quoniam loquet̄

pacem ĩ plebẽ suã. Et sup̃ sanctos
suos: et ĩ eos q̃ conuertũtur ad cor.
Verũtñ prope timẽtes eum salu-
tare ip̃ius: vt ĩhabitet gloria in ter
ra nostra. Misericordia & veritas
obuiauerũt sibi: iusticia & pax oscu-
late sũt. Veritas de terra orta est:
& iusticia de celo p̃spexit. Etenim
dominus dabit benignitatẽ: et ter
ra nostra dabit fructũ suum. Iu-
sticia ãte eum ambulabit: & ponet
ĩ via gressus suos. Psalm⁹ lxxxv.

Inclina dñe aurẽ tuã & exau
di me: qm̃ iops et paup̃ sum
ego. Custodi aiam meã qm̃ sctũs
sum: saluũ fac seruũ tuum de⁹ me
us sperãtẽ in te. Miserere mei do-
mine qm̃ ad te clamaui tota die: le
tifica aiaz serui tui qm̃ ad te domi-
ne aiaz meam leuaui. Qm̃ tu dñe
suauis & mitis: & multe mĩe oibus

inuocãtibus te. Auribꝰ ꝑcipe dñe
orationẽ meã: et intẽde voci depre-
cationis mee. In die tribulatiõis
mee clamaui ad te: qꝛ exaudisti me
Nõ est similis tui ĩ diis dñe: et nõ
est secũdũ opera tua. Omnes gen
tes quascũq; fecisti veniẽt et adora
bunt corã te dñe: ⁊ glorificabũt no
men tuum. Qm̃ magnus es tu ⁊
faciens mirabilia: tu es deus solus
Deduc me dñe in via tua: ⁊ ingre
diar ĩ veritate tua: letetur cor me-
um vt timeat nomẽ tuum. Cõfi-
tebor tibi dñe deus meꝰ in toto cor
de meo: et glorificabo nomẽ tuũ in
eternũ. Quia mĩa tua magna est
sup me: ⁊ eruisti aĩam meã ex ĩfer-
no ĩferiori. Deus iniqui ĩsurrexe-
rũt sup me: ⁊ synagoga potẽtium
q̃sierũt aĩam meã: ⁊ nõ ꝓposuerũt
te ĩ cõspectu suo. Et tu dñe deꝰ mi

seratoꝛ ⁊ misericoꝛs: patiēs et mul te misericoꝛdie et verax. espicei me ⁊ miserere mei: da imperiū pue ro tuo: ⁊ saluum fac filium ancille tue. ac mecū signū i bono: vt vi deant qui oderūt me ⁊ confundan tur: qm̄ tu dn̄e adiuuisti me ⁊ cōso-lat⁹ es me. loꝛia pr̄i. Benedi xisti dn̄e terram tuam.

Undamenta eius in mōti-bus sctis: diligit dominus poꝛtas syon super omnia taberna-cula iacob. loꝛiosa dicta sūt de te: ciuitas dei. emoꝛ ero raab et ba bilonis: sciētium me. cce alieni-gene ⁊ tyꝛus ⁊ popul⁹ ethyopum: hi fuerunt illic. ūquid syon di-cet homo/⁊ homo natus est in ea: ⁊ ipse fundauit eam altissim⁹. o-minus narrabit i scripturis popu-loꝛum: et principū hoꝛum qui fue-

rūt in ea. Sicut letantium omni-
um: habitatio est in te.

Ps. lxxxvii.

Domine deus salutis mee: i
die clamaui et nocte corā te
Intret i cōspectu tuo oratio mea
Iclina aurem tuā ad precem meā.
Quia repleta est malis aīa mea ꝛ
vita mea: in inferno appropinqua
uit. Estimatus sum cū descendē-
tibus in lacū: factus sū sicut homo
sine adiutorio inter mortuos liber
Sicut vulnerati dormiētes in se-
pulchris quorū non es memor am
plius: ꝛ ipsi de manu tua repulsi sūt.
Posuerunt me in lacu inferiori: i
tenebrosis ꝛ i vmbra mortis. Su-
per me cōfirmatus est furor tuus:
et oēs fluctus tuos iduxisti sup me
Lōge fecisti notos meos a me: po
suerūt me abhoīationē sibi. Tra-
ditus sum ꝛ non egrediebar: oculi

mei lãguerũt pre inopia. C lama-
ui ad te dñe tota die expandi ad te
manꝰ meas. N unq̇d mortuis fa-
cies mirabilia: aut medici suscita-
bũt ⁊ ꝯfitebunt tibi. N unq̇d nar-
rabit aliq̇s i sepulchro miaz tuã: et
veritatẽ tuam i perditione. N ũ-
quid cognoscẽtur i tenebris mira-
bilia tua: ⁊ iusticia tua i tra obliui-
onis. E t ego ad te dñe clamaui: ⁊
mane oratio mea pueniet te. V t
quid dñe repellis orationẽ meam:
auertis faciẽ tuam a me. P auper
sum ego ⁊ in laboribus a iuuentu-
te mea: exultatus aũt humiliatus
sum ⁊ cõturbatus. I n me trãsie-
rũt ire tue: ⁊ terroris tui ꝯturbaue-
rũt me. C ircũdederunt me sicut
aqua tota die: circũdedert me simt
E lõgasti a me amicũ ⁊ ximũ: ⁊
notos meos a miseria. F ũdamẽ-

ta ei⁹ i mõtibus sctis. ps. lxxxviii.

Misericordias dñi: in eternũ cãtabo. In generatione & generationẽ: ãnũciabo veritatem tuã i ore meo. Qm̃ dixisti in eternũ mĩa edificabit̃ i celis: preparabitur veritas tua i eis. Disposui testamẽtum electis meis: iuraui dauid seruo meo vsq3 in eternum preparabo semẽ tuum. Et edificabo in generatione & generationẽ: sedẽ tuã. Cõfitebuntur celi mirabilia tua dñe: eteni veritatẽ tuã in ecclesia sanctorũ. Qm̃ quis i nubibus equabit̃ dño: similis erit dño i filiis dei. Deus qui glorificatur i cõsilio sanctorum: magn⁹ & terribilis super om̃es qui in circuitu eius sunt. Dñe de⁹ virtutum quis similis tibi: potens es dñe & veritas tua i circuitu tuo. Tu dominaris

potestatis maris: motum autẽ flu
ctuum ei⁹ tu mitigas. Tu humi-
liasti sicut vulneratum superbuz:
ĩ brachio ṽtutis tue dispersisti ini-
micos tuos. Tui sũt celi ⁊ tua est
terra: orbem terre ⁊ plenitudinem
ei⁹ tu fũdasti: aquilonẽ et mare tu
creasti. Thabor et hermon in no-
mine tuo: exultabũt tuũ brachiuz
cũ potentia. Firmet manus tua
⁊ exultet dextera tua: iusticia ⁊ iu-
diciuz p̃paratio sedis tue. Miseri-
cordia ⁊ veritas precedẽt faciẽ tuã:
beatus populus qui scit iubilatio-
nẽ. Domine ĩ lumine vultus tui
ambulabũt: ⁊ in nomine tuo exul-
tabũt tota die: ⁊ ĩ iusticia tua exal-
tabũtur. Qm̃ gloria virtutis eo-
rum tu es: ⁊ ĩ beneplacito tuo exal-
tabitur cornu nostruz. Quia dñi
est assumptio nostra: ⁊ sãcti israel

regis nostri. Tũc locutus es in vi
sione sctis tuis et dixisti: posui ad-
iutorium i potente: et exaltaui ele-
ctuz de plebe mea. Inueni dauid
seruum meũ: oleo sancto meo vnxi
eum. Manꝰ enim mea auxiliabi-
tur ei: et brachium meũ ꝯfirmabit
eũ. Nichil ꝑficiet inimicus in eo:
et filiꝰ iniq̃tatis nõ apponet noce-
re ei. Et cõcidam a facie ipsiꝰ ini-
micos eiꝰ: et odiẽtes eum i fugam
cõuertam. Et veritas mea ⁊ mia
mea cũ ipso: et i nomine meo exal-
tabitur cornu eiꝰ. Et ponã in ma
ri manũ eiꝰ: ⁊ in fluminibus dexte
ram eius. Ip̃e iuocauit me pater
meus es tu: deus meꝰ et susceptor
salutis mee. Et ego primogenitũ
ponam illum: excelsum pre regibꝰ
terre. In eternũ seruabo illi miam
meã: ⁊ testamentũ meũ fidele ipsi.

Et ponam i seculum seculi semē
eius: & thronum eius sicut dies celi
Si autē dereliquerint filii eius le
gem meā: & i iudiciis meis nō am-
bulauerit. Si iusticias meas pro-
phanauerint: & mandata mea non
custodierit. Visitabo i virga ini-
quitates eorū: et i verberibus pec-
cata eorum. Misericordiam aūt me-
am nō dispergam ab eo: neq3 noce-
bo i veritate mea. Neq3 pphana-
bo testamētū meū & q̄ pcedūt de la
biis meis non faciā irrita. Semel
iuraui i sctō meo si dauid mētiar:
semē ei9 ietnū manebit. Et thro-
nus ei9 sicut sol i cōspectu meo & si
cut luna pfecta ineternū: et testis i
celo fidelis. Tu vero repulisti et de-
spexisti: distulisti xp̄3 tuū. Auerti
sti testamētum serui tui: pphana-
sti i terra sāctuariū ei9. Destruxi

ſti oēs ſepes eiꝰ: poſuiſti firmamē-
tū eiꝰ formidinē. Diripuerūt euꝫ
oēs trāſeuntes viā: factꝰ eſt oppro-
briū vicinis ſuis. Exaltaſti dexte
ram deprimētium eum: letificaſti
oēs inimicos eiꝰ. Auertiſti adiu-
toriū gladii eiꝰ: ⁊ nō es auxiliatꝰ ei
ī bello. Deſtruxiſti eū ab emūda-
tiōe: ⁊ ſedē eiꝰ ī terra colliſiſti. Mi-
noraſti dies temporis eiꝰ: ꝑfudiſti
eū ꝯfuſiōe. Uſqꝫquo dn̄e auertis ī
finē: exardeſcet ſicut ignis ira tua.
Memorare q̄ mea ſubſtātia: nunq̇d
enī vane ꝯſtituiſti oēs filios hoīm.
Quis eſt homo q̇ viuet ⁊ nō vide-
bit mortē: eruet aīaꝫ ſuā de manu
īferi. Ubi ſūt mīe tue ātique dn̄e:
ſicut iuraſti dauid in veritate tua.
Memor eſto dn̄e opprobrii ſeruorꝫ
tuoꝝ: quod ꝯtinui ī ſinu meo mul-
tarū gētiū. Quod exprobrauerūt

Inimici tui dñe: qđ exprobrauerũt
cõmutationẽ xp̃i tui. enedictus
dñs ĩeternum: fiat fiat.

Domine refugium fact⁹ es
nobis: a generatiõe in gene
rationem. riusq̃ montes fierẽt
aut formaret terra et orbis: a secu-
lo ⁊ vsq̃ i seculum tu es deus. e
auertas hominẽ ĩ humilitatem: et
dixisti cõuertimini filii hominum
uoniã mille ãni ante oculos tu
os: tanq̃ dies hesterna que p̃teriit.
t custodia ĩ nocte que p̱ nichilo
habent eorũ ãni erũt. ane sicut
herba transeat mane floreat ⁊ trã-
seat: vespe decidat iduret ⁊ arescat.
uia defecimus ĩ ira tua: ⁊ in fu-
rore tuo turbati sumus. osuisti
iniq̃tates nostras ĩ ɔspectu tuo: se-
culũ nostrũ in illuminatione vul-
tus tui. m̃ oĩes dies nr̃i defece

runt: ꝛ i ira tua defecimus. Anni
nr̄i sicut aranea meditabunt: dies
annoꝝ nostroꝝ in ip̄is septuagita
anni. Si aūt in potētatibus octo=
ginta anni: ꝛ amplius eoꝝ laboꝛ et
doloꝛ. Qm̄ supuenit mā̄suetudo:
et coꝛripiemur. Quis nouit ptā=
tē ire tue: et pꝛe timoꝛe tuo irā tuā
dinumerare. Dexterā tuā sic no=
tā fac: ꝛ eruditos coꝛde in sapiētia.
Conuertere dn̄e vsqꝫquo: et depꝛe=
cabilis esto super seruos tuos. Re
pleti sum⁹ mane mīa tua: ꝛ exulta
uimus et delectati sum⁹ ī oīnibus
diebus nostris. Letati sumus p
diebus qb⁹ nos hūiliasti ānis: qb⁹
vidim⁹ mala. Respice ī seruos tu
os et in opa tua: ꝛ dirige filios eoꝝ.
Et sit splēdoꝛ dn̄i dei nostri super
nos: ꝛ opa manuū nr̄aꝝ dirige sup
nos ꝛ op⁹ manuū nr̄aꝝ dirige. p̄. xc

Q Ui habitat in adiutorio al-
tissimi: ĩ ꝓtectiõe dei celi cõ-
morabit᷑. D icet dño susceptor me-
us es tu: et refugium meum deus
meus sperabo in eũ. Q m̃ ipse libe-
rauit me de laqueo venãtium: et a
verbo aspero. S capulis suis obũ-
brabit tibi ⁊ sub pẽnis eiꝰ sperabis
S cuto circũdabit te ꝟitas eiꝰ: nõ
timebis a timore nocturno. A sa-
gitta volãte in die negocio peram-
bulãte in tenebris: ab in cursu ⁊ de-
monio meridiano. C adent a late-
re tuo mille: ⁊ decẽ milia a dextris
tuis: ad te autem nõ appropinqua-
bit. V erũtamen oculis tuis cõsi-
derabis: ⁊ retributionem peccato-
rum videbis. Q m̃ tu es dñe spes
mea: altissimum posuisti refugiũ
tuum. N õ accedet ad te malum ⁊
flagellum nõ appropinquabit ta-

bernaculo tuo. Quoniam ãgelis suis mandauit de te: vt custodiant te in omnibus viis tuis. In mani-bus portabũt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Super aspidem & basiliscũ ambulabis: et conculcabis leonem & drachonem. Qm̃ i me sperauit liberabo eũm: ꝓtegam eum quoniam cognouit nomẽ meum. Clamauit ad me & ego exaudiam eum/ cum ipso sum i tribulatione: eripiam eum et glo-rificabo eum. Longitudine die-rum replebo eum: et ostendam il-li salutare meum. Psalmus .xci.

BOnum est cõfiteri domino: & psallere nomini tuo altissi-me. Ad annũciandũ mane mĩaz tuã & veritatez tuã per noctẽ. In decachordo psalterio: cũ cantico in cythara. Quia delectasti me dñe i

factura tua: et i operib⁹ manuum
tuaruz exultabo. uoniam ma-
gnificata sūt opera tua dn̄e: nimis
pfunde facte sunt cogitatiōes tue.
ir insipiēs nō cognoscet: & stul-
tus non intelliget hec. um exor-
ti fuerit peccatores sicut fenum: et
apparuerit omnes qui operantur
iniquitatem. t intereant i secu-
lū seculi: tu autem altissim⁹ in eter
num domine. m̄ ecce īimici tui
dn̄e qm̄ ecce inimici tui peribūt: et
dispergētur omnes qui operantur
īiquitatem. t exaltabitur sicut
vnicornis cornu meum: et senect⁹
mea in misericordia vberi. t de-
spexit oculus me⁹ inimicos meos:
et insurgentibus in me malignan
tibus: audiet auris mea. ustus
vt palma florebit: sicut ced⁹ libani
multiplicabit. lātati i domo do

nimi: i atriis dom⁹ dei nr̄i florebūt
Adhuc multiplicabunt i senecta
vberi: & bene patiētes erūt vt annū
cient. Qm rectus dn̄s de⁹ noster:
et non est iniquitas in eo.

Dominus regnauit decorem
indut⁹ est: idutus est domi-
nus fortitudinē et precixit se. Et-
enim firmauit orbem terre: qui nō
cōmouebitur. Parata sedes tua
extunc: a sc̄lo tu es. Eleuauerunt
flumina dn̄e: eleuauerūt flūina vo-
cē suā. Eleuauerunt flumina flu-
ctus suos: a vocib⁹ aquarū multa
rum. Mirabiles elationes maris:
mirabilis in altis dn̄s. Testimonia
tua credibilia facta sunt nimis: do
mum tuam decet sanctitudo dn̄e i
longitudinem dierum.

Deus vltionum dn̄s de⁹ vl-
tionū libere egit. Exulta-

re q̃ iudicas terram: redde retribu-
tionē superbis. Usquequo pctōres
dñe: usquequo pctōres gl'iabuntur.
Effabūtur et loquētur iniquita-
tem: loquētur omnes qui operan-
tur iniusticiam. Populū tuū dñe
humiliauerunt: & hereditatem tu-
am vexauerūt. Uiduam & adue-
nam interfecerunt: & pupillos occi-
derūt. Et dixerūt non videbit do
minus: nec itelliget deus iacob. In-
telligite insipiētes i populo: & stul-
ti aliquādo sapite. Qui plātauit
aurē nō audiet: aut q̃ finxit oculuz
non considerat. Qui corripit gen
tes nō arguet: qui docet hominem
scientiā. Dominus scit cogitatio
nes hominū: quoniam vane sunt.
Beatus homo quem tu erudieris
domine: et de lege tua docueris eū.
Ut mitiges eum a diebus malis:

donec fodiat peccatori fouea. Q ꝛ
non repellet dominꝰ plebem suã:
et hereditatem suam non derelin=
quet. Quoadusqꝫ iusticia ꝯuerta=
tur ĩ iudicium: ⁊ qui iuxta illã om
nes qui recto sunt corde. Quis cõ
surget michi aduersus malignan=
tes: aut quis stabit mecũ aduersꝰ
operãtes iniquitatem. Nisi quia
dñs adiuuit me: paulominꝰ habi=
tasset ĩ inferno anima mea. Si di=
cebã motus est pes meꝰ: misericor=
dia tua dñe adiuuabat me. Secũ=
dũ multitudinem dolorũ meoꝝ in
corde meo: consolationes tue letifi=
cauerũt aĩaꝫ meã. Nũquid adhe=
ret tibi sedes ĩiquitatis qui fingis
dolorem ĩ precepto. Captabũt in
aiam iusti: et sanguinẽ innocenteꝫ
cõdẽnabunt. Et factus est michi
dñs ĩ refugiũ: et deꝰ meus in adiu=

toriū spei mee. Et reddet illis ini-
quitatem ipsorum: et ī malicia eo-
rum disperdet eos: disꝑdet illos do
minus deus noster.
Venite exultemꝰ dño: iubile
mus deo salutari nr̄o. Pre
occupemus faciem eius in cōfessio-
ne: ⁊ ī psalmis iubilemus ei. Quoniā
deus magnus dominus: ⁊ rex ma-
gnus sup̱ oīnes deus. Quia ī ma-
nu eius sunt oīnes fines terre: ⁊ al-
titudines mōtiū ipsius sūt. Quo
niam ipsius est mare ⁊ ipse fecit il-
lud: et siccam manꝰ eius formaue-
runt. Venite adoremꝰ et procida-
mus: et ploremꝰ ante dn̄m qui fe-
cit nos: quia ip̄e est dn̄s deꝰ noster.
Et nos populꝰ pascue eiꝰ: ⁊ oues
manus eiꝰ. Hodie si vocem eiꝰ au
dieritis: nolite obdurare corda ve-
stra. Sicut in irritatione: secundū

diem tētationis i deserto. Ubi tē-
tauerūt me patres vestri: probaue
rūt ⁊ viderūt opa mea. Quadra-
gita annis offensus fui generatiōi
illi: et dixi semper errāt corde. Et
isti nō cognouerunt vias meas: vt
iuraui i ira mea/ si introibūt i req-
em meam. Gloria patri. Benedi
ctus dn̄s ineternū.
Cantate dn̄o cāticū nouum:
cātate dn̄o oīs terra. Can-
tate dn̄o et benedicite nomini ei⁹:
annūciate de die i diē salutare ei⁹.
Annūciate inter gentes gloriam
eius: in om̄ibus populis mirabilia
ei⁹. Qm̄ magnus dn̄s ⁊ laudabi-
lis nimis: terribilis est super om̄es
deos. Qm̄ om̄es dii gētiū demo-
nia: dn̄s aūt celos fecit. Confessio
et pulchritudo in ↄspectu eius: san
ctimonia ⁊ magnificētia in sancti

ficatione eius. Afferte dño patrie gẽtiũ afferte dño gloriã et honorẽ: afferte dño gl'iaz nomini ei⁹. Tol lite hostias ⁊ itroite ĩ atria ei⁹: ado rate dñm ĩ atrio sctõ ei⁹. Cõmo ueaẽ a facie eius vniuersa t'ra: dici te ĩ gẽtibus quia dominus regna uit. Etenim correxit orbem terre qui non commouebitur: iudicabit populos ĩ equitate. Letentur celi ⁊ exultet terra: commoueatur ma re et plenitudo ei⁹ gaudebũt cam pi ⁊ omnia que in eis sunt. Tunc exultabũt omnia ligna siluarum a facie domini quia venit: quoniã venit iudicare terraz. Iudicabit orbem terre ĩ equitate: ⁊ populos ĩ veritate sua. Psalm⁹. xcvi.

DOminus regnauit exultet t'ra: letẽtur ĩsule multe. Nubes et caligo ĩ circuitu eius: iusticia et iu-

dicium correctio sedis eiꝰ. gnis
ante ipsum precedet: ⁊ inflamma-
bit i circuitu inimicos eiꝰ. lluxe-
rũt fulgura eius orbi terre: vidit ⁊
ꝯmota est terra. õtes sicut cera
fluxerũt a facie dñi: a facie dñi om-
nis terra. nnũciauerunt celi iu-
sticiam eius: et viderũt omnes po-
puli gloriam eius. onfundãtur
oĩes qui adorant sculptilia: ⁊ qui
gloriant̃ i simulachris suis. do
rate eum omnes angeli eius: audi
uit ⁊ letata est syõ. t exultauerũt
filie iude: ꝓpter iudicia tua domi-
ne. m̃ tu dñs altissimꝰ sup om-
nem terrã: nimis exaltatus est sup
oẽs deos. ui diligitis dñm odi-
te malũ: custodit dñs aias sanctoꝝ
suorum de manu peccatoris libera-
bit eos. ux orta est iusto: ⁊ rectis
corde leticia. etamini iusti i do-

mino: ꝛ confitemini memorie scti-
ficationis eius. Gloria patri. An.
Cantate dño et benedicite nomini
eius. ¶ Sabbato. Psalmus xcvii.
Cantate dño cāticū nouum:
quia mirabilia fecit. Sal-
uauit sibi dextera eius: et brachiū
sanctū eius. Notum fecit dñs sa-
lutare suū: in cōspectu gētiū reue-
lauit iusticiā suā. Recordatus est
mīe sue: ꝛ veritatis sue domui isra-
el. Viderūt omnes termini terre
salutare dei nr̄i: iubilate deo om̄is
terra: cantate et exultate et psalli-
te. Psallite domino in cythara in
cythara et voce psalmi: ī tubis du-
ctilibus ꝛ voce tube cornee. Iubi-
late in cōspectu regis dñi / moueat̄
mare et plenitudo eius: orbis ter-
rarum ꝛ qui habitant in eo. Flu-
mina plaudent manu simul mon-

tes exultabūt a conspectu dñi: quo
niam venit iudicare terrā. Iudi-
cabit orbem terre ĩ iusticia: ⁊ popu
los in equitate. Psalmus .xcviii.

Dominꝰ regnauit irascant
populi: q̇ sedes sup cherubi
moueat terra. Dñs ĩ syō magnꝰ
et excelsus sup oēs pplos. Cōfiteā
tur noī tuo magno qm̄ tribile ⁊ sā
ctum est: ⁊ honor regis iudiciū dili
git. Tu parasti directiōes: iudici-
um ⁊ iusticiā ĩ iacob tu fecisti. Ex
altate dñm deū nr̄m: ⁊ adorate sca
bellū pedū eiꝰ qm̄ sctm̄ est. Moy-
ses ⁊ aaron ĩ sacerdotibus eiꝰ: ⁊ sa-
muel iter eos qui inuocant nomē
eiꝰ. Inuocabāt dominum et ipse
exaudiebat eos: in colūba nubis lo
quebatur ad eos. Custodiebāt te-
stimonia eiꝰ: et preceptū quod de-
dit illis. Domine deꝰ noster tu ex

audiebas eos: de⁹ tu propicius fui-
sti eis: & vlciscēs in omnes adinuē-
tiones eorum. Exaltate dominū
deum nostrum: & adorate in mon-
te sctō eius: quoniā sanct⁹ domin⁹
deus noster. Gloria pri. Quia
mirabilia fecit dominus.

Iubilate deo oīnis terra: ser-
uite dño ī leticia. Introite
ī cōspectu ei⁹: in exultatione. Sci-
tote qm̄ dñs ipse est deus: ipse fecit
nos: & non ipsi nos. Populus eius
& oues pascue eius introite portas
ei⁹ in confessione: atria ei⁹ in hym-
nis ꝯfitemini illi. Laudate nomē
ei⁹: qm̄ suauis est dñs ieternū mīa
eius & vsq₃ ī generatiōe et genera-
tionem veritas eius.

Misericordiā & iudiciū cātā-
bo tibi dñe: psallā & intelli-
gam ī via immaculata qñ venies

ad me. Perambulabam in inocē-
tia cordis mei: i medio dom⁹ mee.
Non proponebā ante oculos me-
os rem iniustam: faciētes preuari-
catiões odiui. Non adhesit michi
cor prauū: declinantem a me mali-
gnū nō cognoscebā. Detrahentē
secreto proximo suo: hūc persequebar.
Superbo oculo et insatiabili corde:
cū hoc non edebā. Oculi mei ad fi-
deles terre vt sedeant mecū: ambu
lans in via immaculata/ hic michi
ministrabat. Nō habitabit in me
dio domus mee qui facit superbiā:
qui loquitur iniqua nō direxit in cō-
spectu oculorum meorum. In ma
tutino interficiebam omnes pecca
tores terre: vt disperderem de ciuita-
te dñi omnes operātes iniquitatē.
Gloria pri et filio. Sicut erat. ān.
Jubilate deo omnis terra. ps. a.

Domine exaudi orationez me-
am: et clamor me⁹ ad te ve-
niat. Nō auertas faciez tuā a me:
in quacūqꝫ die tribulor inclina ad
me aurem tuam. In quacūqꝫ die
īuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerūt sicut fumus dies
mei: et ossa mea sicut cremiū arue-
rūt. Percussꝰ sum vt fenū ⁊ aruit
cor meū: quia oblitꝰ sum comede-
re panē meū. A voce gemitꝰ mei:
adhesit os meū carni mee. Simi-
lis factus sum pellicano solitudi-
nis: factus sū sicut nicticorax ī do-
micilio. Vigilaui et factꝰ sū sicut
passer solitarius ī tecto. Tota die
exprobrabant michi inimici mei: ⁊
qui laudabāt me aduersum me iu
rabāt. Qꝛ cinerē tanqꝫ panē man
ducabā: ⁊ potū meū cū fletu misce
bā. A facie ire īdignatiōis tue: qꝛ

eleuãs allisisti me D ies mei sicut
vmbra declinauerũt: et ego sicut fe-
nũ arui. T u aũt dñe ieternũ per-
manes: et memoriale tuũ i genera
tiõe ꝛ gñatione. T u exurgẽs mi-
sereberis syõ: qꝛ tp̃s miserẽdi eius
quia venit tẽpus. Q m placuerũt
seruis tuis lapides eius: ꝛ terre eiꝰ
miserebunt. E t timebũt gentes
nomẽ tuũ dñe: ꝛ oẽs reges tre glo-
riã tuã. Q r edificauit dñs syon: ꝛ
videbit i gl̃ia sua. R espexit in ora
tionẽ humiliũ: ꝛ non spreuit precẽ
eorum. S cribãtur hec i generatiõe
altera: ꝛ populꝰ q̃ creabit laudabit
dñm. Q uia ꝓspexit de excelso sã-
cto suo: dñs de celo in terrã aspexit
U t audiret gemitꝰ compeditorꝫ:
vt solueret filios iteremptorꝫ. U t
annũciẽt in syon nomẽ dñi: et lau-
dẽ eius in hierusalẽ. I n cõueniẽ-

do populos ĩ vnũ: ⁊ reges vt serui-
ant dño. Respondit ei ĩ via virtu-
tis sue: paucitatẽ dierũ meorũ nũ-
cia michi. Ne reuoces me in dimi-
dio dierum meorum: in generatio-
ne et generationẽ ãni tui. Initio
tu domine terram fundasti: ⁊ ope-
ra manuũ tuarum sunt celi. Ipsi
peribũt tu aũt permanes: et oĩes
sicut vestimẽtum veterascẽt. Et
sicut opertoriũ mutabis eos ⁊ mu-
tabũtur: tu autẽ idem ipse es et an-
ni tui nõ deficiẽt. Filii seruorum
tuorum habitabunt: ⁊ semen eorũ
ĩ seculum dirigetur. Psalmus .ci.

Benedic aĩa mea dño: ⁊ oĩa
que ĩtra me sũt nomini san-
cto eiꝰ. Benedic anima mea dño:
et noli obliuisci oẽs retributiones
eiꝰ. Qui ꝓpiciatur oĩbus iniq̃ta-
tibus tuis: qui sanat oĩes ĩfirmi-

tates tuas. Qui redimit de interi
tu vitam tuā: q̄ coronat te ī mīa et
miserationibus. Qui replet in bo
nis desideriū tuū: renouabitur vt
aquile iuuētus tua. Faciēs mise-
ricordias dn̄s: ⁊ iudicium om̄ibus
iniuriā patientibus. Notas fecit
vias suas moysi: filiis isrl̄ volūta-
tes suas. Miserator et misericors
dn̄s: lōganimis ⁊ multum miseri-
cors. Non ī perpetuū irascet᷑: neq̄ȝ
ineternū cōminabit᷑. Nō secūduȝ
pctā nostra fecit nobis: neq̄ȝ secun-
dū iniq̄tates nr̄as retribuit nobis.
Qm̄ scd̄m altitudinē celi a terra:
corroborauit mīaȝ suā super timē-
tes se. Quantū distat ortus ab oc-
cidēte: longe fecit a nobis iniquita
tes nostras. Quomodo miseret᷑
pater filioꝝ misertus est dn̄s timē-
tibus se: qm̄ ipse cognouit figmētū

nostrum. Recordatus est quoniam pul-
uis sumus: homo sicut fenum dies eius tan-
quam flos agri sic exflorebit. Quoniam spi-
ritus pertransibit in illo et non subsi-
stet: et non cognoscet amplius locum suum.
Misericordia autem domini ab eterno: et usque ineter
num super timentes eum. Et iusti-
cia illius in filios filiorum: his qui ser-
uant testamentum eius. Et memo
res sunt mandatorum ipsius: ad faci-
endum ea. Dominus in celo parauit se-
dem suam: et regnum ipsius omnibus domina-
bitur. Benedicite domino omnes angeli
eius potentes virtute facientes ver-
bum illius: ad audiendam vocem sermo
num eius. Benedicite domino omnes
virtutes eius: ministri eius qui faci-
tis voluntatem eius. Benedicite domino
omnia opera eius: in omni loco domi
nationis eius: benedic anima mea do
mino. Gloria patri. An. Clamor me-

us ad te veniat deus. Psalm⁹ ciii.

Benedic anima mea dño: domine de⁹ meus magnificatus es vehemēter. Confessionem et decorem induisti: amictus lumine sicut vestimēto. Extendens celum sicut pellē: qui tegis aquis superiora ei⁹. Qui ponis nubē ascēsum tuū: qui ambulas sup pēnas vētor. Qui facis āgelos tuos spirit⁹ & ministros tuos ignē urentē. Qui fūdasti terrā sup stabilitatē suam: nō inclinabit i seculū seculi. Abyssus sicut vestimētū amict⁹ eius: sup mōtes stabūt aque. Ab increpatiōe tua fugient: a voce tonitrui tui formidabūt. Ascēdunt montes & descendunt campi: in locum quē fūdasti eis. Terminum posuisti quē nō trāsgredient: neq conuertētur operire terram. Qui

emittis fontes ī conuallibus: inter
mediū mōtiū pertransibunt aque
otabunt om̄es bestie agri: expe-
ctabūt onagri ī siti sua. uper ea
volucres celi habitabūt: de medio
petrarum dabunt voces. igās
mōtes de superioꝛibus suis: de fru-
ctu operum tuoꝝ satiabitur terra.
ꝛoducēs fenū iumentis: vt her-
bā seruituti hoīm. t educas pa-
nem de terra: ⁊ vinū letificet coꝛ ho
minis. t exhilaret faciez ī oleo:
et panis coꝛ hois cōfirmet. atu-
rabūtur ligna campi: et cedꝛi liba-
ni quas plantauit illic passeres ni-
dificabunt. erodii dom⁹ dux est
eoꝛum: montes excelsi ceruis petra
refugiū herinaciis. ecit lunam
ī tp̄a: sol cognouit occasum suum.
osuisti tenebꝛas ⁊ facta est nox:
in ipsa pertransibūt omnes bestie

silue. atuli leonum rugiẽtes vt
rapiant: ⁊ querãt a deo escam sibi.
ꝛtus est sol ⁊ cõgregati sunt: ⁊ ĩ
cubilibus suis collocabũtur. xi-
bit homo ad opꝰ suum: et ad opera
tionẽ suã vsq; ad vesperã. uam
magnificata sunt opera tua domi
ne: oĩa ĩ sapientia fecisti: impleta
est terra possessiõe tua. oc mare
magnũ est spaciosum manibus: il
lic reptilia quoꝝ nõ est numerus.
nimalia pusilla cũ magnis: il-
lic naues pertrãsibũt. ꝛaco iste
quẽ foꝛmasti ad illudẽdũ ei: oĩa
a te expectãt vt dies illis escam in
tẽpoꝛe. ãte te illis colligẽt apiẽ-
te te manum tuam: omnia imple-
bũtur bonitate. uertẽte autem
te faciẽ turbabuntur: auferes spm̃
eoꝝ ⁊ deficient/et in puluerem su-
um reuertent. mitte spm̃ tuũ ⁊

creabũtur: ⁊ renouabis faciẽ terre. Sit gl'ia dñi i seculuz: letabit dñs in opib⁹ suis. Qui respicit terrã ⁊ facit eã tremere: qui tangit mõtes et fumigãt. Cantabo dño in vita mea: psallã deo meo q̃diu sũ. Jocundũ sit ei eloquium meũ: ego vero delectabor i dño. Deficiant peccatores a terra ⁊ iniq̃ ita vt nõ sint: benedic aĩa mea domino.

ps. ciiii

Confitemini dño ⁊ inuocate nomẽ eius: annunciate inter gẽtes opera ei⁹. Cantate ei ⁊ psallite ei: narrate oĩa mirabilia ei⁹ laudamini i nomine sctõ ei⁹. Letetur cor querẽtium dominũ: querite dñm ⁊ confirmamini: querite faciem eius semp. Memẽtote mirabiliũ eius que fecit: prodigia ei⁹ et iudicia oris eius. Semen abraham serui ei⁹: filii iacob electi eius.

Ipse dominus deꝰ noster:in vni-
uersa t̃ra iudicia eiꝰ. Memoꝛ fuit
in seculũ testamẽti sui:verbi quod
mandauit in mille generationes.
Quod disposuit ad abꝛahã: et iu-
ramẽti sui ad ysaac. Et statuit il-
lud iacob in pꝛeceptum: et israel in
testamẽtum eternum. Dicens ti-
bi dabo terraꝫ chanaam : funiculũ
hereditatis vestre. Cum essẽt nu-
mero bꝛeui:paucissimi et ĩcole eius
Et pertrãsierunt de gente in gen
tem:et de regno ad populũ alterũ.
Non reliquit hominẽ nocere eis:
et coꝛripuit ꝓ eis reges. Nolite tã
gere chꝛistos meos: et in pꝛophetis
meis nolite malignari. Et voca-
uit famẽ super terrã: ⁊ om̄e firma-
mentũ panis contriuit. Misit an-
te eos virum:in seruum venunda-
tus est ioseph. Humiliauerunt in

compedib⁹ pedes eius: ferrum per-
transiit animam eius: donec veni-
ret verbum eius. loquiũ dñi in
flã mauit eũ: misit rex et soluit euz
princeps populorum ꝛ dimisit eũ.
onstituit eũ dñm domus sue: ꝛ
pricipem oĩs possessiõis sue. t
erudiret pricipes eius sicut semet-
ipm: ꝛ senes ei⁹ prudentiã doceret.
t intrauit israel in egyptũ: ꝛ ia-
cob accola fuit in terra cham. t
auxit populũ suũ vehemẽter: ꝛ fir-
mauit eum sup inimicos ei⁹. õ-
uertit cor eorũ vt odirẽt populum
eius: et dolũ facerẽt in seruos eius.
isit moysen seruũ suum: aaron
quẽ elegit ipsum. osuit i eis ver
ba signorũ suorꝫ: et pdigiorꝫ in tra
cham. isit tenebras et obscura-
uit: et nõ exacerbauit sermones su
os. õuertit aquas eorum in san

guinē: & occidit pisces eoꝝ. Et edi-
dit terra eoꝝ ranas: in penetralibꝰ
regum ipsoꝝ. Dixit & venit cino-
mia: & cinifes ī oībus finibus eorū.
Posuit pluuias eoꝝ grandinem:
ignem cōburentem in terra ipsoꝝ.
Et percussit vineas eoꝝ & ficulne
as eoꝝ: et cōtriuit lignū finiū eoꝝ.
Dixit et venit locusta: & brucꝰ cu-
ius non erat numerus. Et come-
dit oīe fenū in terra eorū: et come-
dit oēm fructū terre eorū. Et per-
cussit oīe primogenitum in terra
eorū: primitias oīs laboris eorū.
Et eduxit eos cū argento & auro:
et nō erat ī tribubꝰ eorū infirmus.
Letata est egyptus in profectiōe
eoꝝ: quia incubuit timor eorū sup
eos. Expādit nubem in protectio
nem eorū: et ignē vt luceret eis per
noctē. Petierūt et venit coturnix:

et pane celi saturauit eos. Dirupit petrã et fluxerũt aq̃: abierũt ĩ sicco flumina. Quõ memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abrahã puerũ suum. Et eduxit populum suum ĩ exultatione: et electos suos ĩ leticia. Et dedit illis regiões gẽtiũ: et labores populorum possederũt. Vt custodiant iustificatiões eius: et legem eius requirãt. Gloria pr̃i. Sicut erat. An. Bñdic anima mea domino. Psalmus. cv.

Confitemini dño qm̃ bon⁹: qm̃ ĩ sclm mĩa ei⁹. Quis loquetur potentias domini auditas faciet oĩes laudes ei⁹. Beati qui custodiũt iudicium et faciunt iusticiam: ĩ omni tempore. Memẽto nostri domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. Ad videndũ in bonitate electorum tuo

rum / ad letādum in leticia gentis tue: vt lauderis cū hereditate tua. Peccauim⁹ cum patrib⁹ nostris: iniuste egimus iniquitatē fecim⁹. Patres nostri i egypto non intellexerunt mirabilia tua: nō fuerūt memores multitudinis misericordie tue. Et irritauerūt ascendentes i mare: mare rubrū. Et saluauit eos propter nomē suū: vt notā faceret potētiā suam. Et icrepuit mare rubrum et exsiccatū est: & deduxit eos i abyssis sicut in deserto. Et saluauit eos de manu odiētiū & redemit eos de manu iimici. Et operuit aqua tribulātes eos: vnus ex his non remāsit. Et crediderūt in verbis eius: & laudauerunt laudem eius. Cito fecerūt obliti sunt operū eius: & non sustinuerunt cōsilium eius. Et cōcupierunt con-

cupiscẽtiam in deserto: et tentaue-
runt deum in inaquoso. t dedit
eis petitionẽ ipsoꝝ:et misit saturi-
tatem ĩ aĩas eorũ. t irritauerũt
moysen in castris:aaron sanctũ do
mini. pta est terra ⁊ deglutiuit
dathan: ⁊ operuit sup cõgregatio-
nẽ abyron. t exarsit ignis in sy-
nagoga eoꝝ: flamma cõbussit pec-
catores. t fecerũt vitulũ ĩ oreb:
et adorauerũt sculptile. t muta
uerũt gloriã suã : in similitudinez
vituli comedẽtis fenũ. bliti sũt
deũ qui saluauit eos/ qui fecit ma-
gnalia ĩ egypto/mirabilia in terra
cham/ terribilia ĩ mari rubro. t
dixit vt disperderet eos:si nõ moy-
ses electus eius stetisset ĩ cõfractio-
ne in cõspectu eius. t auerteret
iram eius ne disperderet eos: ⁊ pro
nichilo habuerũt terrã desiderabi-

lem. Non crediderūt verbo eius ⁊
murmurauerūt ī tabernaculis su-
is: nō exaudierunt vocem domini.
Et leuauit manū suam sup eos:
vt prosterneret eos in deserto. Et
vt deiiceret semē eorum in natiōi-
bus: ⁊ dispderet eos in regionibus
Et iitiati sūt beelphegor: ⁊ come-
derunt sacrificia mortuorum. Et
irritauerūt eū ī adinuētiōib⁹ suis:
et multiplicata est ī eis ruina. Et
stetit phinees et placuit: et cessauit
quassatio. Et reputatum est ei in
iusticiā: in generatiōe ⁊ generatio
nem vsq; ī sempiternum. Et irri-
tauerūt eū ad aquas contradictio-
nis: et vexatus est moyses propter
eos: quia exacerbauerūt spiritum
eius. Et distixit in labiis suis: nō
disperdiderūt gētes quas dixit do-
min⁹ illis. Et ꝯmixti sūt iter gen

tes & didicerūt opera eorum / et ser-
uiūt sculptilibus eorum: & factum
est illis i scandalum. Et immola-
uerūt filios suos: et filias suas de-
moniis. Et effuderūt sanguinem
innocētem: sanguinem filioꝝ suo-
rum & filiarū suaꝝ: quas sacrifica-
uerūt sculptilibus chanaam. Et
interfecta est terra i sanguinibus
et cōtaminata est in operibus eoꝝ:
et formati sunt i adinuētionibus
suis. Et iratus est furore dominꝰ
in populum suum: & abominatus
est hereditatem suā. Et tradidit
eos i manus gentium: et domina-
ti sunt eorum qui oderūt eos. Et
tribulauerunt eos inimici eorum:
& humiliati sūt sub manibus eoꝝ:
sepe liberauit eos. Ipsi autē exa-
cerbauerunt eum in consilio suo: &
humiliati sūt i iniqtatibꝰ suis. Et

vidit cũ tribularent̃: ⁊ audiuit ora
tionẽ eorũ. E t memor fuit testa=
menti sui: ⁊ penituit eũ scd̃m mul=
titudinez misericordie sue. E t de=
dit eos ĩ misericordias: in cõspectu
oĩm qui ceperant eos. S aluos fac
nos dñe de⁹ noster: et cõgrega nos
de natiõibus. V t cõfiteamur no=
mini sancto tuo: ⁊ gloriemur ĩ lau
de tua. B enedictus dñs deus isra=
el a seculo et vsq; ĩ seculum: ⁊ dicet
omnis populus fiat fiat. ps. cvi.

C Onfitemini dño qm̃ bon⁹:
qm̃ in seculũ mĩa eius. D i=
cãt qui redempti sunt a dño / quos
redemit de manu inimici: de regio
nibus cõgregauit eos. A solis or=
tu ⁊ occasu: ab aqlone ⁊ mari. E r=
rauerũt in solitudine in inaquoso:
viã ciuitatis habitaculi non inue=
nerũt. E surientes ⁊ sitientes: aĩa

eorum i ipsis defecit. Et clamaue-
rūt ad dominū cū tribularentur ꝛ
de necessitatibꝰ eorum eripuit eos.
Et deduxit eos in viam rectā: vt
irēt i ciuitatem habitatiōis. Con
fiteātur dn̄o mīe eius: et mirabilia
eiꝰ filiis hominū. Quia satiauit
aīaz inanē: ꝛ aīam esurientē satia-
uit bonis. Sedentes in tenebris ꝛ
vmbra mortis: victos in mendici-
tate ꝛ ferro. Quia exacerbauerūt
eloquia dei: ꝛ cōsilium altissimi ir-
ritauerūt. Et humiliatū est in la-
boribus cor eorū: et infirmati sunt
nec fuit qui adiuuaret. Et clama-
uerūt ad dn̄m cum tribularētur: ꝛ
de necessitatibus eoꝝ liberauit eos
Et eduxit eos de tenebris et vm-
bra mortis: et vincula eorū dirupit.
Confiteātur dn̄o mīe eiꝰ: et mira
bilia eius filiis hoīm. Qr cōtriuit

portas ereas: et vectes ferreos confre-
git. Suscepit eos de via iniquitatis
eorum: propter iniusticias enim suas hu-
miliati sunt. Omnem escam abomina
ta est anima eorum: et appropiquauerunt
vsque ad portas mortis. Et clama-
uerunt ad dominum cum tribularentur: et de ne
cessitatibus eorum liberauit eos. Mi-
sit verbum suum et sanauit eos: et eri-
puit eos de interitionibus eorum.
Confiteantur domino misericor
die eius: et mirabilia eius filiis ho-
minum. Et sacrificent sacrificium
laudis: et annuncient opera eius in
exultatione. Qui descendunt mare
in manibus: facientes operationem
in aquis multis. Ipsi viderunt ope-
ra domini: et mirabilia eius in profun-
do. Dixit et stetit spiritus procelle:
et exaltati sunt fluctus eius. Ascen
dunt vsque ad celos et descendunt vsque

ad abyssos: aiam eorũ in malis ta-
bescebat. Turbati sũt et moti sũt
sicut ebrius: et om̃is sapientia eoꝝ
deuorata est. Et clamauerũt ad do-
minum cum tribularẽtur: ⁊ de ne-
cessitatibus eorũ eduxit eos. Et
statuit procellam eius in auram: ⁊
siluerũt fluctꝰ eius. Et letati sunt
quia siluerũt: ⁊ deduxit eos in por-
tum volũtatis eorum. Confiteã-
tur dño misericordie eius: et mira-
bilia eiꝰ filiis hominum. Et exal-
tent eum in ecclesia plebis: et in ca-
thedra seniorum laudẽt eum. Po-
suit flumina in desertum: ⁊ exitus
aquarum ĩ sitim. Terram fructi-
feram ĩ salsuginem: a malicia ĩha-
bitãtium in ea. Posuit desertum
in stagna aquarum: ⁊ terram sine
aqua ĩ exitus aquarum. Et collo-
cauit illic esuriẽtes: ⁊ constituerũt

ciuitatē habitationis. Et semina-
uerūt agros ⁊ plantauerūt vineas:
et fecerunt fructū natiuitatis. Et
bn̄dixit eis ⁊ multiplicati sunt ni-
mis: et iumēta eorꝝ nō minorauit.
Et pauci facti sūt ⁊ vexati sunt a
tribulatiōe malorꝝ ⁊ dolore. Effu
sa est cōtētio super principes: et er-
rare fecit eos in inuio ⁊ non in via.
Et adiuuit pauperem de iopia: et
posuit sicut oues familias. Uide-
bunt recti ⁊ letabūtur: ⁊ om̄is ini-
quitas opilabit os suū. Quis sa-
piēs ⁊ custodiet hec: ⁊ intelliget mi
sericordias dn̄i. Gl'ia. an. Uisita
nos domine i salutari tuo. ps. cvii.
PAratum cor meum deus pa
ratū cor meū: cātabo ⁊ psal-
lam i gloria mea. Exurge palte-
rium et cythara: exurgā diluculo.
Confitebor tibi in populis dn̄e: ⁊

psallā tibi i natiōibus. Q uia magna est sup celos mia tua: & usq ad nubes veritas tua. E xaltare sup celos deus/et sup oēm terram gloria tua: ut liberent dilecti tui. S aluum fac dextera tua et exaudi me: deus locutus est i sancto suo. E xultabo & diuidā sichimā: & cōuallē tabernaculorū dimetiar. M e9 est galaad & meus est manasses: et effraim susceptio capitis mei. I uda rex me9: moab lebes spei mee. I n idumeam extendam calciamentū meum: michi alienigene amici facti sunt. Q uis deducet me in ciuitatem muunitam: quis deducet me usq i idumeā. N ōne tu deus qui repulisti nos: & non exibis deus in virtutib9 nostris. D a nobis auxilium de tribulatiōe: quia vana salus hominis. I n deo faciem9 vir-

tutem: & ipse ad nichilum deducet inimicos nostros. Psalmus.cviii.

D Eus laudē meam ne tacueris: quia os peccatoris et os dolosi super me apertū est. Locuti sūt aduersū me lingua dolosa: & sermonibus odii circūdederūt me et expugnauerūt me gratis. Pro eo vt me diligerent detrahebāt michi: ego autem orabam. Et posuerunt aduersum me mala p bonis: et odiū p dilectione mea. Constitue sup eū peccatorē: & diabolus stet a dextris eius. Cum iudicat exeat condemnatus: & oratio eius fiat in peccatū. Fiant dies eius pauci: et episcopatū eius accipiat alter. Fiant filie eius orphani: et vxor eius vidua. Nutātes transferantur filii eius et mēdicēt: & eiiciantur de habitatiōibus suis. Scrutetur fene-

ratoꝛ omnem ſubſtātiā eius: et diſ-
ripiant alieni laboꝛes ei⁹. Nō ſit
illi adiutoꝛ: nec ſit q̄ miſereatur pu
pillis eius. Fiant nati eius i inte-
ritum: i generatione vna deleatur
nomē eius. In memoꝛiam rede-
at iniquitas patrum eius i conſpe-
ctu ḋni: et peccatum matris ei⁹ nō
deleatur. Fiāt ꝯtra dominū ſem-
per/ ⁊ diſpereat de terra meṁoꝛia eo-
rum: pꝛo eo quod non eſt recoꝛdat⁹
facere miaꝫ. Et perſecutus eſt ho-
minē inopem ⁊ mendicū: ⁊ cōpun-
ctū coꝛde moꝛtificare. Et dilexit
maledictionē et veniet ei: ⁊ noluit
bn̄dictionem ⁊ elongabitur ab eo.
Et induit maledictionē ſicut ve-
ſtimētū: ⁊ intrauit ſicut aqua i in-
terioꝛa ei⁹ ⁊ ſicut oleum in oſſibus
eius. Fiat ei ſicut veſtimētū quo
operit: et ſicut zona qua ſemp pre-

cingitur. Hoc opus eorum qui de-
trahunt michi apud dn̄m: et qui lo-
quūtur mala aduersus aīam meā
Et tu dn̄e fac mecum propter no-
men tuū: quia suauis est mīa tua.
Libera me qr egenus et paup ego
sū: et cor meū cōturbatum est intra
me. Sicut vmbra cū declinat abla
tus sum: et excussus sū sicut locuste
Genua mea īfirmata sunt a ieiu-
nio: et caro mea immutata est pro-
pter oleū. Et ego fact9 sum oppro
briū illis: viderūt me et mouerunt
capita sua. Adiuua me dn̄e deus
me9: saluū me fac secūdum mīam
tuā. Et sciēt quia manus tua hec
et tu domine fecisti eā. Maledicēt
illis et tu benedices: qui insurgūt ī
me cōfundātur / seruus autē tuus
letabit. Induant qui detrahunt
michi pudore: et operiātur sicut di

ploide cõfusione sua. Confitebor
dño nimis in ore meo: et in medio
multoꝝ laudabo eũ. Qui astitit a
dextris paupis: vt saluũ faceret a
psequẽtib⁹ aĩaz meã. Gloria pa.
Confitebor dño nimis in ore meo.

¶ Dñica die. Ad vesperas ps. cix.

Dixit domin⁹ domino meo:
sede a dextris meis. Do-
nec ponam inimicos tuos: scabel-
lum pedum tuorũ. Virgam vir-
tutis tue emittet dñs ex syõ: dñare
ĩ medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecũ pri-
cipiũ ĩ die virtutis tue ĩ splẽdorib⁹
sctõꝝ: ex vtero ãte luciferꝝ genui te.
Iurauit dñs ꝛ non penitebit eũ:
tu es sacerdos ineternũ scdm ordinẽ
melchisedech. Dñs a dextris tuis
cõfregit in die ire sue reges. Iudi
cabit in natiõibus ĩplebit ruinas:
cõquassabit capita in terra multo-

rum. De torrēte in via bibit: pro-
pterea exaltabit caput. Gloria pa-
tri. an. Sede a dextris meis dixit
dominus domino meo. ps. cx.

Confitebor tibi dñe in toto
corde meo: i consilio iustorū
et cōgregatione. Magna opa dñi:
exquisita i omnes volūtates eius.
Confessio et magnificentia opus
eius: & iusticia eius manet in secu-
lum seculi. Memoriam fecit mira
biliū suor misericors et miserator
dñs: escam dedit timētib⁹ se. Me-
mor erit i seculum testamenti sui:
virtutem operum suorum annū-
ciabit pplo suo. Ut det illis here-
ditatem gētium: opera manuum
eius vitas & iudiciū. Fidelia om
nia mādata eius confirmata in se-
culū seculi: facta in veritate & equi-
tate. Redēptionē misit dñs popu

lo suo: mandauit in eternum testa-
mētū suū. Sanctū et terribile no-
mē eius: initiū sapiētie timor dñi.
Intellectus bonus omnibus faciē-
tibus eū: laudatio ei9 manet i secu-
lū seculi. Gloria. Aña. Fidelia oia mā-
data ei9: cōfirmata i sclȝ sclī.

Beatus vir qui timet dñm: i
mādatis eius volet nimis.
Potens in terra erit semē eius: ge-
neratio rectorū benedicetur. Gloria
et diuitie i domo eius: et iusticia ei9
manet in seculū seculi. Exortum
est i tenebris lumen rectis: miseri-
cors et miserator et iustus. Iocun-
dus homo qui miseretur et cōmo-
dat/disponit sermones suos i iudi-
cio: quia ieternum non commoue-
bitur. In memoria eterna erit iu-
stus: ab auditiōe mala nō timebit
Paratum cor ei9 sperare i dño: cō-

firmatū est coꝛ eius nō ꝯmouebit̄:
donec despiciat inimicos suos. Dis
persit dedit pauperib⁹ iusticia ei⁹
manet i seculū seculi: coꝛnu ei⁹ exal
tabit̄ i glīa. Pctōꝛ videbit ⁊ irasce
tur dētibus suis fremet ⁊ tabescet:
desideriū pctōꝛ pibit. Glīa. Ꝑ. In
mandatis ei⁹ volet nimis. ps. cxii.

Laudate pueri dn̄z: laudate
nomen dn̄i. Sit nomē dn̄i
benedictum: ex hoc nūc ⁊ vsq̄ in se
culū. A solis oꝛtu vsq̄ ad occasū:
laudabile nomē dn̄i. Excelsus su-
per oēs gētes dn̄s: et sup celos glīa
eius. Quis sicut dn̄s deus noster:
q̄ i altis habitat humilia respicit i
celo et i terra. Suscitās a tra ino-
pem: et de stercoꝛe erigēs pauperē.
Ut collocet eū cū pꝛicipib⁹: cū pꝛi
cipibus ppli sui. Qui habitare fa-
cit sterilē in domo: matrē filioꝛum

letantem. Gloria. An. Sit nomen dñi benedictum in secula. ps. cxiii.

In exitu israel de egypto: domus iacob de populo barbaro. Facta est iudea sanctificatio ei⁹: israel potestas eius. Mare vidit ꝛ fugit iordanis cõuersus est retrorsum. Montes exultauerũt vt arietes: ꝛ colles sicut agni ouium. Quid est tibi mare ꝙ fugisti: et tu iordanis quia conuersus est retrorsum. Montes exultastis sicut arietes: et colles sicut agni ouium. A facie dñi mota est terra: a facie dei iacob. Qui conuertit petram in stagna aquarũ: ꝛ rupem in fontes aquarum. Nõ nobis domine nõ nobis: sed nomini tuo da gloriam. Sup misericordia tua ꝛ veritate tua: nequãdo dicãt gẽtes vbi est deus eorum. Deus aũt noster

in celo: omnia quecumqz voluit fecit
Simulachra gētium argētum et
aurum: opera manuū hominum.
Os habēt et non loquētur: oculos
habēt & non videbunt. Aures ha
bent et non audiēt: nares habent &
non odorabunt. Manus habēt et
non palpabūt pedes habent & non
ambulabūt: nō clamabunt in gut
ture suo. Similes illis fiāt qui fa-
ciunt ea: et omnes qui confidūt in
eis. Domus israel sperauit i dño:
adiutor eorum & protector eorū est
Domus aaron sperauit i dño: ad
iutor eorū et ptector eorꝝ est. Qui
timent dñm sperauerunt i dño: ad
iutor eorꝝ et ptector eorū est. Dñs
memor fuit nostri: & benedixit no-
bis. Benedixit domui israel: bene
dixit domui aaron. Benedixit oī-
bus qui timēt dominū: pusillis cū

maioribus. Adiiciat dominꝰ sup
vos: et sup filios vestros. Benedi-
cti vos a dño: qui fecit celũ et terrã.
Celum celi dño: terrã autez dedit
filiis hominũ. Nõ mortui lauda-
bũt te dñe: neq; oẽs qui descendũt
in infernũ. Sed nos qui viuimus
benedicimꝰ domino: ex hoc nunc ⁊
vsq; in seculum. Gloria. Aña. Nos
q̃ viuimus benedicimus domino.

C Feria ii. Ad vesperas. ps. cxiiii.

Dilexi quoniã exaudiet dñs
vocẽ orationis mee. Quia
īclinauit aurẽ suam michi: et ī die-
bus meis inuocabo. Circundede-
rũt me dolores mortis: et pericula
inferni inuenerunt me. Tribula-
tionem ⁊ dolorem inueni: et nomẽ
dñi inuocaui. O dñe libera animã
meã misericors dñs ⁊ iustus: ⁊ de-
us nr̃ miseretur. Custodiens par-

uulos dominꝰ: humiliatꝰ sum ⁊ li
berauit me. Conuertere aīa mea ī
requiē tuā: quia dn̄s benefecit tibi
Quia eripuit aīaʒ meā de morte
oclos meos a lachrymis: pedes me
os a lapsu. Placebo dn̄o: in regiōe
viuoꝝ. Gloria. An. Inclinauit do-
minꝰ aurem suam michi. Ps. cxv.
Credidi propter quod locutꝰ
sum: ego aūt humiliatus sū
nimis. Ego dixi in excessu meo:
oīs homo mēdax. Quid retribuā
dn̄o: ꝓ oībus que retribuit michi.
Calicē salutaris accipiā: et noīē
dn̄i īuocabo. Uota mea dn̄o red-
dā corā oī populo eiꝰ: p̄ciosa ī cōspe
ctu dn̄i mors sanctoꝝū eius. O dn̄e
qꝛ ego seruus tuꝰ: ego seruus tuus
et filiꝰ ancille tue. Dirupisti vīcu
la mea/tibi sacrificabo hostiā lau-
dis: ⁊ noīē domini īuocabo. Uo

ta mea domino reddam in conspe-
ctu omnis populi eius: i atriis do-
mus domini in medio tui hierusa-
lem. Gloria patri. An. Credidi pro
pter quod locutus sum. ps. cxvi.

Laudate dñz oẽs gẽtes: lau-
date eũ oẽs ppłi. Qm con-
firmata est sup nos mĩa ei⁹: et veri
tas dñi manet ieternũ. Gloria. An.
Laudate dñm oẽs gẽtes. ps. cxvii.

Confitemini dño qm bon⁹:
quoniã in seculum mĩa ei⁹.
Dicat nũc israel qm bonus: qm i
seculum mĩa eius. Dicat nũc do-
mus aaron: qm i seculum mĩa ei⁹.
Dicat nũc qui timet dominum:
quoniam in seculum misericordia
ei⁹. De tribulatiõe mea inuocaui
dñm: et exaudiuit me in latitudine
dñs. Dominus michi adiutor: non
timebo quid faciat michi hõ. Do-

min⁹ michi adiutoꝝ: ⁊ ego despici-
am inimicos meos. Bonū est con
fidere in domino: q̄ꝫ cōfidere in ho-
mine. Bonū est spare i dño: q̄ꝫ spe-
rare in pꝛīcipibus. Omnes gētes
circuierūt me: ⁊ i nomine dñi quia
vltus sum i eos. Circūdantes cir-
cūdederūt me: et in nomine dñi: qꝛ
vltus sum i eos. Circūdedeꝛt me
sicut apes ⁊ exarserunt sicut ignis
in spinis: et i nomine domini quia
vltus sum i eos. Impulsus euer-
sus sum vt caderem: et domin⁹ su-
scepit me. Foꝛtitudo mea et laus
mea dominus: et factus est michi i
salutem. Vox exultatiōis et salu-
tis: i tabernaculis iustoꝝ. Dexte-
ra domini fecit ꝟtutē dextera dñi
exaltauit me: dextera domini fecit
virtutē. Non moꝛiar sed viuam:
et narrabo opera dñi. Castigans

castigauit me dñs: ⁊ morti nõ tra-
didit me. Aperite michi portas iu-
sticie ⁊ ingressus in eas confitebor
dño: hec porta dñi iusti intrabūt in
eã. Confitebor tibi qm̄ exaudisti
me: ⁊ fact⁹ es michi in salutē. La-
pidem quem reprobauerunt edifi-
cantes: hic factus est i caput angu-
li. A dño factum est istud: ⁊ est mi
rabile in oculis nr̄is. Hec est dies
quam fecit dñs: exultemus et lete-
mur in ea. O dñe saluum me fac o
dñe bene prosperare: benedict⁹ qui
venit i nomine dñi. Benedixim⁹
vobis de domo dñi: deus dñs et il-
luxit nobis. Constituite diem so-
lēnē in condensis: vsq3 ad cornu al-
taris. Deus meus es tu ⁊ confite-
bor tibi: deus meus es tu ⁊ exalta-
bo te. Confitebor tibi quoniã ex-
audisti me: ⁊ factus es michi i salu

tem. Cōfitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ i seculum mīa eius.
Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dn̄i. Beati qui scrutātur testimonia eius: i toto corde exquirūt eū. Nō enim qui operātur iniq̄tatē: in viis eius ambulauerūt. Tu mandasti mā data tua: custodiri nimis. Utinā dirigātur vie mee: ad custodiēdas iustificatiōes tuas. Tunc nō confundar: cū perspexero in omnibus mandatis tuis. Confitebor tibi i directione cordis: in eo qđ didici iudicia iusticie tue. Iustificationes tuas custodiā: non me derelinquas vsq̄quaq̄. In quo corrigit adolescentior viā suā: in custodiēdo sermones tuos. In toto corde meo exq̄siui te: ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abscōdi elo

quia tua:vt nō peccē tibi. Benedi
ctus es dñe:doce me iuſtificactiōes
tuas. In labiis meis pronūciaui:
oīa iudicia oris tui. In via teſti
moniorū tuorꝫ delectatꝰ ſum:ſicut
ī oībꝰ diuitiis. In mandatis tuis
exercebor:et cōſiderabo vias tuas.
In iuſtificationibꝰ tuis medita-
bor non obliuiſcar ſermones tuos.
Retribue ſeruo tuo viuifica
me:⁊ cuſtodiā ſermones tu-
os. Reuela oculos meos: et conſi-
derabo mirabilia de lege tua. In
cola ego ſum ī terra:nō abſcondas
a me mādata tua. Cōcupiuit aīa
mea deſiderare iuſtificationes tu-
as:ī oīni tēpore. Increpaſti ſuper
bos:maledicti qui declināt a man-
datis tuis. Aufer a me opprobriū
et contemptum:qꝛ teſtimonia tua
exquiſiui. Etenim ſederūt princi

pes et aduersũ me loquebãtur: ser-
uus autẽ tu⁹ exacerbatur in iustifi
cationibus tuis. Nam ꝛ testimo-
nia tua meditatio mea est: et cõsili
um meũ iustificatiões tue. Adhe
sit pauimẽto aĩa mea: viuifica me
secũdũ verbũ tuũ. Uias meas an
nũciaui ꝛ exaudisti me: doce me iu
stificatiões tuas. Uiã iustificatio
num tuarum instrue me: ꝛ exerce-
boꝛ ĩ mirabilibus tuis. Dormita
uit anima mea pꝛe tedio: confirma
me ĩ verbis tuis. Uiam iniq̃tatis
amoue a me: ꝛ de lege tua miserere
mei. Uiam ꝟitatis elegi: iudicia
tua nõ sũ oblit⁹. Adhesit testimo
niis tuis dñe: noli me ꝯfũdere. Ui
am mandatoꝝ tuoꝛũ cucurri: cũ di
latasti coꝛ meũ. Gloꝛia. Iudicĩs
añ. Domin⁹ regit me et nichil mi-
chi deerit: ĩ loco pascue ibi me collo

cauit. In feriis. an. Deus exaudi ora-
tionem meam auribus percipe ver-
ba oris mei. In feriis post aduentum
an. Ueni et libera nos deus noster.

Ad tertiam. Psalmus.

Legem pone michi dñe viam
iustificationum tuarum: et
exquirã eã semp. Da michi intel-
lectum et scrutabor legem tuam: et
custodiam illam in toto corde meo
Deduc me in semita mandatorũ
tuorum: quia ipsam volui. Inclina
cor meum in testimonia tua: et nõ
in auariciam. Auerte oculos me-
os ne videãt vanitatẽ: i via tua vi-
uifica me. Statue seruo tuo eloq-
um tuum: in timore tuo. Ampu-
ta opprobriũ meũ quod suspicatus
sũ: quia iudicia tua iocũda. Ecce cõ-
cupiui mãdata tua: i eqtate tua vi-
uifica me. Et veniat sup me mia

tua dñe: salutare tuũ scd̃z eloquiũ
tuum. Et respondebo exprobran-
tibus michi verbũ: quia speraui in
sermonib⁹ tuis. Et ne auferas de
ore meo v̄bũ veritatis vsqꝫquaqꝫ:
quia in iudicis tuis supersperaui.
Et custodiã legem tuaz semper:
in seculum et i seculum seculi. Et
ambulabã in latitudine: quia mã-
data tua exquisiui. Et loquebar
in testimoniis tuis in conspectu re
gum: et non confundebar. Et me
ditabar in mandatis tuis: que di-
lexi. Et leuaui manus meas ad
mandata tua que dilexi: exercebor
in iustificationibus tuis. ps.
Memor esto verbi tui seruo
tuo: i quo michi spẽ dedisti
Hec me consolata est in humilita
te mea: quia eloquium tuum viui
ficauit me. Superbi inique age-

bāt vſqꝫquaqꝫ: a lege autē tua non
declinaui. Memoꝛ fui iudicioꝛum
tuoꝛum a ſeculo domine: et conſo-
latus ſum. Defectio tenuit me: p
peccatoꝛibus derelinquentibus le-
gē tuam. Cantabiles michi erāt
iuſtificationes tue: in loco peregri-
natiōis mee. Memoꝛ fui nocte no-
minis tui domine: et cuſtodiui le-
gem tuam. Hec facta eſt michi: qꝛ
iuſtificatiōes tuas exquiſiui. Poꝛ-
tio mea domine: dixi cuſtodire le-
gem tuam. Depꝛecatus ſum faci-
em tuam i toto coꝛde meo: miſere-
re mei ſecūdū eloquiū tuum. Co-
gitaui vias meas: et cōuerti pedes
meos i teſtimonia tua. Paratus
ſum et nō ſum turbatus: vt cuſto-
diam mandata tua. Funes pctō-
rū circūplexi ſūt me: et legeꝫ tuam
nō ſum oblitus. Media nocte ſur-

gebam ad confitendum tibi: super
iudicia iustificationis tue. Parti-
ceps ego sum omniū timētiū te: et
custodientiū mandata tua. Mise-
ricoꝛdia tua domine plena est ter-
ra: iustificatiões tuas doce me. ps.
Bonitatem fecisti cum seruo
tuo dñe: scdm verbū tuum.
Bonitatem et disciplinā ⁊ sciētiā
doce me: qꝛ mandatis tuis credidi.
Pꝛiusq̄ humiliarer ego deliq̄: pꝛo
pterea eloquium tuum custodiui.
Bonus es tu: et ī bonitate tua do-
ce me iustificatiões tuas. Multi-
plicata est sup̄ me iniquitas super-
boꝝ: ego aūt ī toto coꝛde meo scru-
taboꝛ mādata tua. Coagulatum
est sicut lac coꝛ eoꝝ: ego vero legem
tuam meditatus sum. Bonū mi-
chi quia humiliasti me: vt discā iu
stificationes tuas. Bonum michi

lex oris tui: sup milia auri & argēti
Man⁹ tue fecerūt me & plasmaue
runt me: da michi intellectū vt di-
scā mādata tua. Qui timēt te vi-
debūt me et letabūtur: qꝛ in verba
tua supsperaui. Cognoui dñe qꝛ
equitas iudicia tua: et i ỽitate tua
hūiliasti me. Fiat mīa tua vt cō-
soletur me: secūdū eloquiū tuū ser
uo tuo. Veniāt michi miseratio-
nes tue et viuā: quia lex tua medi-
tatio mea est. Confundātur sup-
bi quia iiuste iniquitatem fecerūt
in me: ego autem exercebor in mā-
datis tuis. Conuertātur michi ti-
mentes te: et qui nouerūt testimo-
nia tua. Fiat cor meum immacu
latum i iustificationibus tuis: vt
non cōfundar. Gloria. In domi-
nicis. ā. Laus & perēnis gloria deo
patri & filio: sācto simul paraclyto

In secula seculorum. In feriis. añ.
Veniãt michi domine miseratio-
nes tue et viuam. In feriis per ad-
uentum. añ. Tuam domine excita
potentiam et veni ad saluandum
nos. ¶ Ad tertiam. ⁘ Psalmus.
Defecit in salutare tuũ ani-
ma mea: et i verbũ tuũ sup-
speraui. Defecerunt oculi mei elo
quiũ tuũ: dicentes quãdo consola-
beris me. Q2 fact9 sum sicut vter
i pruina: iustificatiões tuas nõ sum
oblitus. Quot sũt dies serui tui:
qñ facies de psequẽtib9 me iudiciũ
Narrauerũt michi iniqui fabula-
tiões: sed nõ vt lex tua. Omnia mã
data tua veritas: iniqui psecuti sũt
me adiuua me. Paulominus con-
summauerũt me in terra: ego au-
tẽ non dereliqui mãdata tua. Se-
cundũ miam tuam viuifica me: et

custodiã testionia oris tui. In eternum domine: verbũ tuum permanet in celo. In generatiõe et generationẽ veritas tua: fundasti terrã et ꝑmanet. Ordinatiõe tua ꝑseuerat dies: qm̃ oĩa seruiũt tibi. Nisi ꝙ lex tua meditatio mea ẽ: tũc forte periissem in hũilitate mea. In eternũ non obliuiscar iustificationes tuas: qꝛ in ipsis viuificasti me. Tuus sum ego saluũ me fac: quoniã iustificationes tuas exquisiui. Me expectauerũt peccatores vt ꝑderẽt me: testimonia tua intellexi. Omnis cõsũmatiõis vidi finem: latum mandatũ tuum nimis.

Quomodo dilexi legem tuã domine: tota die meditatio mea est. Sup inimicos meos prudẽtẽ me fecisti mandato tuo: quia in eternũ michi est. Super oẽs docẽ-

tes me intellexi: quia teſtionia tua
meditatio mea eſt. Super ſenes ĩ-
tellexi: quia mandata tua queſiui.
Ab oĩ via mala ꝓhibui pedes me
os: vt cuſtodiã ꝟba tua. A iudici-
is tuis nõ declinaui: qꝛ tu legẽ po-
ſuiſti michi. Quã dulcia faucibꝰ
meis eloquia tua: ſup mel oꝛi meo.
A mãdatis tuis ĩtellexi: pꝛopter-
ea odiui omnem viam ĩiquitatis.
Lucerna pedibꝰ meis verbũ tuũ:
et lumen ſemitis meis. Iuraui ⁊
ſtatui cuſtodire iudicia iuſticie tue
Humiliatus ſum vſqꝫquaqꝫ dñe:
viuifica me ſecundũ verbum tuũ.
Volũtaria oꝛis mei beneplacita
fac domine: et iudicia tua doce me.
Anima mea ĩ manibꝰ meis ſem-
per: ⁊ legem tuã nõ ſũ oblitꝰ. Po-
ſuerunt pctõꝛes laqueũ michi: ⁊ de
mãdatis tuis non erraui. Heredi-

tate acquisiui testimonia tua ineternum: quia exultatio cordis mei sunt.
Inclinaui cor meum ad faciēdas iustificationes tuas ineternum: propter retributionem. Psalmus.
INiquos odio habui: et legem tuā dilexi. Adiutor et susceptor meus es tu: et in verbū tuum supersperaui. Declinate a me maligni: et scrutabor mandata dei mei. Suscipe me secundum eloquium tuum et viuam: et non confundas me ab expectatiōe mea. Adiuua me et saluus ero: et meditabor in iustificatiōibus tuis semper. Spreuisti omnes discedentes a iudiciis tuis: quia iniusta cogitatio eorum. Preuaricātes reputaui oēs peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudiciis enī tuis timui. Feci

iudicium et iusticiam: non tradas
me calumniantibus me. Suscipe
seruū tuum in bonum: nō calum-
niētur me superbi. Oculi mei de-
fecerūt in salutare tuum: et in elo-
quiū iusticie tue. Fac cum seruo
tuo secundū misericordiaz tuam:
& iustificatiōes tuas doce me. Ser
uus tuus sum ego: da michi itelle-
ctū vt sciā testimonia tua. Tem-
pus faciendi domine: dissipauerūt
legem tuā. Ideo dilexi mandata
tua: super aurum & topazion. Pro
pterea ad omnia mādata tua diri-
gebar: omnem viam iniquam odio
habui. Gloria patri. In dñicis. ā.
Gloria laudis resonet i ore omni-
um patri genitequꝫ proli spiritui san-
cto pariter resultet laude perenni.
In feriis. āñ. Non confundas me
domine ab expectatione mea. In

aduentu. an. In tuo aduentu erue
nos domine. ¶ Ad nonã. Psalmꝰ.

MIrabilia teſtĩonia tua dñe:
ideo ſcrutata eſt ea aĩa mea
Declaratio ſermonum tuoꝝ illu-
minat: et ĩtellectum dat paruulis.
Os meum aperui et attraxi ſpm̃:
qꝛ mãdata tua deſiderabã. Aſpi-
ce in me ⁊ miſerere mei: ſecundum
iudiciũ diligẽtium nomen tuum.
Greſſus meos dirige ſecundũ elo-
quiũ tuũ: et nõ dñetur mei omnis
iniuſticia. Redime me a calũniis
hominũ: vt cuſtodiã mãdata tua.
Faciem tuã illumina ſuꝑ ſeruuꝫ
tuũ: ⁊ doce me iuſtificatiões tuas.
Exitus aquarũ deduxerũt oculi
mei: quia nõ cuſtodierũt legẽ tuã.
Iuſtus es dñe: ⁊ rectũ iudiciũ tu-
um. Mãdaſti iuſticiã teſtimonia
tua: ⁊ veritatẽ tuã nimis. Tabe-

scere me fecit zelus me⁹: quia obli-
ti sūt verba tua iimici mei. Igni-
tum eloquium tuum vehemēter:
et seruus tu⁹ dilexit illud. Dole-
scētulus sū ego ꝛ cōtempt⁹: iustifi-
catiōes tuas nō sū oblitus. Iusti
cia tua iusticia ineṫnū: ꝛ lex tua ve
ritas. Tribulatio ꝛ angustia iue-
nerūt me: mandata tua meditatio
mea est. Equitas testionia tua i-
eṫnū: itellectū da michi ꝛ viuā. ps.
CLamaui i toto corde exaudi
me dñe: iustificationes tuas
requiram. Clamaui ad te saluū
me fac: vt custodiam mādata tua.
Preueni i maturitate ꝛ clamaui:
in verba tua supersperaui. Preue-
nerunt oculi mei ad te diluculo: vt
meditarer eloquia tua. Vocē me-
am audi secūdum misericordiam
tuam domine: et secūdū iudicium

Sfam[illegible]

tuum viuifica me. Appropinqua-
uerũt persequẽtes me iniquitati:
a lege aũt tua lõge facti sunt. Pro
pe es tu domine: ⁊ om̃es vie tue ve-
ritas. Initio cognoui de testimo-
niis tuis: qꝛ ĩ eternum fundasti ea.
Vide hũilitatẽ meã et eripe me:
quia legẽ tuã nõ sum oblit⁹. Iu-
dica iudiciũ meũ ⁊ redime me: pro-
pter eloquiũ tuũ viuifica me. Lõ-
ge a peccatoribus sal⁹: qꝛ iustifica-
tiones tuas nõ exquisierunt. Mi-
sericordie tue multe dñe: secũdum
iudiciũ tuũ viuifica me. Multi q̄
ꝑsequunt᷑ me ⁊ tribulãt me: a testi
moniis tuis non declinaui. Vidi
ꝑuaricãtes ⁊ tabescebã: qꝛ eloquia
tua nõ custodierũt. Vide quoniã
mãdata tua dilexi dñe: ĩ misericor-
dia tua viuifica me. Principiũ ver-
borum tuorum veritas: ĩ eternum

omnia iudicia iusticie tue. ❧ ps.

PRicipes psecuti sūt me gratis: ⁊ a verbis tuis formidauit cor meū. Letabor ego sup eloquia tua: sicut q̄ iuenit spolia multa. Iniq̄tatē odio habui ⁊ abominatus sum: legem aūt tuaꝫ dilexi. Septies ī die laudem dixi tibi: super iudicia iusticie tue. Pax multa diligētibus legem tuā: et nō est illis scandalū. Expectabam salutare tuū domine: ⁊ mādata tua dilexi. Custodiuit aīa mea testimonia tua: et dilexit ea vehementer. Seruaui mandata tua ⁊ testimonia tua: quia omnes vie mee ī conspectu tuo. Appropinquet deprecatio mea ī cōspectu tuo dñe: iuxta eloquium tuū da michi intellectū. Intret postulatio mea in conspectu tuo: scd̄ꝫ eloquiū tuū eripe me.

Eructabūt labia mea hymnum: cum docueris me iustificatiões tu-as. Pronūciabit lingua mea elo-quium tuū: q2 omnia mādata tua eq̄tas. Fiat manus tua vt saluet me: qm̄ mādata tua elegi. Concu piui salutare tuū dn̄e: ⁊ lex tua me ditatio mea est. Uiuet aīa mea et laudabit te: et iudicia tua adiuua-būt me. Erraui sicut ouis que pe-riit/q̄re seruū tuū: q2 mandata tua nō sum oblitus. Gloria patri. In dn̄ica. ān. Ex quo omnia per quem omnia in quo oīa: ipsi gloria i se-cula. In ferus. ā. Juxta eloquium tuum da michi intellectū domine. In feriis per aduentū. ā. Ueni do-mine ⁊ noli tardare relaxa facino-ra plebis tue israel. Psalmus. cxix.

AD dn̄z cū tribularer clama ui: ⁊ exaudiuit me. Domi

ne libera animã meã a labiis iniquis: et a lingua dolosa. Quid detur tibi aut quid apponat tibi: ad linguã dolosam. Sagitte potētis acute: cũ carbonibus desolatoriis. Heu michi q2 incolat9 me9 prolõgatus est / habitaui cũ habitãtib9 cedar: multũ icola fuit anima mea Cũ his qui oderũt pacē eram pacific9: cũ loquebar illis impugnabant me gratis. Gloria patri. An. Clamaui et exaudiuit me. ps. cxx.

Leuaui oclos meos i mõtes: vnde veniet auxilium michi. Auxiliũ meũ a dño: qui fecit celũ et terram. Non det i cõmotionem pedē tuũ: neq3 dormitet q custodit te. Ecce nõ dormitabit neq3 dormiet: q custodit israel. Dominus custodit te: dñs ptectio tua sup manũ dexterã tuã. Per diem

ſol non vret te:neq luna per noctē.
Dn̄s cuſtodit te ab om̄i malo:cu-
ſtodiat aīam tuā dn̄s. Dn̄s cuſto
diat introitum tuum ⁊ exitum tu
um:ex hoc nunc ⁊ vſq in ſeculum.
Gl̄ia pa. An. Auxiliū meū a dn̄o.
¶ Feria.iii. Ad veſperas. ps.cxxi.
LEtatus ſum ī his que dicta
ſunt michi: in domū domi-
ni ibim⁹. Stantes erāt pedes no-
ſtri:ī atriis tuis hieruſalem. Hie-
ruſalem que edificat̄ vt ciuitas: cu
ius participatio ei⁹ ī idipſum. Il
luc enim aſcenderūt tribus tribus
domini:teſtimonium iſrael ad cō-
fitendum nomini dn̄i. Quia illic
ſederūt ſedes ī iudicio : ſedes ſuper
domū dauid. Rogate que ad pa-
cē ſunt hieruſalē: ⁊ abūdantia dili
gētib⁹ te. Fiat pax ī virtute tua:
et abūdātia ī turribus tuis. Pro-

pter fratres meos & proximos me-
os: loquebar pacem de te. Propter
domũ domini dei nostri: q̃siui bo-
na tibi. Gloria patri. an. In domum
domini letantes ibimus. ps. cxxii.
Ad te leuaui oculos meos: q̃
habitas ĩ celis. Ecce sicut
oculi seruorũ: in manib⁹ domino-
rum suorum. Sicut oculi ancille ĩ
manibus domine sue: ita oculi nr̃i
ad dñz deum nostrum donec mise-
reatur nostri. Miserere nostri do-
mine miserere nostri: quia multũ
repleti sum⁹ despectiõe. Q2 mul-
tũ repleta est anima nostra oppro-
briũ abundantibus: & despectio su
perbis. Gloria. an. Qui habitas ĩ
celis miserere nobis. ps. cxxiii.
Nisi q2 dñs erat in nobis di-
cat nũc isrl': nisi q2 dñs erat
ĩ nobis. Cũ exurgerent homines

i nos: foꝛte viuos deglutiſſent nos. Cū iraſceret furoꝛ eoꝝ i nos: foꝛſitã aqua abſoꝛbuiſſet nos. Toꝛrētem pertrãſiuit aĩa noſtra / foꝛſitã pertrãſiſſet aĩa noſtra: aquam ĩtolerabilē. Benedict⁹ dominus qui non dedit nos: in captione dentib⁹ eoꝛuꝫ. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt: de laqueo venãtiũ. Laqueus cõtrit⁹ eſt: ⁊ nos liberati ſumus. Adiutoꝛiũ nr̃m in noĩe dñi: q̃ fecit celũ ⁊ terrã. Gl'ia. an. Adiutoꝛiũ noſtrũ i noĩe dñi. ps. cxxiiii.

Qui cõfidũt in domino ſicut mons ſyõ: nõ cõmouebitur ineternũ / qui habitat i hieruſalem. Montes in circuitu ei⁹ ⁊ domin⁹ in circuitu populi ſui: ex hoc nũc et vſqꝫ in ſeculũ. Quia nõ relinquet dñs virgã pctõꝝ ſup ſoꝛtem iuſtorũ: vt non extendãt iuſti ad iniqui

tatē manꝰ suas. Benefac dn̄e: bo-
nis ⁊ rectis corde. Declinātes aūt
ī obligationes adducet dn̄s cū ope
rātibus iniquitatem: pax super is-
rael. Gl'ia patri. an. Benefac dn̄e
bonis ⁊ rectis corde. Psalmꝰ. cxxv.

In conuertendo dn̄s captiui
tatem syō: facti sumus sicut
cōsolati. Tunc repletū est gaudio
os nostrū: ⁊ ligua nostra exultatio
ne. Tunc dicent inter gentes: ma
gnificauit dominꝰ facere cum eis.
Magnificauit dominꝰ facere no-
biscū: facti sumus letantes. Con-
uertere dn̄e captiuitatez nostram:
sicut torrens in austro. Qui semi-
nāt ī lachrymis: in exultatiōe me-
tēt. Eūtes ibāt ⁊ flebāt: mittētes
semina sua. Veniētes autem ve-
nient cū exultatiōe: portantes ma-
nipulos suos. Gloria. an. Facti su

mus sicut cōsolati. ¶ Feria quarta. Ad vesperas. Psalmus.cxxvi.

Nisi dn̄s edificauerit domū: in uanū laborauerūt qui edificāt eā. Nisi dn̄s custodierit ciuitatē: frustra vigilat q̄ custodit eaȝ. Uanū est vobis āte lucē surgere/ surgite postq̄ sederitis q̄ mādūcatis panē doloris. Cū dederit dilectis suis somnū: ecce hereditas dn̄i filii merces fruct⁹ vētris. Sicut sagitte in manu potentis: ita filii excussoꝝ. Btūs vir qui impleuit desideriū suū ex ipsis: nō cōfundetur cum loquetur īimicis suis ī porta. Gloria. An. Beat⁹ vir q̄ impleuit desiderium suum. Psalm⁹.cxxvii.

Beati oīnes qui timēt dominum: qui ambulāt ī viis ei⁹ Labores manuum tuarum quia mādūcabis: beatus es et bene tibi

erit. Uxor tua sicut vitis abūdās in lateribus domus tue. Filii tui sicut novelle olivarum: in circuitu mēse tue. Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominum. Benedicat tibi dominus ex syon: & videas bona hierusalem omnibus dieb⁹ vite tue. Et videas filios filioꝝ tuorū: pacē sup israel. Gloria. an. Beati oīnes qui timēt dn̄m. ps. cxxviii.

Sepe expugnaverūt me a iuvētute mea: dicat nūc israel Sepe expugnaverūt me a iuventute mea: etenim nō potuerūt michi. Supra dorsuz meū fabricaverūt peccatores: prolongaverūt iniquitatem suam. Dn̄s iust⁹ concidet cervices peccatorum: cōfundātur & convertantur retrorsum/oēs qui oderūt syō. Fiant sicut fenū tectoꝝ: quod priusq̄ evellatur exa-

ruit. De quo nō ipleuit manū su-
am qui metet: et sinū suū qui ma-
nipulos colliget. Et non dixerūt
qui pꝛeteribant benedictio dñi suꝑ
vos: bñdiximus vobis in noīe dñi.
Gloria. An. Benediximꝰ vobis in
nomine domini. Psalmus. cxxix.

De ꝓfūdis clamaui ad te do-
mine: dñe exaudi vocē me-
am. Fiāt aures tue intendentes:
in vocē depcatiōis mee. Si iniqta
tes obseruaueris dñe: dñe q̄s susti-
nebit. Quia apđ te ꝓpiciatio est:
et ꝓpter legē tuam sustinui te dñe
Sustinuit aīa mea ī v̄bo eiꝰ: spa-
uit aīa mea ī dño. A custodia ma-
tutina vsq; ad noctē: speret israel ī
dño. Quiꝛ apud dñm mīa: et copio-
sa apđ eum redemptio. Et ipse re-
dimet israel: ex oībus iniquitati
bus eius. Gloria. An. De ꝓfundis

eius saturabo panibus. Sacerdotes eius īduā salutari: et sancti ei⁹ exultatione exultabūt. Illuc pro ducā cornu dauid: paraui lucernā xpo meo. Inimicos ei⁹ induā cōfusiōe: super ipsum autem efflorebit sctificatio mea. Gloria. an. Et ōis māsuetudinis eius. ps. cxxxii.

Ecce q̄ bonū & q̄ iocundū: habitare fratres ī vnum. Sicut vnguētū in capite: quod descēdit in barbā barbā aaron. Qd descendit in orām vestimenti eius: sicut ros hermon q̄ descēdit in montem syō. Qm illic mandauit dn̄s benedictionē: & vitam vsq; in seculū. Gloria patri. an. Ecce q̄ bonū et q̄ iocundum. Psalmus. cxxxiii.

Ecce nūc benedicite dn̄m: oēs serui dn̄i. Qui statis in domo dn̄i: ī atriis dom⁹ dei nr̄i. In

noctib⁹ extollite man⁹ vr̄as ĩ sctā: et bñ̄dicite dñ̄z. Bñ̄dicat te dñ̄s ex syō̄: q̄ fecit celū̄ et terrā̄. ps. cxxxiiii.

Laudate nomē̄ dñ̄i: laudate serui dñ̄i. Qui statis in domo dñ̄i: in atriis domus dei nostri. Laudate dñ̄m qꝛ bon⁹ dñ̄s: psallite nomini eius qm̄ suaue. Qm̄ iacob elegit sibi dñ̄s: israel ĩ possessionē̄ sibi. Quia ego cognoui qꝛ magnus est dñ̄s: ⁊ de⁹ noster pꝛe oim̄ibus diis. Oia quecū̄qꝫ voluit dñ̄s fecit in celo ⁊ in terra: in mari et in oim̄ib⁹ abyssis. Educē̄s nubes ab extremo t̄re: fulgura ĩ pluuiā̄ fecit. Qui p̄ducit vē̄tos de thesauris suis: q̄ percussit pꝛimogenita egypti: ab homine vsqꝫ ad pec⁹. Et misit signa et pꝛodigia ĩ medio tui egypte: in pharaonem ⁊ in omnes seruos eius. Qui p̄cussit gē̄tes mul-

tas: ⁊ occidit reges fortes. eõ re-
gem amorreorũ et og regẽ basam:
et omnia regna chanaã. t dedit
terram eorũ hereditatem: heredi-
tatem israel populo suo. ñe no-
mẽ tuum ineternum: domine me-
moriale tuum in generatione ⁊ ge
neratione. uia iudicabit domi-
nus populũ suũ: ⁊ i seruis suis de-
precabit. imulachra gentiũ ar-
gẽtũ et aurũ: opera manuũ hoim.
s habẽt et non loquẽtur: oculos
habẽt et nõ videbunt. ures ha-
bent et non audiẽt: neqꝫ eni est spi-
ritus in ore ipsorum. imiles illis fi-
ant qui faciunt ea: ⁊ oĩes qui cõfi-
dũt i eis. omus israel benedici-
te dñm: domus aaron bñdicite do-
minũ. om⁹ leui benedicite do-
minũ: qui timetis dñm benedicite
dñm. enedictus dñs ex syõ: qui

habitat i hierusalē. Alla. An. Omnia
quecūq3 voluit dn̄s fecit. Ps. cxxxv.

Confitemini dn̄o qm̄ bon⁹:
quoniam ineternū mīa ei⁹.
Confitemini deo deorum. Con-
fitemini dn̄o dominoꝝ. Qui fe-
cit mirabilia magna sol⁹. Qui fe-
cit celos in intellectu. Qui firma-
uit terra3 super aquas. Qui fecit
luminaria magna. Solem in po-
testatē diei. Lunā & stellas in po-
testatē noctis. Qui percussit egy-
ptū cū primogenitꝭ eoꝝ. Qui edu
xit israel de medio eoꝝ. In manu
potenti: & brachio excelso. Qui di-
uisit mare rubrū: i diuisiones. Et
eduxit israel ꝑ mediū eius. Et ex-
cussit pharaonem: & virtutem ei⁹ i
mari rubro. Qui traduxit ppl̄m
suū per desertū. Qui percussit re-
ges magnos. Et occidit reges for

tes. Seon regem amorreorū. Et og regē basā. Et dedit terrā eorū: hereditatē. Hereditatē israel: seruo suo. Quia in hūilitate nostra: meōr fuit nostri. Et redemit nos: ab inimicis nostris. Qui dat escā omni carni. Confitemini deo celi Cōfitemini dño dñorum: qm̄ ineternū mīa eius. Gloria. Qm̄ ineternum mīa eius.

Super flumina babilonis illic sedim⁹ & fleuimus: dū recordaremur tui syō. In salicibus in medio eius: suspendimus organa nostra. Quia illic iterrogauerūt nos: qui captiuos duxerūt nos verba cātionum. Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate nobis de cāticis syon. Quomodo cantabimus canticum domini: in terra aliena. Si oblitus fuero tui hieru

salē: obliuioni detur dextera mea. Adhereat ligua mea faucib⁹ meis: si nō meminero tui. Si nō proposuero hierusalē: i pricipio leticie mee. Memor esto domine filiorū edom: in diē hierusalem. Qui dicūt exinanite exinanite: vsqꝫ ad fundamentum in ea. Filia babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis. Beatus qui tenebit: et allidet paruulos suos ad petram. Gloria patri. An. Hymnum cantate nobis de canticis syon.

¶ Feria. vi. Ad vespas. ps. cxxxvii.

Confitebor tibi domine i toto corde meo: qm̄ audisti verba oris mei. In conspectu angelorum psallā tibi: adorabo ad tēpluꝫ sanctum tuum et cōfitebor nomini tuo. Super misericordia tua et

veritate tua: qm̄ magnificasti sup̄
omne nomē sanctum tuum. In
quacūq; die inuocauero te exaudi
me: multiplicabis in aīa mea vir-
tutem. Confiteātur tibi dn̄e om-
nes reges terre: q2 audierunt om̄ia
verba oris tui. Et cātēt in viis do
mini: qm̄ magna est glīa domini.
Qm̄ excelsus dn̄s et hūilia respi-
cit: & alta a lōge cognoscit. Si am-
bulauero ī medio tribulationis vi
uificabis me: et sup̄ iram inimico-
rum meoꝝ extendisti manū tuā: &
saluuz me fecit dextera tua. Dn̄s
retribuet pro me dn̄e: mīa tua in se
culū opera manuū tuarū ne despi
cias. Glīa. An. In ꝯspectu angelo
rū psallā tibi de9 me9. Ps. cxxxviii.
Domine ꝓbasti me & cogno
uisti me: tu cognouisti sessi
onē meā & resurrectionē meā. In

tellexisti cogitatiões meas de lõge
semitã meã ꝛ funiculũ meũ iuesti-
gasti. Et oẽs vias meas p̄uidisti:
qꝛ nõ est sermo i lingua mea. Ec-
ce dñe tu cognouisti oĩa nouissima
et antiqua: tu formasti me ꝛ posui
sti super me manũ tuam. Mirabi
lis facta est sciẽtia tua ex me: cõfor-
tata est ꝛ nõ potero ad eam. Quo
ibo a spũ tuo: et quo a facie tua fu-
giam. Si ascendero in celum tu il
lic es: si descẽdero ad infernũ ades.
Si sumpsero pẽnas meas dilucu
lo: ꝛ habitauero i extremis maris.
Etenim illuc manꝰ tua deducet
me: et tenebit me dextera tua. Et
dixi forsitan tenebre cõculcabunt
me: et nox illuminatio mea in deli
tiis meis. Quia tenebre nõ obscu
rabunt a te: ꝛ nox sicut dies illumi
nabitur: sicut tenebre eius ita et lu

mē eius. Quia tu possedisti renes
meos: suscepisti me de vtero mr̄is
mee. Cōfitebor tibi quia terribili
ter magnificatꝰ es: mirabilia ope-
ra tua et anima mea cognoscet ni-
mis. Non est occultatū os meum
a te qđ fecisti ī occulto: et substātia
mea in inferioribus terre. Imper
fectū meū viderūt oculi tui/ et in li
bro tuo oīnes scribent: dies forma
bunt et nemo ī eis. Michi autē ni
mis honorificati sūt amici tui deꝰ:
nimis cōfortatꝰ est principatꝰ eoꝝ.
Dinumerabo eos et suꝑ arenam
multiplicabunt: exurrexi ⁊ adhuc
sum tecū. Si occideris deꝰ pctōres
viri sanguinū declinate a me. Qꝛ
dicitis in cogitatiōe: accipiāt in va
nitate ciuitates suas. Nōne q̄ ode
rūt te dn̄e oderā: ⁊ suꝑ inimicos tu
os tabescebā. Perfecto odio oderā

illos:inimici facti sũt michi. P 20
ba me de⁹ & scito coꝛ meũ:iterroga
me & cognosce semitas meas. E t
vide si via iiq̃tatis i me est:& deduc
me i via eťna. G lia. An. Dñe pba-
sti me:et cognouisti me. ps. cxxxix.
E Ripe me dñe ab hoĩe malo:
a viro iiquo eripe me. Q ui
cogitauerũt iniquitates i coꝛde: to
ta die ꝯstituebãt pꝛelia. A cuerũt
liguã suã sicut serpẽtes:venenum
aspidum sub labiis eoꝝ. C ustodi
me dñe de manu pctõꝛis: et ab ho-
minib⁹ iniquis eripe me. Q ui co-
gitauerũt supplãtare gressus me-
os: absconderũt superbi laqueum
michi. E t funes extenderũt in la-
queũ:iuxta iter scandalum posue-
rũt michi. D ixi dño deus me⁹ es
tu:exaudi dñe vocem depꝛecatiõis
mee. D ñe dñe virt⁹ salutis mee:

obūbrasti super caput meum i die belli. Nō tradas me domine a desiderio meo peccatori: cogitauerūt cōtra me ne derelinquas me ne forte exaltētur. Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos. Cadent super eos carbones i ignem deiicies eos: in miseriis nō subsistēt. Vir linguosus non dirigetur i terra: virū iniustū mala capient in interitu. Cognoui qr faciet dn̄s iudiciū inopis: et vindictam pauperū. Verūtn̄ iusti confitebūtur noi tuo: et habitabūt recti cum vultu tuo. Gloria patri. an. A viro iniquo libera me domine. p. cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me: intēde voci mee cum clamauero ad te. Dirigat oratio mea sicut icēsum in conspectu tuo: eleuatio manuū mearum sacrifici

um veſpertinum. one dñe cuſto
diam oꝛi meo: et oſtiũ circunſtātie
labiis meis. ō declines coꝛ me-
um ī verba malicie: ad excuſandas
excuſatiōes ī pctis. um hoībus
opātibꝰ iniq̄tatē: ⁊ non communica-
bo cũ electis eoꝝ. oꝛripiet me iu-
ſtus ī mīa et increpabit me: oleum
autem pctōꝛis nō impīguet caput
meũ. m̄ adhuc et oꝛatio mea in
beneplacitis eoꝝ: abſoꝛpti ſunt iũ-
cti petre iudices eoꝛum. udient
verba mea qm̄ potuerũt: ſicut craſ
ſitudo terre erupta eſt ſuper terrā.
iſſipata ſunt oſſa noſtra ſecꝰ in
fernũ: qꝛ ad te dñe dñe oculi mei in
te ſperaui / non auferas animā me-
am. uſtodi me a laqueo quē ſta-
tuerunt michi: ⁊ a ſcandalis operā
tiũ iniquitatē. adent in retiacu
lo eiꝰ peccatoꝛes: ſingulariter ſum

ego donec trāseā. loria. Dñe
clamaui ad te exaudi me.

Voce mea ad dominum cla-
maui: voce mea ad dñz dep̄
catꝰ sum. ffundo i ꝯspectu eius
orationem meam: et tribulationē
meam āte ipsum pronuncio. n
deficiēdo ex me spiritum meum: et
tu cognouisti semitas meas. n
via hac qua ambulabam: abscōde-
runt laqueum michi. onsidera-
bam ad dexteram ꝫ videbā: et non
erat q̇ cognosceret me. eriit fu-
ga a me: et nō est qui requirat aīaz
meaz. lamaui ad te dñe dixi tu
es spes mea: portio mea in terra vi
uentiū. ntende ad deprecationē
meā: qꝛ hūiliatus sum nimis. i-
bera me a persequētibus me: quia
cōfortati sūt sup̱ me. duc de cu-
stodia aīam meā ad cōfitendū noī

tuo: me expectant iusti donec retri-
buas michi. Gloria patri. an. Portio
mea dñe sit i terra viuētiū. ps. cxlii.
DOmine exaudi orationem
meā/ auribus pcipe obsecra
tionē meā: i ṽitate tua exaudi me
i tua iusticia. Et nō intres in iudi
cium cū seruo tuo: qr non iustifica-
bitur in cōspectu tuo oīs viuēs. Qr
persecut⁹ est inimicus aīam meā:
humiliauit i terra vitā meā. Col-
locauit me in obscuris sicut mortu
os seculi/ et anxiatus est super me
spūs me⁹: i me turbatū est cor me-
um. Memor fui dierū antiquorū:
meditatus sū in oībus opib⁹ tuis:
in factis manuū tuarū meditabar
Expandi manus meas ad te: aīa
mea sicut tra sine aqua tibi. Ve-
lociter exaudi me dñe: defecit spiri-
tus meus. Non auertas faciē tuā

a me: et similis ero descēdētibus in lacū. Auditā fac michi mane misericordiā tuā: q2 i te sꝑaui. Notā fac michi viā in qua ambulē: quia ad te leuaui animam meam. Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te cōfugi/doce me facere volūtatē tuā: quia deus meꝰ es tu. Spūs tuus bonus deducet me i terrā rectam: ꝓpter nomen tuum domine viuificabis me i equitate tua. Educes de tribulatione animam meā: & in mia tua disperdes om̄es inimicos meos. Et perdes oīnes qui tribulant animā meam: qm̄ ego seruus tuꝰ sum. Gloria pa. ¶ Sabbato. Ad vesperas. ❀ Psalmus. cxliii.

BEnedictus dn̄s deꝰ meꝰ qui docet manꝰ meas ad ꝓeliū: et digitos meos ad bellum. Misericordia mea et refugiū meum: su-

sceptor meꝰ et liberator meꝰ. ro-
tector meꝰ ⁊ in ipso speraui: q̄ sub-
dit populū meū sub me. ñe q̄d
est homo qꝛ inotuisti ei: aut filius
hominis quia reputas eum. o-
mo vanitati similis factus est: di-
es eiꝰ sicut vmbra preterēūt. o-
mine iclina celos tus ⁊ descēde: tā-
ge mōtes et fumigabūt. ulgu-
ra chorruscationē et dissipabis eos:
emitte sagittas tuas ⁊ cōturbabis
eos. mitte manum tuā de alto/
eripe me ⁊ libera me de aq̄s multꝭ:
et de manu filioꝝ alienoꝝ. uoꝝ
os locutū est vanitatē: ⁊ dextera eo
rum dextera īiquitatis. eus cā-
ticū nouum catabo tibi: ī psalterio
decacordo psallam tibi. ui das
salutē regibꝰ / qui redemisti dauid
seruū tuū: de gladio maligno eri-
pe me. t erue me de manu filio-

rū alienorū quorū os locutū est va
nitatē: et dextera eorū dextera ini=
quitatis. Quorꝝ filii sicut nouelle
plātatiōes: in iuuētute sua. Filie
eorꝝ cōposite: circūornate vt simili=
tudo tēpli. Promptuaria eorꝝ ple=
na: eructātia ex hoc in illud. Oues
eorum fetose abūdantes in egressi=
bus suis: boues eorū crasse. Nō est
ruina macerie neqꝫ transitus: neqꝫ
clamor i plateis eorum. Beatum
dixerūt populum cui hec sunt: bea=
tus populus cuiꝰ dominꝰ deꝰ iacob
Gloria pr̄i. Benedictus domi=
nus deus meus. Psalmus. cxliiii.

Exaltabo te deus meus rex et
benedicam nomini tuo i se=
culum: ꝛ i seculum seculi. Per sin=
gulos dies bn̄dicā tibi / et laudabo
nomen tuū in seculū: ꝛ in seculum
scl̄i. Magnꝰ dn̄s et laudabilis ni=

mis: ⁊ magnitudīs ei⁹ nō est finis
Gñatio et gñatio laudabit opera
tua: ⁊ potētiā tuam pronūciabūt.
Magnificentiam glorie sctitatis
tue loqnt: et mirabilia tua narra-
būt. Et ꝟtutē terribiliū tuorū di
cēt: ⁊ magnitudinē tuā narrabūt.
Memoriam abūdātie suauitatis
tue eructabūt: ⁊ iusticia tua exulta
būt. Miserator et misericors dñs:
patiens ⁊ multū misericors. Sua
uis dñs vniuersis: ⁊ miserationes
ei⁹ sup oīa opa eius. Confiteātur
tibi dñe oīa opa tua: et scti tui be-
nedicā tibi. Gloriam regni tui di-
cēt: et potentiā tuā loquētur. Et
notam faciant filiis hominū potē-
tiam tuam: ⁊ gloriā magnificētie
regni tui. Regnū tuū regnū oim
seculorū: ⁊ dñatio tua in oīni gene
ratione et gñationē. Fidelis dñs

in oībus verbis suis: ⁊ sctūs i omnibus opib⁹ suis. Alleuat dn̄s omnes qui corruūt: ⁊ erigit oēs elisos Oculi omnium ī te sperant dn̄e: ⁊ tu das escam illoꝝ ī tēpore oportuno. Aperis tu manū tuam: ⁊ imples om̄e aīal benedictiōe. Iust⁹ dn̄s ī oībus viis suis: et sanctus in om̄ibus operibus suis. Prope est dn̄s om̄ibus īuocātibus eū: omnibus īuocantibus eum in veritate. Volūtatē timētiū se faciet/et deprecationem eorū exaudiet: et saluos faciet eos. Custodit dn̄s oēs diligētes se: et oēs pctōres disꝑdet. Laudationē dn̄i loquet os meū/ et bn̄dicat oīs caro nomini sctō ei⁹ in seculū: et in seculū seculi. Gloria.

an. Inetnū et ī seculū scti. ps. cxlv.

Lauda aīa mea dn̄m: laudabo dn̄m ī vita mea psallam

deo meo q̄diu fuero. Nolite cōfi-
dere ī pn̄cipibus: ī filiis hoīm ī qb⁹
nō est sal⁹. Exibit spūs ei⁹ & reuer
tetur ī terrā suā: in illa die peribūt
oēs cogitatiōes eoꝝ. Beatꝰ cui⁹ de
us iacob adiutor ei⁹/spes ei⁹ in dn̄o
deo ipius q̄ fecit celū et terrā: mare
et oīa que ī eis sunt. Qui custodit
veritatē in seculuȝ: facit iudicium
iniuriam patiētibus: dat escā esu-
rientibus. Dn̄s soluit cōpeditos:
domin⁹ illuminat cecos. Dn̄s eri
git elisos: dn̄s diligit iustos. Do-
min⁹ custodit aduenas pupillū et
viduā suscipiet: & vias pctōꝝ disp-
det. Regnabit dominus in secula
deus tuus syō: in generatiōe et ge-
nerationem. Gloria. an. Lauda-
bo deū meū in vita mea. ps. cxlvi.

Laudate dominū qm̄ bon⁹ ē
psalm⁹: deo nr̄o sit iocunda

decoraqȝ laudatio. dificans hie-
rusalē dominꝰ: dispsiones israelis
ꝯgregabit. ui sanat ꝯtritos cor
de: et alligat cōtritiōes eorū. ui
numerat multitudinē stellarū: et
oīnibus eis noīa vocat. agnus
dñs noster ⁊ magna virtus eius: ⁊
sapientie eiꝰ nō est numerus. u-
scipiens mansuetos dominus: hu-
milians autem peccatores vsqȝ ad
terram. Precinite dño in confessio
ne: psallite deo nrō i cythara. ui
operit celum nubibꝰ: ⁊ parat terre
pluuiam. ui pducit i mōtibus
fenū: ⁊ herbā seruituti hominum.
ui dat iumētis escam ipsorū: et
pullis coruoꝝ inuocantibus eum.
Non in fortitudine equi volūta-
tē habebit: nec i tybiis viri benepla
citum erit ei. eneplacitū est dño
super timētes eum: et i eis qui spe-

rant super misericordia ei⁹. Glo=
ria patri ⁊ fi. añ. Deo nostro iocun=
da sit laudatio. Psalmus. cxlvii.

Lauda hierusalem dñm: lau
da deũ tuũ syõ. Q uõ cõfor=
tauit seras portarũ tuarum: bene=
dixit filiis tuis ĩ te. Q ui posuit fi=
nes tuos pacẽ: et adipe frumẽti sa=
tiat te. Q ui emittit eloquiũ suuz
terre: velociter currit sermo eius.
Q ui dat niuẽ sicut lanã: nebulã
sicut cinerẽ spargit. M ittit cristal
lum suã sicut buccellas: ante faciẽ
frigoris eius q̇s sustinebit. E mit
tet vbũ suũ ⁊ liquefaciet ea: flabit
spirit⁹ eius et fluẽt aque. Q ui an
nũciat verbũ suũ iacob: iusticias ⁊
iudicia sua israel. N õ fecit taliter
omĩ natiõi: et iudicia sua nõ mani
festauit eis. Gloria. añ. Lauda hie=
rusalem dominum. ps. cxlviii.

Laudate dñm de celis: lauda
te eum ĩ excelsis. Laudate
eũ omnes angeli eius: laudate euꝫ
oĩes virtutes eius. Laudate eũ
sol ⁊ luna: laudate eum oẽs stelle ⁊
lumẽ. Laudate eũ celi celorum: et
aque q̄ sup̱ celos sunt laudent no-
mẽ dñi. Quia ip̃e dixit ⁊ facta sũt
ip̃e mandauit ⁊ creata sunt. Sta-
tuit ea ĩeternũ ⁊ in seculum seculi:
preceptum posuit ⁊ non preteribit
Laudate dñz de terra: dracones ⁊
omnes abyssi. Ignis grando nix
glacies spiritus procellarũ: que fa-
ciũt verbum eius. Montes ⁊ om-
nes colles: ligna fructifera ⁊ oĩes
cedri. Bestie ⁊ vniuersa pecora: ser
pentes ⁊ volucres pẽnate. Reges
terre et omnes populi: principes et
omnes iudices terre. Iuuenes et
virgines senes cum iunioribꝰ lau-

dent nomē domini: q2 exaltatum est nomē eius solius. Cōfessio ei9 super celum et terram: ⁊ exaltauit cornu populi sui. Hymnus omnibus sāctis eius: filiis israel populo appropinquanti sibi. Psalm9. cxlix.

Cantate dño cāticū nouum: laus ei9 i eccłia sctōꝝ. Letetur israel i eo q̇ fecit eū: ⁊ filie syō exultent i rege suo. Laudēt nomen eius in choro: in tympano ⁊ psalterio psallant ei. Quia beneplacitū est domino in populo suo: ⁊ exaltauit mansuetos in salutem. Exultabunt sancti in gloria: letabūtur i cubilibus suis. Exultatiōes dei in gutture eorum: ⁊ gladii ancipites in manibus eorum. Ad faciēdam vindictā in nationibus: increpationes i populis. Ad alligādos reges eorum in compedibus: ⁊ no-

biles eorum i manicis ferreis. Ut faciāt i eis iudicium conscriptum: gloria hec est oīb⁹ sctis eius. Ps. cl.

Laudate dn̄m i sctis ei⁹: laudate eū i firmamento virtutis eius. Laudate eum in virtutibus ei⁹: laudate eum secūdū multitudinē magnitudinis ei⁹. Laudate eum i sono tube: laudate eum i psalterio ⁊ cythara. Laudate eū in tympano et choro: laudate eum in chordis ⁊ organo. Laudate eū in cymbalis benesonantibus: laudate eū i cymbalis iubilatiōis oīs spiritus laudet dominū. Gloria pa.

¶ *Incipiunt cantica prophetarum.*
Fer. ii. Canticum Ysaie prophete. xii.

Confitebor tibi dn̄e qm̄ iratus es michi: cōuers⁹ est furor tu⁹ et consolat⁹ es me. Ecce deus saluator me⁹: fiducialiter agam et

nō timebo. Quia fortitudo mea et laus mea dn̄s: & factus est michi i salutem. Haurietis aquas i gaudio de fōtibus saluatoris: & dicetis in illa die cōfitemini domino: & inuocate nomen eius. Notas facite i populis adinuentiones eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius. Cantate domino quoniam magnifice fecit: annunciate hoc i vniuersa terra. Exulta & lauda habitatio syon: qm̄ magnus in medio tui sc̄tus israel. ¶ Feria. iii.

Cāticum Ezechie regis iuda cum egrotasset et conualuisset de infirmitate. Esaye capitu. xxxviii.

EGo dixi i dimidio dierū meorum: vadā ad portas inferi. Quesiui residuū annorū meorū: dixi nō videbo dn̄m deum in terra viuentiū. Non aspiciā hominem

vltra: ⁊ habitatorē quietis. Generatio mea ablata est ⁊ cōuoluta est a me: quasi tabernaculū pastoruz precisa ē velut a texēte vita mea: dū adhuc ordirer succidit me. De mane vsq₃ ad vesperam finies me: sperabam vsq₃ ad mane quasi leo sic ꝯtriuit oīa ossa mea. De mane vsq₃ ad vesperā finies me: sicut pullus hyrūdinis sic clamabo meditabor vt colūba. Attenuati sūt oculi mei: suspicientes in excelso. Domine vim patior respōde pro me: quid dicam aut quid respōdebit michi: cū ipse fecerim. Recogitabo tibi oēs annos meos: ī amaritudine aīe mee. Dñe si sic viuitur et in talibus vita spūs mei corripies me et viuificabis me: ecce ī pace amaritudo mea amarissima. Tu autem eruisti aīam meā vt nō pe-

riret : proiecisti post tergum tuum
oīa peccata mea. Quia non infer-
nus cōfitebitur tibi neq; mors lau-
dabit te: non expectabūt qui descē-
dunt ī lacum veritatē tuam. Vi-
uens viuēs ipse cōfitebitur tibi: si-
cut et ego hodie pater filiis notam
faciet veritatem tuam. Domine
saluū me fac: et psalmos nostros cā-
tabimus cūctis diebus vite nostre
in domo domini. ¶ Feria quarta.
Canticū Anne diu sterilis quod ce-
cinit ppter leticiā fecunditatis q̄ pe-
perit Samuelem. i. Regum ii.

Exultauit cor meū ī dn̄o: et ex-
altatū est cornu meū in deo
meo. Dilatatū est os meū super
inimicos meos: qr letata sū ī salu-
tari tuo. Non est sctūs vt est dn̄s
neq; enim est aliꝰ extra te: et non est
fortis sicut deus nr̄. Nolite multi

plicare loqui sublimia: gloriantes Recedant vetera de ore vestro: q; deus scietiarũ dñs est / et ipsi prepa-rantur cogitationes. Arcus forti um superatus est: et infirmi accin-cti sũt robore. Repleti prius p manibus se locauerunt: et famelici sa-turati sunt. Donec sterilis peperit plurimos: et q̃ multos habebat fi-lios ĩfirmata est. Dominus morti-ficat et viuificat: deducit ad inferos et reducit. Dñs pauperem facit et ditat: humiliat et subleuat. Susci tans de puluere egenũ: et de sterco-re erigẽs pauperẽ. Ut sedeat cum pricipibus: et soliũ glorie teneat. Dñi enĩ sũt cardines terre: et posuit sup eos orbẽ. Pedes sctõrũ suorum ser-uabit: et impii ĩ tenebris cõticescẽt quia nõ in fortitudine sua robora-bitur vir. Dñm formidabunt ad

uersarii eius: et sup ipsos i celis to-
nabit. Dñs iudicabit fines tre: et
dabit imperiū regi suo: & sublima-
bit cornu xpi sui. ¶ Feria. v. Cāti-
cum Moysi ad filios isrł qñ eduxit
es per mare rubrum. Exodi. xv.

Antemus dño gloriose enim
magnificatus est: equum et
ascensorem deiecit i mare. Forti-
tudo mea et laus mea dñs: et fact9
est michi i salutē. Iste deus me9
et glorificabo eū: de9 patris mei et
glorificabo eū. Dñs quasi vir pu
gnator omnipotēs nomen eius: cur-
rus pharaonis et exercitū eius pro
iecit i mare. Electi principes eius
submersi sunt i mari rubro: abyssi
operuerūt eos descēderunt in pro-
fūdum quasi lapis. Dextera tua
dñe magnificata est i fortitudine:
dextera tua dñe percussit iimicū et

in multitudine gl'ie tue deposuisti aduersarios meos. Misisti irã tu- am que deuorauit eos sicut stipu- lã: in spiritu furoris tui cõgregate sũt aque. Stetit vnda fluens: con- gregate sunt abyssi i medio mari. Dixit inimicus psequar & cõpre- hendam: diuidam spolia implebi- tur aĩa mea. Euaginabo gladiuz meum: interficiet eos manus mea Flauit spũs tu9 et opuit eos ma- re: submersi sunt quasi plũbum in aq̇s vehemẽtibus. Quis similis tui ĩ fortibus dñe: quis similis tui ma gnific9 ĩ sctitate: terribilis atq3 lau dabilis & faciẽs mirabilia. Exten disti manũ tuam: & deuorauit eos t'ra Dux fuisti ĩ mĩa tua pp'lo quẽ redemisti. Et portasti eum ĩ forti- tudine tua: ad habitaculũ sanctuz tuũ. Ascẽderũt populi & irati sũt:

dolores ob tinuerũt hĩtatores phili-
stiim. Tũc cõturbati sũt pricipes
edom robustos moab obtinuit tre
mor: obriguerũt oẽs hĩtatores cha-
naã. Irruat sup eos formido ⁊ pa
uor: ĩ magnitudĩe brachii tui. Fi-
ant ĩmobiles quasi lapis: donec p-
trãseat pplꝰs tuꝰ dñe: donec ptran
seat populꝰ tuus iste quem possedi
sti. Introduces eos et plantabis
ĩ monte hereditatis tue: firmissi-
mo habitaculo tuo quod operatus
es dñe. Sanctuariũ tuum dñe qd
firmauerũt manus tue: dominꝰ re
gnabit ineternũ et vltra. Ingres
sus est enim eques pharao cũ cur-
ribus ⁊ eqtibus eiꝰ in mare: ⁊ redu
xit super eos dominus aquas ma-
ris. Filii autem israel ambulaue
runt per siccum: in medio eius.

¶ Fer. vi. Canticũ abacuch pphe

Domine audiui auditionez:
et timui. Dñe opus tuuz: i
medio annorũ viuifica illud. In
medio annorum notum facies: cũ
irat⁹ fueris mie recordaberis. De
us ab austro veniet: et sctũs de mõ
te pharaã. Operuit celos glia ei⁹:
et laudis ei⁹ plena est terra. Splē-
dor eius vt lux erit: cornua in ma-
nibus eius. Ibi abscõdita est for-
titudo ei⁹: ante faciē ei⁹ ibit mors.
Egredietr̃ dyabol⁹ ante pedes ei⁹:
stetit & mēsus est terrã. Aspexit &
dissoluit gētes: et cõtriti sunt mon
tes scli. Incuruati sũt colles mũ-
di: ab itinerib⁹ eťnitatis ei⁹. Pro
iniqtate vidi tētoria ethiopie: tur-
babũtur pelles terre madiã. Nũ-
quid i fluminibus iratus es domi-
ne: aut i fluminibus furor tuus vel
in mari idignatio tua. Qui ascen

des super equos tuos: et quadrige
tue saluatio. Suscitãs suscitabis
arcũ tuũ: iuramẽta tribubus que
locutus es. Fluuios scides terre:
viderũt ⁊ doluerunt montes gur-
ges aquaꝝ trãsiit. Dedit abyssus
vocem suam: altitudo manus su-
as leuauit. Sol ⁊ luna steterũt in
habitaculo suo: in luce sagittaruz
tuarũ ibunt in splendore fulgurã-
tis haste tue. In fremitu cõculca-
bis terram: in furore obstupefacies
gẽtes. Egressus es in salutem po-
puli tui i salutem cum christo tuo.
Percussisti caput de domo impii:
denudasti fundamentũ vsqz ad col
lum. Maledixisti sceptris eius ca-
pita bellatoꝝ eius: venientibus vt
turbo ad dispergẽdum me. Exul-
tatio eorũ: sicut eiꝰ q̃ deuorat pau-
perem in abscõdito. Uiam fecisti

in mari equis tuis: in luto aquarū multarum. Audiuit et cōturbatus est venter meus: a voce contremuerūt labia mea. Ingrediatur putredo in ossibus meis: et subter me scateat. Ut requiescam in die tribulationis: vt ascendam ad populum accinctum nostrū. Ficus enim non florebit: & nō erit germē ī vineis. Mentietur opus oliue: et arua non afferent cibum. Abscindetur de ouili pecus: et non erit armentum in presepibus. Ego aūt in domino gaudebo: & exultabo in deo iesu meo. Deus dn̄s fortitudo mea: et ponet pedes meos quasi ceruorū. Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem. ¶ Sabbato. Canticū Moysi ad filios israel quando erat moriturus. Deuteronomii. xxxii.

Audite celi q̄ loquar: audiat
terra v̄ba oris mei. Cōcre
scat ī pluuia doctrina mea fluat vt
ros eloquiū meuz. Quasi ymber
suꝑ herbā ⁊ quasi stille suꝑ grami-
na: qꝛ nomen dn̄i inuocabo. Date
magnificētiā deo nr̄o: dei perfecta
sūt oꝑa: ⁊ oēs vie eiꝰ iudicia. Deꝰ
fidelis et absq; vlla iniquitate iu-
stus ⁊ rectus: peccauerūt ei ⁊ nō fi-
lii eiꝰ ī sordibus. Generatio praua
atq; ꝑuersa: heccine reddis domine
popule stulte ⁊ insipiens. Nunqd
non ip̄e est pater tuus qui possedit
te: et fecit et creauit te. Memento
dierū antiquorū: cogita generatio
nes singulas. Interroga patrē tu-
um ⁊ annūciabit tibi: maiores tu-
os ⁊ dicent tibi. Qn̄ diuidebat al-
tissimus gētes: quādo separabat fi
lios adā. Constituit terminos po

puloꝝ: iuxta numerum filiorũ isra
el. Pars autem dñi populus eius:
iacob funiculus hereditatis eius.
Inuenit eũ in terra deserta: ĩ loco
horroris ⁊ vaste solitudinis. Cir-
cunduxit eũ et docuit: ⁊ custodiuit
quasi pupillã oculi sui. Sicut aq-
la ꝓuocans ad volãdum pupillos
suos: ⁊ super eos volitãs. Expan-
dit alas suas ⁊ assumpsit eos: atqꝫ
portauit ĩ humeris suis. Dñs so-
lus dux eius fuit: et nõ erat cum eo
deus alienus. Cõstituit eum sup̄
excelsam terrã: vt comederet fru-
ctus agrorũ. Et suggereret mel de
petra: oleumqꝫ de saxo durissimo.
Butirũ de armẽto et lac de ouib⁹
cũ adipe agnoꝝ ⁊ arietũ filiorũ ba-
sã. Et hyrcos cũ medulla tritici: ⁊
sanguinem vue biberẽt meracissi-
mum. Incrassat⁹ est dilect⁹ et re-

calcitrauit: incrassat⁹ impinguatus dilatat⁹. Dereliquit deum facto-
rem suum: et recessit a deo salutari
suo. Prouocauerũt eũ in diis alie-
nis: ⁊ in abominationibus ad ira-
cũdiam concitauerũt. Immola-
uerũt demoniis ⁊ nõ deo: diis quos
ignorabãt. Noui recentesq; vene-
runt: quos non coluerunt patres
eorũ. Deum qui te genuit dereli-
quisti: ⁊ oblit⁹ es domini creatoris
tui. Uidit domin⁹ ⁊ ad iracundi-
am cõcitatus est: quia prouocaue-
rũt eum filii sui et filie. Et ait ab
scondam faciẽ meam ab eis: ⁊ con-
siderabo nouissima eorum. Gene
ratio enim puersa est: ⁊ infideles fi-
lii. Ipsi me prouocauerũt i eo qui
non erat de⁹: ⁊ irritauerũt in vani-
tatib⁹ suis. Et ego puocabo eos i
eo qui non est populus: et in gente

stulta irritabo illos. Ignis succē-
sus est in furore meo: et ardebit usque
ad inferni nouissima. Deuorabit
que terrā cū germine suo: et mōtiū fun
damēta comburet. Congregabo
sup eos mala: et sagittas meas cō-
plebo in eis. Consumetur fame et
deuorabunt eos aues morsu ama-
rissimo. Dentes bestiarū immit-
tam i eos: cum furore trahentium
super terrā / atque serpentiū. Foris
vastabit eos gladius: et int' pauor
Iuuenē simul ac virginē lacten-
tem cuz homine sene. Et dixi vbi
nam sunt: cessare faciā ex omnibus
memoriam eo℞. Sed ppter iram
inimico℞ distuli: ne forte supbirēt
hostes eo℞. Et dicerēt manus no-
stra excelsa: et non dn̄s fecit hec oīa.
Gens absque consilio est et sine pru-
dentia: vtinam saperēt et intellige

rēt/ac nouissima ꝓuiderēt. Quo=
modo persequebatur vn⁹ mille: et
duo fugarent decē milia. Nonne
ideo quia deus su⁹ vendidit eos: et
dn̄s ꝯcludit illos. Nō enim est de=
us noster vt dii eoꝝ: et inimici no=
stri sūt iudices. De vinea sodomo
rū vinea eoꝝ: et de suburbanis go=
morre. Uua eoꝝ vua fellis: ⁊ botr
amarissimi. Fel draconū vinum
eorū: et venenū aspidum insanab
le. Nōne hec cōdita sunt apd̄ me
⁊ signata i thesauris meis. Mea
vltio et ego retribuam eis in tem=
pore: vt labatur pes eorū. Iuxta
est dies ꝑditiōis: et adesse festinan
tempora. Iudicabit dn̄s popul
suum: ⁊ in seruis suis miserebitu
Uidebit ꝙ īfirmata sit manus:
clausi quoqꝫ defecerūt: residuiqꝫ c
sumpti sūt. Et dicent vbi sunt d

eorũ: in quib⁹ habebant fiduciam.
De quorũ victimis comedebant
adipes: et bibebãt vinũ libaminũ.
Surgãt et opitulent vobis et i ne-
cessitate vos ptegant. Uidete q
ego sim sol⁹ et nõ sit ali⁹ de⁹ preter
me. Ego occidã et ego viuere faciã
pcutiã et ego sanabo: et non est q de
manu mea possit eruere. Leuabo
ad celũ manũ meã: et dicam viuo
ego ieternuz. Si acuero vt fulgur
gladiũ meũ: et arripuerit iudiciuz
man⁹ mee. Reddã vltionẽ hosti-
bus meis: et his qui oderunt me re-
tribuã. Inebriabo sagittas me-
as sanguine: et gladi⁹ me⁹ deuora-
bit carnes. De cruore occisoꝝ: et de
captiuitate nudati iimicorũ capi-
tis. Laudate gẽtes populũ eius:
quia sãguinẽ seruoꝝ suoꝝ vlciscet
Et vĩdictã retribuet in hostes eo-

rum: et ppici⁹ erit terre populi sui.

¶ Canticum trium puerorum in camino ignis: scilicet Ananie Azarie et Misaelis. Danielis. iii.

Benedicite omnia opera dñi domino: laudate ꝛ superexaltate eũ in secula. Benedicite angeli domini domino: benedicite celi domino. Benedicite aque oῑes que super celos sũt domino: benedicite oῑes virtutes dñi domino. Benedicite sol ꝛ luna dño: bñdicite stelle celi dño. Bñdicite ymber et ros domino: bñdicite omnis spirit⁹ dei domino. Bñdicite ignis ꝛ estus domino: benedicite frigus et estas domino. Benedicite rores et pruina dño: bñdicite gelu ꝛ frigus domino. Benedicite glacies ꝛ niues dño: benedicite noctes et dies dño. Bñdicite lux et tenebre dño:

bn̄dicite fulgura ⁊ nubes domino
Bn̄dicat terra domino: laudet et
superexaltet eum in secula. Bene-
dicite montes ⁊ colles domino: be-
nedicite vniuersa germinātia in ter-
ra dn̄o. Benedicite fontes dn̄o: be-
nedicite maria ⁊ flumina domino.
Benedicite cete et omnia que mo
uentur in aquis dn̄o: bn̄dicite om-
nes volucres celi dn̄o. Benedicite
omnes bestie ⁊ pecora dn̄o: benedi-
cite filii hominū domino. Benedi
cat israel dn̄o: laudet et superaltet
eum i secula. Benedicite sacerdo-
tes dn̄i dn̄o: bn̄dicite serui dn̄i dn̄o
Benedicite spiritus ⁊ aīe iustorum
dn̄o: bn̄dicite sancti ⁊ humiles cor-
de dn̄o. Benedicite anania azaria
misael dn̄o: laudate et superaltate
eum in secula. Benedicamus pa-
trē ⁊ filiū cū sancto spū: laudemus

et superexaltemus eū i secula. Benedi
ctus es dn̄e i firmamēto celi: ⁊ lau=
dabilis ⁊ gl̄ios⁹ ⁊ superexaltat⁹ i scl̄a
¶ Cātícū zacharie pphete p̄ris sā=
cti Johis bapte. Luce p̄mo. [illegible]
Benedictus dn̄s de⁹ israel: q2
visitauit et fecit redemptio=
nē plebis sue. Et erexit cornu sa=
lutis nobis: in domo dauid pueri
sui. Sicut locut⁹ est per os sctōrū:
qui a seculo sūt pphetarū ei⁹. Sa=
lutē ex inimicis nr̄is: ⁊ de manu oīz
qui oderūt nos. Ad faciēdā mīaz
cū patrib⁹ nostris: et memorari te=
stamēti sui sancti. Iusiurādū qđ
iurauit ad abrahā patrē nr̄m: da=
turuz se nobis. Et sine timore de
manu inimicorū nostrorꝫ liberati:
seruiamus illi. In sanctitate ⁊ iu
sticia corā ipso: om̄ibus dieb⁹ nr̄is.
Et tu puer propheta altissimi vo

caberis: p̄ibis eni ante faciē dn̄i pa-
rare vias eiꝰ. Ad dandā sciētiam
salutis plebi eiꝰ: i remissionē pecca
toꝝ eoꝝ. Per viscera mīe dei no-
stri: i q̇bꝰ visitauit nos oriēs ex al-
to. Illuminare his qui i tenebris
et in vmbra mortis sedent: ad diri
gēdos pedes nostros in viā pacis.

¶ Cāticū btē marie. Luce primo

Magnificat anima mea dn̄z.
Et exultauit sp̄us meꝰ: in
deo salutari meo. Qꝛ respexit hu-
militatem ancille sue: ecce enim ex
hoc beatam me dicent oēs gene-
ratiōes. Quia fecit michi magna
qui potēs est: et sanctū nomē eius.
Et misericordia eius a progenie i
progenies: timentibus eum. Fe-
cit potētiam in brachio suo: disper-
sit superbos mēte cordis sui. De-
posuit potētes de sede: et exaltauit

humiles. Esurientes impleuit bonis: et diuites dimisit inanes. Suscepit israel puerum suum recordatus misericordie sue. Sicut locutus est ad patres nostros: abraham et semini eius in secula. ¶ Canticum iusti serui Symeonis. Luce. ii.

Nunc dimittis seruum tuum domine: secundum verbum tuum in pace. Quia viderunt oculi mei: salutare tuum. Quod parasti: ante faciem omnium populorum. Lumen ad reuelationem gentium: et gloriam plebis tue israel. Gloria patri. Sicut erat. ¶ Canticum beati Niceti episcopi. Quidam dicunt quod beatus Ambrosius cum baptisaret sanctum Augustinum cepit. Te deum laudamus. Et augustinus respondit alium versum: et sic composuerunt hunc hymnum. Quod non est verum sed decantauerunt

illũ p̃ri⁹ cōpositũ p btm Nicetum
epm viēnensem qd innuit cassido-
rus de institutiōe scraꝝ scripturarũ

Te deum laudam⁹: te dñm cõfitemur. Te eternũ pa-
trem: omnis terra veneratur. Ti-
bi oĩes angeli: tibi celi et vniuerse
potestates. Tibi cherubin et sera-
phin: icessabili voce pclamāt. Sā-
ctus Sanctus Sanctus Domi
nus de⁹ sabaoth. Pleni sunt celi ⁊
terra maiestatis glie tue. Te glo-
riosus: apostoloꝝ chorus. Te pro-
phetaꝝ: laudabilis numerus. Te
martyrũ candidatus: laudat exer-
citus. Te per orbē terrarum: san-
cta cõfitetur ecclesia. Patrem im-
mēse maiestatis. Venerādũ tuũ
verum: ⁊ vnicum filium. Sanctũ
quoqꝫ paraclytũ spiritu. Tu rex
glorie christe. Tu patris sempit-

nus es filius. Tu ad liberandum
suscepturꝰ hominem: nō horruisti
virginis vterū. Tu deuicto mor=
tis aculeo: aperuisti credētibus re=
gna celoruꝫ. Tu ad dexteram dei
sedes ĩ gloria patris. Judex crede
ris esse venturus. Te ergo quesu=
mus famulis tuis subueni: quos
precioso sāguine redemisti. Eter=
na fac cum sāctis tuis: ĩ gloria nu=
merari. Saluum fac populum tu
um dñe: et benedic hereditati tue.
Et rege eos ⁊ extolle illos vsqꝫ in=
eternū. Per singulos dies: bene=
dicimꝰ te. Et laudamꝰ nomē tuū
ĩ seculū ⁊ ĩ seculū seculi. Dignare
dñe die isto: sine pctō nos custodire
Miserere nr̄i dñe: miserere nostri.
Fiat mĩa tua domine super nos:
quēadmodū sperauimꝰ in te. In te
dñe speraui: nō ꝯfundar ineternū.

Symbolū scti Athanasii / Alexandriē episcopi de fide catholica.

Quicūq; vult saluus esse: ante oīa opus est / vt teneat catholicam fidē. Quam nisi quisq; itegram inuiolatamq; seruauerit: absq; dubio ineternum peribit. Fides autem catholica hec est: vt vnum deum in trinitate: & trinitatem in vnitate veneremur. Neq; cōfundētes personas: neq; substantiā separantes. Alia est enim persona patris: alia filii alia spiritꝰ sācti. Sed patris & filii & spiritꝰ sancti vna est diuinitas: equalis gl̄ia coeterna maiestas. Qualis pater talis filiꝰ: talis spūs sanctus. Increatus pater icreatus filiꝰ: increatus spūs sanctꝰ. Immēsus pater immēsus filiꝰ: immēsus spūs sanctus. Eternꝰ pater eternus filius:

eternus ſpiritus ſctūs. Et tamen
nō tres eterni: ſed vnꝰ eternꝰ. Si-
cut nō tres increati nec tres immē-
ſi: ſed vnus icreatus et vnꝰ immē-
ſus. Similiter omnipotens pater
omnipotēs filius omnipotens ſpi-
ritus ſanctus. Et tamen nō tres
om̄ipotētes: ſed vnus om̄ipotens.
Ita deus pater deus filius: deus
ſpiritus ſanctꝰ. Et tamē nō tres
dii: ſed vnus eſt deus. Ita domi-
nus pater dominꝰ filius: dominus
ſpiritus ſanctꝰ. Et tñ nō tres do-
mini: ſed vnꝰ eſt dñs. Quia ſicut
ſigillatim vnāquāqꝫ perſonā: deū
ac dominū confiteri chriſtiana ve
ritate compellimur. Ita tres de-
os aut dños dicere catholica religi
one ꝓhibemur. Pater a nullo eſt
factus: nec creatꝰ nec genitꝰ. Fi-
lius a patre ſolo eſt: non factus nec

creatus sed genitus. Spiritussan-
ctus a patre et filio: non factus nec
creatus nec genitus/sed procedens
Unus ergo pater/nō tres patres:
vnus filius nō tres filii. vnus spiri
tus sanctus nō tres spiritus sancti
Et ī hac trinitate nichil pri⁹ aut
posteri⁹:nichil maius aut minus.
Sed tote tres psone coeterne sibi
sunt:& coequales. Ita vt per om-
nia sicut iam supradictū est/& vni-
tas ī trinitate:et trinitas ī vnitate
venerāda sit. Qui vult ergo sal-
uus eē:ita de trinitate sētiat. Sed
necessariū est ad eternam salutem
vt icarnationem quoq₃ dn̄i nostri
iesu christi fideliter credat. Est er-
go fides recta vt credamus & confi
teamur: quia dn̄s noster iesus xp̄s
dei filius deus et homo est. Deus
est ex substātia patris ante scl'a ge-

nit⁹: et homo est ex substãtia mr̃is ĩ seculo natus. Perfectus de⁹ perfectus homo ex anima rationali et humana carne subsistens. Equalis patri scd̃z diuinitatẽ: minor patre scd̃z humanitatem. Qui licet deus sit ⁊ homo: non duo tamẽ sed vn⁹ est xp̃s. Un⁹ aũt nõ cõuersione diuinitatis ĩ carnem: sed assumptione humanitatis ĩ deũ. Unus omnino nõ confusione substantie: sed vnitate persone. Nã sicut aĩa rationalis et caro vnus est homo: ita de⁹ et hõ vn⁹ est xp̃s. Qui passus est p salute nostra: descẽdit ad ĩferos/ t̃tia die resurrexit a mortuis. Ascẽdit ad celos sedet ad dexteram dei patris omnipotentis: inde venturus est iudicare viuos et mortuos. Ad cuius aduentũ omnes homines resurgere habent: cu

corporib⁹ suis: et reddituri sunt de factis propriis rationem. Et qui bona egerũt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum. Hec est fides catholica: quã nisi quisq̃ fideliter firmiterq̃ crediderit/ saluus esse non poterit. An.

Ne reminiscaris domine delicta nostra vel parẽtum nostrorum neq̃ vĩdictã sumas de peccatis nostris. Parce dñe parce populo tuo quem redemisti precioso sãguine tuo ne ieternum irascaris nobis: ⁊ ne des hereditatem tuam ĩ perditionẽ ne ineternum obliuiscaris nobis.

¶ Sequitur letania.

Kyri eleyson. Xp̃e eleyson. Kyri eleyson. Christe audi nos. Pater de celis deus. Miserere nobis. Fili redemptor mundi deus. Miserere nobis.

Spiritus sctē de⁹. Miserere nobis
Sctā trinitas vn⁹ de⁹. Misere no.
Sancta maria Ora pro nobis.
Sancta dei genitrix or
Sancta virgo virginum or
Sancte michael or
Sancte gabriel or
Sancte raphael or
Omnes sancti angeli et archangeli dei. Orate pro nobis.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines. Orate pro nobis.
Sancte iohannes baptista or
Oēs scti patriarche & pphete orat.
Sancte petre or
Sancte paule or
Sancte andrea or
Sancte iohannes or
Sancte iacobe or
Sancte thoma or
Sancte philippe or

Sancta brigitta ora.
Sancta margareta ora.
Sancta scolastica ora.
Sancta petronilla ora.
Sancta genouefa ora.
Sancta praxedis ora.
Sancta sotheris ora.
Sancta prisca ora.
Sancta tecla ora.
Sancta affra ora.
Sancta editha ora.
Omnes sancte virgines orate.
Omnes sancti. orate.
Propicius esto. Parce nobis dn̄e.
Ab oī malo. libera nos dn̄e. Ab īsidiis diaboli. li. A dānatiōe ppetua. li. Ab īminētib9 pctōꝝ nr̄oꝝ piculis. li. Ab īfestatiōibus demonū. l. A spū fornicatiōis. l. Ab appetitu inanis glie. l. Ab oī imūdicia mētis ⁊ corpis. l. Ab ira ⁊ odio

et om̄i mala volūtate. li. Ab im-
mūdis cogitatiōibꝰ. li. A cecitate
coꝛdis. li. A fulgure ⁊ tēpeſtate. li.
A ſubitanea et īpꝛouiſa moꝛte. li.
Per myſterium ſancte īcarnatio-
nis tue. l. Per natiuitatē tuam. li.
Per ſanctā circunciſionē tuam. l.
Per baptiſmum tuum. l. Per ie-
iunium tuum. l. Per paſſionem ⁊
crucem tuā. l. Per pꝛecioſam moꝛ-
tem tuam. l. Per glorioſam reſur-
rectionem tuam. l. Per admirabi-
lem aſcenſionem tuā. l. Per grati-
am ſancti ſpūs paracliti. l. In ho-
ra moꝛtis: ſuccurre nobis domine.
In die iudicii. li. Peccatoꝛes. Te
rogamꝰ audi nos. Ut pacem no-
bis dones. Te roga. Ut mīa ⁊ pie-
tas tua nos cuſtodiat. tꝛ. Ut eccle-
ſiā tuam regere ⁊ defenſare digne-
ris. Te. Ut donum apoſtolicū et

oīnes gradus ecclesie in sancta reli-
gione ꝯseruare digneris. Te roga.
Ut ep̄os et abbates nostros ī san-
cta religione conseruare digneris.
Te. Ut regi nostro ⁊ pricipib⁹ no
stris pacem ⁊ veram cōcordiā atq̄
victoriā donare digneris. te. Ut
congregationes omnium sanctoꝝ
in tuo sancto seruitio cōseruare di-
gneris. Te. Ut cunctum populū
xp̄ianum precioso sāguine tuo re-
demptum cōseruare digneris. Te.
Ut oībus benefactoribus nostris
sempit̄na bona retribuas. te. Ut
animas nostras ⁊ parentū nostro-
rū ab eterna dānatiōe eripias. Te
ro. Ut fruct⁹ terre dare ⁊ cōserua-
re digneris. Te ro. Ut oculos mīe
tue sup̄ nos reducere digneris. Te
ro. Ut obsequiū seruitutis nostre
rationabile facias. Te ro. Ut mē-

tes nostras ad celestia desideria eri
gas. Te. Ut miserias pauperū et
captiuorū ītueri ⁊ releuare digne-
ris. Te. Ut omībꝰ fidelibꝰ defun-
ctis requiē eternā dones. Te. Ut
nos exaudire digneris. Te. Fili
dei. Te. Agnꝰ dei qui tollis pctā
mūdi: exaudi nos dñe. Agnꝰ dei
qui tollis pctā mundi: parce nobis
dñe. Agnꝰ dei q̇ tollis pctā mūdi:
miserere nobis. Kyri eleyson. Xp̄e
eleyson. Kyri eleysō. Pr̄ nr̄. Et ne
nos īducas ī tē. Sed libera. Osten
de nobis dñe miaʒ tuā. Et salutare
tuū da nobis. Et veniat supꝑ nos
mīa tua dñe. Salutare tuū secun-
dum eloquium tuū. Peccauimꝰ
cum patribꝰ nostris. Iniuste egi-
mus iniquitatē fecimus. Dñe nō
scdʒ pctā nostra facias nobis. Ne-
qʒ scdʒ īiquitates nostras retribu-

as nobis. Oremus pro omni gradu ecclesie. Sacerdotes tui induantur iusticiã et scti tui exultent. Dñe saluũ fac regẽ. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Pro fratribus et sororibus nr̃is. Saluos fac seruos tuos et ãcillas tuas deus meus sperãtes in te. Pro cuncto pplo xp̃iano. Saluum fac pplm tuũ dñe et bñdic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsq3 in eternũ. Dñe fiat pax in virtute tua Et abũdãtia in turribus tuis. Aie famulorũ famularũq3 tuarum requiescãt in pace. Amẽ. Dñe exau. Et cla. oremus.

Deus cui propriũ est misereri semper et parcere suscipe deprecationẽ nostrã: vt quos delictorũ cathena constringit miseratio tue pietatis absoluat. Per xp̃m. Oremus

Omnipotens sempiterne deus qui facis mirabilia magna solus: ptẽde su

per famulos tuos pontifices et su-
per cũctas congregatiões illis cõ-
missas spim̃ gratie salutaris: et vt i
veritate tibi cõplaceant ꝑpetuum
eis rorē tue benedictiõis infunde.

Deus qui charitatis dona p
gratiam sācti spiritus tuc-
rum cordibus fideliũ infundis: da
famulis ⁊ famulabus tuis fratri-
bus ⁊ sororibus nostris pro quib⁹
tuam deprecamur clemētiā salutē
mētis et corporis: vt te tota virtu-
te diligant: et que tibi placita sunt
tota dilectione perficiant.

Deus a quo sctā desideria re-
cta ꝯsilia ⁊ iusta sunt opera
da seruis tuis illam quā mundus
dare non potest pacem: vt et corda
nostra mandatis tuis dedita: ⁊ ho-
stium sublata formidine: tempora
sint tua protectione tranquilla.

I Neffabilē miam tuā nobis
quesum⁹ dñe clemēter osten
de: vt simul nos et a peccatis omni
bus exuas: et a penis quas pro his
meremur benignus eripias.

F Idelium de⁹ oim conditor et
redēptor animab⁹ oiz fide-
liū defūctorū: remissionē cunctorū
tribue peccatorum: vt indulgētiā
quam semper optauerūt/piis sup-
plicationibus consequantur.

P Ietate tua quesum⁹ domi-
ne nostrorū solue vīcula om-
nium delictorū: et intercedēte bea-
ta & gloriosa semperqꝫ virgine dei
genitrice maria cum omnibus san-
ctis: nos famulos tuos et omnem
populum catholicum in omni san-
ctitate custodi: omnesqꝫ consangui-
nitate ac familiaritate vel cōfessio
ne et oratiōe nobis iūctos seu om-

nes christianos a vitiis purga: vir-
tutibus illustra: pacem et salutem
nobis tribue: hostes visibiles & in-
uisibiles remoue / pestem repelle:
et inimicis nr̄is charitatē largire:
oībus fidelibus viuis ac defunctis
in terra viuentium vitam & requi
em eternam cōcede. Per eundē do-
minū nostrum iesum christum fi-
lium tuum. Qui tecum viuit & re-
gnat spiritus sancti deus. Per om-
nia secula seculorum. Amen.

¶ Feria tertia in quadragesima.

Sancte thoma ora

Sancte sixte ora

Sancte corneli ora

Sancte cypriane ora

Sancte iohannes ora

Sancte paule ora

Sancte marcelline ora

Sancte petre ora

oro ad b[ea]tam m. v. Regina celi,
o virgo virginum mater et filia regis qui portasti salutem omnium populo,

populo inuoco: te inspiro/te requi-
ro / vt michi indignissimo famulo
tuo. [illegible] a filio tuo dilecto qui nichil
tibi negans te semper honorat im-
petres omnium peccatorum meo-
rum absolutionem : et post huius
vite cursum gaudia beata. Amen.

¶ [illegible]

Laus deo detur.

Sequuntur hymni per totum annum dicendi in vesperis et matutinis secundum tempus cui competunt ordinati: vesperarum/matutine/et laudum: ordine refert ad vsum Sar. et Eboracen.

[illegible] Ad vesperas. hy.

I habebit (?) nomen Dñi [illegible]
assumpseri(n)t nomen Dñi [illegible]

Tertium preceptum Memento [illegible]
diem sabbatti sanctifices [illegible]
operaberis

[illegible]

[illegible]



¶ Laus Deo detur.

¶ Sequuntur hymni per totum annum dicendi in vesperis ꝗ matutinis secundum tempus vt competunt ordinate: vesperarum matutinarum ꝗ laudum: ordinate redacti ad vsum ... Eboracen.

¶ ... Ad vesperas.

... spir... finem n.s. psl ... e Hym-nis.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

complaininge
withe remembrance
of him

prayse

doe the werke of an evangeliste

Sprinas all the honoure

Marie in [illegible]

[illegible]

1591

[illegible] of [illegible]
enemies

Jonas maddyson and thomas

[illegible] full [illegible] ms [illegible] that is to

saye the Lord of Rome and the

[illegible] ms [illegible] y° [illegible]

wyche doth [illegible] all the all the

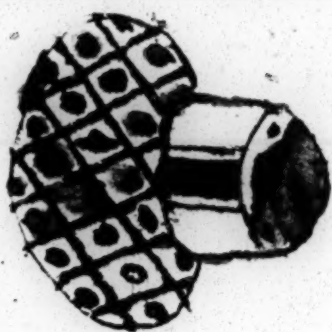
[illegible] I have

nottes in the sayd citty of Rom

[illegible] that [illegible]

and [illegible] dominions of the [illegible]

[illegible]





primū. p̄ceptū

Non habebis Deos alienos corā me.
Non facies tibi sculptile neq̄ oēm
Similitudinē que est in celo desup:
Et que in terra deorsū: nec eorū
Que sunt in aquis sub terra. Non
Adorabis ea neq̄ coles. Ego sum dn̄s
Deus tuus fortis zelotes: visitans
iniquitatē patrū in filios in tertiam
et quartā generationē eorū qui
oderūt me et faciens misericordiam in milia
His qui diligunt me et custodiūt
Præcepta mea. Secundū. Non assumes
nomen dn̄i tui in vanū. Nec enim

Habebit insontem Dns eu: qui
Assumpserit nomen Dni Dei sui frust.
Memento/. Tertiu praecept. Memēto.
Vt diem sabbati sanctifices sex
Diebz operaberis. & facies omnia opera
Tua. Septimo autem die sabbatu dni
Dei tui est. Non facies omne opus in
eo: tu et filius tuus, et filia tua: seru
tuus, et ancilla tua, Jumentu tuum et
Aduena q est intra portas tuas. Sex
Enim diebz fecit Deus celu et terram
Et mare et omnia que in eis sunt:
Et requieuit die septimo. Idcirco
benedixit Dns diem sabbati et sancti
ficauit eu. / Quartu. / Honora
patrem tuu, et matre, ut sis longe
uus in terra quam dns dabit tibi.

Quo nomine vocaris

Unde nomen accepisti?

Respons.

A susceptoribus meis in Baptismo
In quo et Christi membrum et ...
Progenies, et Regni celestis ...
res ~~et regni celestis~~ sum effectus.

Questio

Dic quid est quod isti tui suscep
tores ibi pro te fecerunt.

Responsio.

Tria meo nomine sunt pollic...
Primo, ut ego diaboli ipsius ...
omnibus operibus et pompis ...
Renunciarem; similiter et ...
huius vite vanitatibus ...
Carnis voluptatibus valedicerem.
Secundo ut omnibus fidei ...
Christiane articulis ...
Crederem. Tertio ut ...
atque mandata ...
in eisdem cunctis diebus ...

XV

Questio.

Putasne tibi esse ea omnia tum credere tum facere quæ isti pro te olim sunt professi?

Responsio.

Etiam certe. Et assistente divino numine: sic faciam. Patrique nostro cælesti gratias ago, ex intimo cordis promanentes: quod per Dominum nostrum Jesum Christum ad istam salvationis dignitatem me vocare dignatus sit. Atque à Deo Optimo Maximo, Precibus Assiduis Peto, ut eius adiutus gratia indigiter in ea sim, usque ad finem huius vitæ meæ.

Quæstio.

Potisne es recitare Articulos Tuæ fidei? audiam Recita.

Resp

Credo in Deum patrem &c

Quest

Quæ sunt præcipua, quæ
in hijs fidei tuæ articulis
doceantur?

Responsio

Principio in Deum Patrem
qui me totamqz mundi machi
nam creavit: Disco deinde
credere in Deu̅ filiu̅ qui me
totumqz genus humanu̅ redemit
Postremo in Deum spiritu̅ sanctu̅
qui me et oe̅s electos Dei sancti
ficavit. Questio.

Dicebas susceptores tuos pro
te promisisse fore ut mandata
Dei servares. Dic mihi quot
sunt? Resp.

Sunt numero [illegible] decem

Questio

Quæ sunt illa?

Responsio

Eadem quia Dominus loquutus est in vicesimo Exodi Capite Ubi ait. Ego sum Dns Deus tu qui eduxi te de Terra Egipti E domo servitutis. Non habebis Deos alienos coram &c.

Quaestio.

Quae sunt praecipua quae in istis preceptis discis?

Resp.

Duo ex his percipio. primo Officiu meum erga Deu. Deinde erga proximu. Quaes

Quodnam est illud Tuu officium ergo Deum.

Respon.

Hoc est obsequiu quod debeam Deo praestare: Ut in eu credam

Vt illu timeam, totoqz corde, mente, et anima, insup viribus vniuersis diligam. Vt ipsu colam, ipsi gratias agam & in eo spem oem collocem. Vt eundem inuocem, nomeque eius sanctu, cu sacrosancto eius sermone reuerear, & illi cunctis diebz vitæ meæ subseruiam. Quæstio.

Quid officiu habes erga Proximum? Responsio.

Vt eum perinde diligam atqz meipsum. Vt singulis faciam quod mihi fieri cupiam. Vt parentes honore & auxilio afficiam. Vt Regiæ maiestati eiusqz ministris omnibz cu honore obediam. Vt meimet pædagogis meis oibz didascalis, spiritualibz pastoribz et Dñis

subijciam. Ut omni humili re
uerentia, prepositis meis oībz meam
subijciam. Ut uerbo factoue nemi
ne noceā. Ut uerus et iust9 m
In oībz actionibz reperiar. Ut in
Corde meo nullā malitiam odi=
umve foueam. Ut manu9 meas a
furto et fraude cohibeā, insup
et linguā a maledicentiā, mendatio
et obloquio refrenā. Ut corp9
meū in temperantia, sobrietate
Et castitate custodiam. Ut ꝯ
Aliena non concupiscam. sed ut
Diligenter discam, fideliterq la
borem propriū acquirere victum
Et meas ptēs agere in eo vitæ gene=
re, ad quod me diuina Clementia
vocauerit. Quæstio.

Mi fili, hoc sit notum tibi. tuo
marte hæc præstare non potes
Neq[ue] in divinis mandatis ambulare
et numini inservire, si no[n] fueris
speciali ei[us] gratia adiut[us]. Quam
oportet ut ditistas, ab eo precibus
Assiduis petere. Audiam igitur.
Potin Dominicam recitare pre
cationem. Responsio

Pater noster &c

Quæstio.

Quid petis a Deo in hac pre
catione Dominica. Respon.

A Domino Deo, patre nostro
Cœlesti omnium bonorum datore
peto, vt spiritu suæ gratiæ mihi
cunctisq[ue] populis misso: illumi-
natorem illiq[ue] serviam et debitam
obedientiam. Apreteria Deo &c

Supplico ut det nobis oīa, tum
Animæ tū corpori necessaria.
Item, Ut nobis propitius, peccata
nr̃a remittat, et ut in oib; aīæ et
Corporis periculis defendere et
servare dignet &c. Postremo, ut
ab omni peccato et iniquitate
nos servet. Hæc illū ex sua boni
tate facturū spero per Dominū
Jesum xp̄m. Et ideo dico.
Amen.

Supplico Postr



...us vir q nō abijt in cōsilio impioꝝ ⁊ in via peccatoꝝ nō ste tit: ĭ cathedra pesti lētie nō sedit. Sed in lege dñi volūtas ei⁹ et in lege ei⁹ meditabitur die ac nocte. Et erit tanꝙ lignū quod plantatū est sec⁹ decursus aquarū: quod fructum suū dabit in tempore suo. Et foliū ei⁹ non defluet et omnia quecūqȝ faciet ꝓsperabuntur. Nō sic impii nō sic: sed tanꝙ puluis quem proiicit vētus a facie terre. Ideo nō resurgūt impii in iudicio: neqȝ peccatores ĭ cōsilio iustorum. Qm̄ nouit dñs viam iustoꝝ: ⁊ iter impioꝝ peribit. Gloria patri et filio ⁊ spūi scto. Sicut erat in p... ⁊ nunc et semper